መንፈሳዊ ውጊያዎች

(የዲያብሎስ ውጊያዎች ፪ኛ መጽሐፍ)

የግብጽ ኦርቶዶክስ ቤተ ክርስቲያን ፓትርያርክ
ብፁዕ አቡነ ሺኖዳ ሣልሳዊ እንደጻፉት፤

አያሌው ዘኢየሱስ እንደተረጎመው።

የሽፋን ሥዕል፡- ዲያቆን ሲራክ ዘኢየሱስ

መስከረም ፲፱፻፺፱ ዓ.ም.

አዲስ አበባ

www.debelo.org

ምስጋና

- የትርጉሙን ረቂቅ ውድ ጊዜያቸውን መሥዋዕት በማድረግ አንብበው ገንቢ አስተያየታቸውን ለሰጡኝ ለዲያቆን ጥላሁን ደሲሳ፣ ለዲያቆን ወንድምስሻ ገብሬ፣ ለዲያቆን ሲራክ ዘኢየሱስና ለወንድሜ ደጀኔ ሁንዴ፤
- የእንግሊዘኛውን መጽሐፍ በመስጠት እንድተረጉመው ላበረታታኝና የትርጉሙን ረቂቅ ባለው ውድ ጊዜ አንብቦ ገንቢ አስተያየቱን ለሰጠኝ ለዲያቆን እካለ ወልድ ተሰማ፤
- የኮምፒዩተር ለቀማውን ለህትመት ካሜራ ዝግጁ ላደረገልኝ ለውድ ውድ ወንድሜ ለአቶ ዘውዱ ተካ፤
- መጽሐፉ ተተርጉሞ እንዲወጣ በተለያየ መንገድ ለረዳችኝ ለውድ እህቴ ዕሌኒ በርሔና ለሌሎችም ኢትዮጵያውያን ወገኖቼ በሙሉ መንፈሳዊ ምስጋናዬን በእግዚአብሔር ስም አቀርብላቸዋለሁ።

የመጽሐፉ የእንግሊዘኛ ርዕስ: "Spiritual Warfares"

የኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋህዶ ቤተ ክርስቲያንን
ደንብና ሥርዓት ጠብቆ የተዘጋጀ።

መብቱ በሕግ የተጠበቀ ነው።
All Rights Reserved

አድራሻ:- ደብረ ብሥራት ቅዱስ ገብርኤል ቤተ ክርስቲያን
ወይም
በስልክ ቁጥሮች - 0911 15 75 96፤ 0911 61 59 15፤

www.debelo.org

መግቢያ

የማንኛውም ሰው ሕይወት ከውጊያ የተለየ አይደለም። የቅዱሳን አባቶች ሕይወት እንኳ ከመንፈሳዊ ውጊያዎች የተለየ አይደለም። አንዳንዶቹ የእነርሱ ውጊያዎች ውጪያዊ ሲሆኑ ጥቂቶቹ ደግሞ ውስጣዊ ናቸው።

የዲያብሎስ ውጊያዎችን በተመለከተ ቀደም ሲል «የዲያብሎስ ውጊያዎች» በሚል ርዕስ ባሳተምሁት መጽሐፍ ውስጥ ሃያ አምስት የተለያዩ የዲያብሎስ ደባዎችንና አሥራ አንድ የሚሸነፍባቸውን መንገዶች ጠቅሼያለሁ።

ይህን በማስመልከት በዚህ መጽሐፍ የመጀመሪያ ምዕራፍ ውስጥ ጥቂት እላለሁ። ከውጪያዊ ጥቃት፣ ከአካባቢና ከክፉ ባልንጀርነት የሚመጡ ውጊያዎችም ውጪያዊ ውጊያዎች ውስጥ የሚመደቡ ናቸው። በእነዚህ ሁለት ነጥቦች ዙሪያ በዚህ መጽሐፍ የምለው አለኝ። ከዚህ በተጨማሪ "Life of Purity and Repentance" የተባለው መጽሐፌን እንድታነቡ እመክራለሁ።

ውስጣዊ ውጊያዎችን በተመለከት ትኩረቴ በሁለት ዋና ዋና ነጥቦች ላይ ነው። እነርሱም:- አሳቦችና ምኞቶች ናቸው። አሳቦች ሕሊናን ሲዋጉ ምኞቶች ደግሞ ልብንና ስሜትን ይዋጋሉ። በዚህ መጽሐፍ የመጀመሪያ ምዕራፍ ላይ ከተጠቀሰው በተጨማሪ ስለ አሳቦች ውጊያ በዚሁ መጽሐፍ ሌላ ምዕራፍ ውስጥ ቀርቧል።

በሚቀጥሉት ገጾች ውስጥ ስለ ውስጣዊና ውጪያዊ ውጊያዎች እንድታነቡ እተዋችኋለሁ። ልታውቁት የሚገባው ጉዳይ አሁን የምታነቡት ይህ መጽሐፍ ከመንፈሳዊ ውጊያዎች አጠቃላይ ይዘት ጋር ሲነጻጸር እንደ መግቢያ ብቻ የሚቆጠር መሆኑን ነው።

አቡነ ሺኖዳ ሣልሳዊ።

ከተርጓሚው

ውድ አንባብያን ወገኖቼ በሙሉ! ከዚህ መጽሐፍ ቀደም ሲል ከብፁዕ አቡነ ሺኖዳ ሣልሳዊ መንፈሳዊ መጻሕፍት መካከል «የተራራው ስብከት»፣ «የዲያብሎስ ውጊያዎች»፣ «የነፍስ አርነት»፣ «የተስፋ ሕይወት» እና «መንፈሳዊው ሰው» የተባሉትን አምስት መንፈሳዊ መጻሕፍት እግዚአብሔር ፈቅዶልኝ በተከታታይ ተርጉሜ ማቅረቤ በእናንተ ዘንድ ይታወቃል። ከዚህ በተጨማሪ ከቅዱስ ዮሐንስ አፈ ወርቅ መንፈሳዊ መጻሕፍት መካከል አንዱን «ሀብታምና ድሀ» በሚል ርዕስ ተርጉሜ ማውጣቴ አይዘነጋም።

አሁንም ቸር፣ መሐሪ፣ ይቅር ባይና ርኅሩኅ የሆነው ልዑል እግዚአብሔር ዕድሜና ጤና፣ ብርታትና እውቀት ሆኖኝ ይህን "Spiritual War fares" የተባለውን የብፁዕ አቡነ ሺኖዳ ሣልሳዊ መንፈሳዊ መጽሐፍ «መንፈሳዊ ውጊያዎች» ብዬ ወደ አማርኛ በመመለስ እንዳቀርብ የማያልቅ ቸርነቱን ስላበዛልኝ ክብርና ምስጋና ለእርሱ ይድረሰው!

«መንፈሳዊ ውጊያዎች» የተባለው ይህ የብፁዕ አቡነ ሺኖዳ ሣልሳዊ መንፈሳዊ መጽሐፍ ከዚህ ቀደም «የዲያብሎስ ውጊያዎች» ተብሎ የተተረጎመው መጽሐፍ ሁለተኛ ወይም ተከታይ ክፍል ነው። ሁለቱ መጻሕፍት በአርዕስት ቢቀራረቡም በመጠናቸውና በሚያስተላልፉት መልእክት ይለያያሉ።

በዚህ መሠረት «መንፈሳዊ ውጊያዎች» በውስጣዊ ውጊያዎች በመጀመር በውስጡ ዓይነቶቻቸውን፣ ምልክቶቻቸውን፣ ምክንያቶቻቸውንና መፍትሔዎቻቸውን ካብራራ በኋላ ስለ ውጪያዊ ውጊያዎች በተመሳሳይ መልኩ በመግለጽ የሚጠናቀቅ መጽሐፍ ነው። መጽሐፉ በአሥራ አራት ምዕራፎች፣ በስምንት ዐቢይ ርዕሶች፣ በሰማንያ ዘጠኝ ንዑሳን ርዕሶችና በአርባ ዘጠኝ ደቂቅ ርዕሶች እንደ መከፋፈሉ ብዛት ያላቸውና የተለያዩ መንፈሳዊ ፍሬ ነገሮችን ለአንባብያን ያስጨብጣል ብዬ አምናለሁ።

ባለንበት ዘመን በትምህርት፣ በሥራና በሌሎችም ሥጋዊ ጉዳዮች ከመንፈሳዊ ሕይወት አብዝቶ በመራቅ ላይ ላለው ወገኔ መጻሕፍት የበኩላቸውን ድርሻ ያበረክታሉ ብዬ ስለማምን ያለ እስተማሪ የሚያስተምሩ መንፈሳዊ መጻሕፍትን የቅርብ ባልንጀሮቹ እንዲያደርግ እመክራለሁ።

አምላካችን እግዚአብሔር ከውስጥና ከውጪ በሚቃጡብን የዲያብሎስ ውጊያዎች ወድቀን እንዳንቀር እርሱ በምሕረት እጆቹ ያንሳን።

እያሴው ዘኢየሱስ።

ማውጫ

ምዕራፍ አንድ።
በአንተ ውስጥና ከአንተ ውጪ ያሉ ውጊያዎች። . . . 7

ምዕራፍ ሁለት።
የራስ ውጊያ። 21

ምዕራፍ ሦስት።
ባዶነት። 43

ምዕራፍ አራት።
መርሳት። 50

ምዕራፍ አምስት።
ጥርጥር። 57

ምዕራፍ ስድስት።
ፍርሃት። 66

ምዕራፍ ሰባት።
የአሳቦች ውጊያ። 73

ምዕራፍ ስምንት።
ውጪያዊ ገጽታዎች። 88

ምዕራፍ ዘጠኝ።
የአንደበት ኃጢአቶች። 97

ምዕራፍ አሥር።
የልብ ጭካኔ። 105

ምዕራፍ አሥራ አንድ።
መንፈሳዊ ዝለት። 113

ምዕራፍ አሥራ ሁለት።
የኀዘን ውጊያ። 135

ምዕራፍ አሥራ ሦስት።
የውዳሴና የክብር ፍቅር። 157

ምዕራፍ አሥራ አራት።
ጠብ ወይም አለመስማማት። 177

www.debelo.org

የመጽሐፉ ታሪክ

ከሰው ሕይወት ጋር ከሚዛመዱት ጠቃሚ አርዕስት መካከል መንፈሳዊ ውጊያዎች አንዱ ስለሆነ በዚህ ዙሪያ የተጻፉ የመጻሕፍት ስብስቦችን በአንድ ጥራዝ ማሳተም አስፈላጊ ሆኖ ተገኝቷል። በዚህ ተከታታይ ጽሑፍ ውስጥ የመጀመሪያ ሆኖ የታተመው መጽሐፍ «የዲያብሎስ ውጊያዎች» ነው።

ሁለተኛ ሆኖ የታተመው መጽሐፍ ይኼኛው ነው። ጽሑፉ እ.አ.አ. በ1960ዎቹ ውስጥ እንደ ስብከት ተሰብኳል። "The love of praise and honour" የሚለውን የመጀመሪያ ርዕስ የሰበክሁት እ.አ.አ. በ1965 ዓ.ም. እስክንድርያ በሚገኘው በቅዱስ ሚናስ ቤተ ክርስቲያን ሲሆን ስብከቱ የተሰበከውም ለአገልጋዮች በተደረገ ጉባኤ ላይ ነበር። ይህ ስብከት "Moharram Baik" በሚገኘው በእመቤታችን ቤተ ክርስቲያን አማካይነት ታትሞ ከወጣ በኋላ በተደጋጋሚ ታትሞ ወጥቷል። ርዕሱ መጠነኛ ለውጥ ተደርጎበት በዚህ መጽሐፍ ውስጥ ተካቷል።

የዚህ መጽሐፍ አርዕስት በ1985 (እ.አ.አ.) ሙሉ ዓመት ውስጥ "Watani" በተባለ ወርሐዊ መጽሔት በተከታታይ ወጥቷል። አሁን ለሁሉም እንዲዳረስ ስለተፈለገ አንድ መጽሐፍ አድርገን ልናወጣው መርጠናል።

እግዚአብሔር ከፈቀደ «መንፈሳዊ ውጊያዎች» በሚለው ተከታታይ ጽሑፍ ውስጥ የምናሳትማቸው ብዛት ያላቸው ሌሎች አርዕስት አሉን። ከእነዚህ መካከል «ቁጣ» በሚል ርዕስ አንድ መጽሐፍ የሚኖረን ሲሆን በዚህ መጽሐፍ ውስጥ «የአንደበት ኃጢአቶች» በሚል ንዑስ ርዕስ ባጭሩ የተገለጸው ርዕስ በመጽሐፍ ይዘት ይኖረናል።

መንፈሳዊ ውጊያዎችን አስመልክተው አንዳንድ አባቶች በጻፏቸው ጽሑፎቻቸው ውስጥ ነፍስን ስለሚዋጉ ስምንት ውጊያዎች ገልጸዋል። እነርሱም፡- ሆዳምነት፣ ዝሙት፣ ቁጣ፣ ኀዘን፣ ስንፍና፣ የሀብት ምኞት፣ ከንቱ ውዳሴና ክብር ናቸው። እነዚህን አርዕስት አስመልክተው አባቶች ያዘጋጁቸውን ጽሑፎች እንድታነቡ እመክራለሁ።

በዚህ መጽሐፍ ውስጥ አብዛኛዎቹን መንፈሳዊ ውጊያዎች ለማካተት ሞክረናል። ከዚህ በተጨማሪ ስለ ምልክቶችቻቸው፣ ስለ ምክንያቶቻቸውና ስለ መፍትሔዎቻቸው ለመግለጽ ሙከራ አድርገናል።

ሁልጊዜ ድል በመንሣቱ የሚያዘረን ክርስቶስ ማንኛውንም በጎ ስኬት እንዲያከናውንላችሁ እየተመኘሁ በሦስተኛው ክፍል የመንፈሳዊ ውጊያዎች መጽሐፍ እስከምንገናኝ ድረስ ሰላም ሁኑ።

አቡነ ሺኖዳ ሣልሳዊ።

ምዕራፍ አንድ።

በአንተ ውስጥና ከአንተ ውጪ ያሉ ውጊያዎች።

◆ **ውስጣዊ ውጊያዎች።**

- የአሳብ ውጊያና አሳብን እንዴት መዋጋት ይቻላል።
- የምኞት ውጊያ።

◆ **ውጪያዊ ውጊያዎች።**

- የዲያብሎስ ውጊያዎች።
- ክፉ ባልንጀርነት።
- ጥቃት።
- አካባቢ።

መንፈሳዊ ውጊያዎች ወደ ሰው የሚመጡት ከውስጥ፣ ከዲያብሎስ፣ ከዓለምና ከክፉ ሰዎች ነው።

◆ **ውስጣዊ ውጊያዎች።**

እነዚህ ውጊያዎች ከልብ ምኞት፣ ከአእምሮ አሳብና ከሰውነት እንቅስቃሴ ይመጣሉ።

ውስጣዊ ውጊያ በውጪ ካለ ውጊያ ጉዳቱ የላቀ ነው። ምክንያቱም በውስጣዊው ውጊያ ሰው የገዛ ራሱ ጠላት ስለሚሆን ነው። ሰውየው ስለሚመኘውና ሊቋቋመው ስለማይፈልግም ይህ ውጊያ ከባድ ነው።

ከቅዱሳን አንዱ «ንጹሕ ልብ የማይደፈር ምሽግ ነው» ብሎ እንደ ተናገረ በሰው ሕይወት ውስጥ የልብ ንጽሕና ከምንም በላይ ይቆጠራል። ልብ በዓለት ላይ የተመሠረተ ቤትን ይመስላል። ከውጪ የተፈለገውን ያህል ነፋስ ቢነፍስም ምንም ዓይነት ጉዳት ሊያደርስበት አይችልም። ማቴ 7:24-25።

ውስጣዊ ውጊያ የሌለበት ሰው በውጪያዊ ውጊያ ቢጠቃ ለእርሱ ቀላል ስለሚሆን በቀላሉ ሊያሸንፈው ይችላል። ይህ ሊሆን የሚችለውም የእርሱ ልብ እንዲህ ያለውን ነገር ስለማይቀበለው፣ መልስ ሊሰጠው ስለማያዘምና በጀ ስለማይለው ነው።

ምናልባት ውስጣዊ ውጊያ የሚመጣው የአንድ ሰው ተፈጥሮ በኃጢአት ሲጠመድ ሊሆን ይችላል። እዚህ ላይ ሰው ውጊያ የሚመጣበት በልቡና በአሳቡ ውስጥ በተተከሉ የቀደሙ ጉዳዮች ነው።

www.debelo.org

2. አሳቦችህን ለመምራት ራስህን አለማምድ እንጂ አሳቦችህ አይምሩህ::

3. ሁልጊዜ ሕሊናህን በመንፈሳዊ ነገሮች ሙላ::

ይህን የምታደርግ ከሆነ ዲያብሎስ መጥፎ አሳብ ሊያስተዋውቅህ ሲመጣ እንኳን ደህና መጣህ የሚለው ሕሊና አያገኝም:: እንደ መከላከያ መፍትሔ ይሆንህ ዘንድ ዘወትር ራስህን በሥራ ባተሌ አድርግ:: ዲያብሎስ ወደ እርሱ ገብቶ የወደደውን ዘር እንዳይዘራበት ሕሊናህን ባዶ አታድርገው::

መንፈሳዊ ንባብ ሕሊናን በሥራ ለመጥመድና መጥፎ አሳቦችን ለማራቅ ብቻ ሳይሆን ሌላም ታላቅ ጥቅም አለው:: ንባብ ሕሊናን በተመስጦ ሊሞላ የሚችል መንፈሳዊ ዘዴ ከመስጠቱም በላይ ተቃዋሚ አሳቦችን የሚያጠፋውንና እግዚአብሔርን መውደድ የሚያስችለውን ስሜት በልብ ውስጥ ያጎናጽፋል::

4. ባልጠበቅኸው ሰዓት የኃጢአት አሳብ እንዳይጥልህ የልብህን ዦሕና በመጠበቅ ሁልጊዜ ንቁ ሁን::

አሳቦች ደካማ አንተ ደግሞ ብርቱ በሆናችሁበት ጊዜ አሳቦችን ከጅምሩ አጥፋቸው:: አሳቦችን ለጥቂት ጊዜ በሕሊናህ ውስጥ ካቆየሃቸው ወዲያውኑ ሰፍረው ይቆጣጠሩሃል:: በአንተ ውስጥ ተደራጅተው ሲሰፍሩ ስለምትደክምና ልትቋቋማቸው ስለማትችል ትወድቃለህ:: ስለዚህ አሳቦችን ከአንተ ለማራቅ ንቁና ፈጣን ሁን:: የመዝሙረኛውን ቃላትንም አስታውስ:- «አንቺ ወራዳ የባቢሎን ልጅ ሆይ . . . ሕፃናቶችሽን ይዞ በዓለት ላይ የሚፈጠፍጣቸው የተመሰገነ ነው::» መዝ 136:8-9::

እዚህ ላይ መዝሙረኛው የሚናገረው የግዞት ምድር የሆነችውንና ልቡን በምርኮ የወሰደችውን ባቢሎንን ነው:: ዳዊት «ሕፃናቶችሽን ይዞ . . . » የሚለው ገና ያልዳበሩትን፣ በጅምር ያሉትንና ትናንሾቹን ኃጢአቶች ሲሆን «. . . በዓለት ላይ የሚፈጠፍጣቸው የተመሰገነ ነው::» በሚሉት ቃላት ውስጥ የተጠቀሰው «ዓለት» ደግሞ ክርስቶስ ነው:: «ያም ድንጋይ ክርስቶስ ነበረ::» 1ኛ ቆሮ 10:4::

5. የአሳብ መንፈሳዊ ባሕርይና የአሳብ ይሉኝታ::

ሕሊናህ በጸሎት፣ በተመስጦ፣ በፍቅር ቃላት፣ በውዳሴና በመዝሙር ከእግዚአብሔር ጋር አንድ ይሆናል:: በዚህ ጊዜ ሕሊና በሌሎች የኃጢአት አሳቦች ላለመጠመድ ይሉኝታ ይይዘዋል:: በመሆኑም እነዚህን አሳቦች ያስወግዳል:: ይህ ደግሞ መንፈሳዊ መፍትሔ ነው:: ከላይ የተመለከትነው ከእግዚአብሔር ጋር አንድ የሚያደርግ መፍትሔ ሕሊናን በይሉኝታ የሚይዝ ከሆነ ሕሊናን ከእግዚአብሔር ጋር አንድ ማድረግ ከኃጢአት አሳቦች የሚጠብቅ መፍትሔ ነው::

6. በሌላ መልኩ ጥቃቶችን ሊያመጡብህ ከሚችሉ የኃጢአት አሳቦች መራቅ አለብህ::

www.debelo.org

ከማንኛውም ጎጂ ስብሰባ፣ ከማንኛውም ክፉ ባልንጀርነት ወይም ከማንኛ ውም ግንኙነት ራቅ:: መጥፎ አሳብ ሊያስከትሉብህ የሚችሉና ከመንፈሳዊ አሳቦችህ ሊያስወጡህ የሚችሉ አሳቦች ያላቸው ጽሑፎችን ከአንተ ዘንድ አስወግድ:: እነዚህን ነገሮች አትስማ፣ አትመልከት፣ ስለ እነርሱም አታውራ:: በአጠቃላይ ክፉ አሳብ ሊያመጡብህ የሚችሉ ነገሮችን ከአጠገብህ አስወግድ::

7. ስሜቶችህ የሕሊናህ መግቢያዎች ስለሆኑ ንጹሕ አሳቦችን ይሰጡህ ዘንድ ንጹሕ አድርገህ ጠብቃቸው::

በስሜቶችህ ቸልተኛ ከሆንህ ራስህን ተዋጋው:: ራስህን ጠብቅ:: ስሜቶችህ ያገልግሉህ እንጂ አይቃወሙህ:: ከዚህ በኋላ በቅዱሳን ሥዕላት ላይ ተመስጦ አድርግ፣ ስለ እነርሱ አድምጥ፣ ማኅሌቱንና ቅዳሴውን አድምጥ:: በቤተ ክርስቲያን ዙሪያ ያለው በዕጣን፣ በመብራት፣ በቅዱሳን ሥዕላትና በመንፈሳዊ ዜማ የተሞላ ከባቢ አየር ተካፋይ ሁን:: እነዚህ ሁሉ ለልብህ መንፈሳዊ አሳቦችን ያቀርባሉ::

8. መልካም ወይም መጥፎ ያልሆኑ የጥርጥር አሳቦችን ተጠንቀቃቸው::

እነዚህ አሳቦች በአብዛኛው ወደ ኃጢአት አሳቦች የሚመሩ ናቸው:: ሕሊናውን ሊቆጣጠር የማይችለውን ሰው ሕሊናውን እንደ ወደደው እንዲባዝን ስለሚተወውና በኃጢአት የተሞላ ጉዳይ እንዲያገኝ ስለሚረዳው በእርሱ የተጠመደ ይሆናል:: ሕሊናህን በጎ በሆነው በእግዚአብሔር ፍቅር ወይም በሌሎች ጠቃሚ ጉዳዮች ሙላው:: ይህም ሥራህን፣ ጥናትህን፣ አገልግሎትህንና ሕሊናህ በሌሎች ጠቃሚ ባልሆኑ ነገሮች እንዳይጠመድ በመጠበቅ ኃላፊነትህን መወጣትህን ያጠቃልላል::

9. በአሳብ ታውከህ ልታሸንፈው ካልቻልህ ከሌሎች ጋር በማውራት ከእርሱ ሸሽተህ ሂድ::

ብቻህን ብትሆንም እንኳ ብቸኝነትህን ትተህ በመውጣት ከሰዎች ጋር ግንኙነት አድርግ:: ሕሊናህ በተመሳሳይ ሰዓት በአሳብና በንግግር ሊጠመድ ስለማይችል በግኑኝነትህ ውስጥ ያለው ንግግር የኃጢአት አሳብህን ያጠፋልሃል:: በመንፈሳዊ መረዳት ብቸኝነት ማለት ከእግዚአብሔር ጋር መሆን ማለት ነው:: ይህ ከክፉ አሳቦች ጋር በብቸኝነት መቆየት በሚለው ከተተረጎመ ከሌሎች ጋር በኅብረት መቆየት በእርግጥ ይሻላል::

፲. አሳብን ለማጥፋት የጸሎትን እርዳታ ፈልግ::

ወደ እግዚአብሔርን አንተን የማያስደስት ማንኛውንም ዓይነት አሳብ ከእኛ አርቅልን ብለን እንጸልያለን:: አሳብን ስለ መዋጋት የሚገልጸውን መንፈሳዊ መመሪያ ልንነግራችሁ እንወዳለን:: እርሱም . . .

11. አሳቦችን ከመዋጋት ይልቅ ከአሳቦች መሸሽ ይሻላል:: ምንም እንኳ አዕምሮህን ወጥሮ የያዘውን ክፉ አሳብ ልታሸንፈው ብትችልም እግረ መንገዱን ሊያረክስህ ይችላል::

በታላቅ መሻት ውስጥ ሆነህ «አሳብ እንዴት እንደሚጀምርና እንዴት እንደሚጠናቀቅ አውቃለሁ!» በማለት ራስህን አታታል:: እንዲህ ያለው አሳብ ጉዳት ሊያደርስብህ እንደሚችል አንተ ራስህ ጠንቅቀህ ታውቃለህ:: ስለሆነም ራስህን ውጤቱን በምታውቀው የክስ ወንበር ላይ አታስቀምጥ:: እንዲህ ያለውን ጉዳይ ቀላል አድርገህ በመገመትም «አሳቦችን አሸንፋቸዋለሁ:: ስለ እነርሱ የማወራውም ድካማቸውን ለማሳየት ነው!» አትበል:: አሳቦች አንተን በማሸነፍ ድካምህን ሊገልጡብህ ይችላሉና::

በመዋጋት ለምን አቅምህን ታዳክማለህ?

በመንፈሳዊ ሕይወትህ ውስጥ ሕሊናህን ብርታት በሚሰጡ በጎና ንጹህ አሳቦች ጥመደው:: ሕሊናህን አንተን ሊጠቅሙ በሚችሉ አሳቦች እንጂ ሊጠቅሙ በማይችሉ ተቃዋሚ አሳቦች አትሙላው::

12. አሳቦች እያደጉ ሲሄዱ ወደ ሌላ አሳብ ወይም ወደ ምኞት ይመራሉ:: እዚህ ላይ አሳቦች የበለጠ አደገኛ ይሆናሉ:: ምክንያቱም ከሕሊና ወደ ልብ፣ከአሳብም ወደ ድርጊት ስለሚሸጋገሩ ነው:: በዚሁ ወደ ሌላ ነጥብ እንሸጋገራለን::

+የምኞት ውጊያ::

ብዛት ያላቸው የምኞት ዓይነቶች አሉ:: ከእነርሱም መካከል የሥጋ ምኞት፣ የእውቀት ምኞት፣ የሥልጣንና የደረጃ ምኞት፣ የብቀላ ምኞት፣ የበላይነት ምኞት፣ የሀብት ምኞት፣ የባለቤትነት ምኞት፣ የክብር ምኞትና የዝና ምኞት ዋና ዋናዎቹ ናቸው::

እዚህ ላይ ልብ ንብረትነቷ ከእግዚአብሔር ይልቅ ወደ ሌላ ስለሚሸጋገር «ልጄ ሆይ ልብህን ስጠኝ . . .» (ምሳ 23:26) ለሚለው የእግዚአብሔር ቃል የምትሰጠው ምላሽ አይኖርህም::

1. በአንድ ምኞት ከተጠቃህ በእርሱ አትግፋ::

ይልቁኑ ልታስወግደው ከመሞከር ጋር «ባገኛችሁት ምኞት ሳይሆን ባሸነፋችሁት ምኞት ደስ ይበላችሁ!» የሚለውን አባባል አስታውስ:: ሰውን ይበልጥ ደስ የሚያሰኘው ራሱን ማሸነፍ ሲችል ነው:: በሌላ ምኞት ከሚመጣ ደስታ ይልቅ ራስን ከማሸነፍ የሚመጣ ደስታ ጥልቅ ነው::

2. ምኞት ቢያሰለችህም ተስፋ አትቁረጥ! ምንም ጥቅም የለውም ብለህም አታስብ!

www.debelo.org

አንተ ልትመለከተው የሚገባህ መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ለአንተ የሚያደርግልህን ነገር እንጂ አንተ ለራስህ ልታደርገው ያቃተህን ነገር አይደለም:: ጌታ ሳምራዊቷን ሴት ወደ ወንጌል መስካሪነት መግደላዊት ማርያምንም ወደ ቅድስትነት የለወጠ አምላክ ነው:: እግዚአብሔር በጸጋው ከሌሎች ጋር እንደሚሠራ ሁሉ ከአንተም ጋር ይሠራል:: ስለዚህ ብቻህን እንደምትዋጋ አድርገህ በፍጹም አታስብ::

3. ድል ከተቀዳጁ በኋላ በፊትህ የቀደሙ ውድቀቶችህንና ደካማ ተፈጥሮህን ያላጎሉብህ ቅዱሳንን አስብ::

እግዚአብሔር ድል የነሡትን እንደ ወደዳቸው አንተንም ይወድሃል:: ከሌሎች ጋር ሆኖ እንደሠራውም ከአንተም ጋር ይሠራል:: ጥቃት ሲጨምር የእግዚአብሔር ጸጋ ይበልጥ ይጨምራል:: ስለዚህ ወደ እግዚአብሔር በመጠጋት የእርሱን እርዳታ ፈልግ::

4. በምኞትህ ውስጥ ስትሆን እግዚአብሔር በምሕረቱ እስኪጎበኝህ ድረስ ከእርሱ ጋር በጽናት ታገል::

በጠለቀ ኃጢአት ውስጥ ስትሆን ለመጸለይ አትፈር:: አባታችን አዳም ኃጢአት ከሠራ በኋላ ከእግዚአብሔር ፊት በመሸሽ ራሱን ከዛፍ በስተ ጀርባ እንደ ደበቀ አንተም ራስህን አትደበቅ:: በወደቅህ ቁጥር እግዚአብሔር እንዲያነሣህ፣ ወደ ንሥሐ እንዲመራህና እንዲያነጻህ በእርሱ ላይ ተጣበቅ:: «አቤቱ ጌታዬ ሆይ! አንተ በእኔ ላይ አድረህ ተዋጋ:: የእኔንና የአንተን ጠላቶች ድል ንሣቸው! አንተ አትተወኝ!» በለው::

እንዲህም በለው:- «አቤቱ ጌታዬ ሆይ! በኃጢአት ብወድቅም የአንተ የሆንሁና ከአንተ ጋር የተዛመድሁ ልጅህ ነኝ! ከጋጣህ ብጠፋም የመንጋህ በግ ነኝ! በሩቅ ሀገር የምኖር ልጅህ ነኝ! ከገንዘብ ቦርሳህ ውስጥ ብጠፋም የአንተ ድሪም ነኝ! . . . ጠላት ከአንተ ጋር ሊለየኝ ቢሞክርም እኔ አንተን ፈጽሞ አልረሳህም . . . አንተም እንዲሁ! ምንም እንኳ ከአንተ ብርቅም ከልቤ አላወጣሁህም ወደፊትም አላወጣህም:: በአንተ ላይ ኃጢአት ብሠራም እስካሁን ድረስ እወድሃለሁ::

ሐዋርያው ቅዱስ ጴጥሮስ ጌታን በካደ ጊዜ እንዳደረገው አንተም አድርግ:: እርሱ ጌታውን «ሰውየውን አላውቀውም . . . » (ማቴ 26:72) ብሎ ከካደ በኋላ ስሜቶቹን በማወቅ በእርሱ ፊት ራሱን በትሕትና ዝቅ አድርጎ እንዲህ ነበር ያለው:- «ጌታ ሆይ:- አንተ ሁሉን ታውቃለህ፤ እንድወድህ አንተ ታውቃለህ::» ዮሐ 21:17::

5. ኃጢአት ከእግዚአብሔር ፍቅር እንዲለይህ አይሁን:: ይልቁንም ልብህን ለእርሱ ከፍተህ «አቤቱ አምላኬ ሆይ! ይህን ኃጢአት የፈጸምሁት ከድካሜ የተነሣ ነው እንጂ ከጥላቻ ወይም ከክህደት የተነሣ አይደለም!» በለው::

6. እግዚአብሔር ድካምህን እንደሚያውቅና እስካሁን ድረስም እንደሚወድህ እርግጠኛ ሁን! በኃጢአት ውስጥ ብትሆንም እግዚአብሔር ሊያድንህ፣ ወደ እርሱ ሊያቀርብህና ወደ ቀደመ ደረጃህ ሊመልስህ እንደሚሠራ እመን:: አዳም የዳነው ንሥሓ ለመግባት ባደረገው ሙከራ ሳይሆን አዳምን በተመለከተው የእግዚአብሔር ቸርነት ነው::

7. የኃጢአት ምኞትህን የሚዘን ልክ በልብህ ውስጥ ያመጣጥን ዘንድ ማንኛውንም ዓይነት መንፈሳዊ ሥራ በመሥራት የክፋታቸውንና የአደጋቸውን መጠን ቀንስ:: የምኞትን ኃጢአት እስክታስወግድ ድረስ መልካም ፈቃድ በልብህ ውስጥ ቀስ በቀስ እንደሚያብብ እርግጠኛ ሁን:: መንፈስ ቅዱስ በውስጥህ እንደሚሠራ ሲታወቅህ ችላ አትበለው! ከእርሱ ጋር ሥራ እንጂ በምኞትህ ልትቀጥል አትሞክር::

8. ድካምህን ስታውቅ በሌላ ጊዜ ራስህን ለውጊያ አታጋልጥ::

❖ **ውጪያዊ ውጊያዎች::**

እነዚህ ውጊያዎች የሚመጡት በሚገባ ከሚታወቁ ምንጮች ነው:: የሚመጡት ከዲያብሎስና ጠላት ከሆኑ ሰዎች ወይም የቅርብ ወዳጆች ከሆኑ ሰዎች ነው:: እነዚህ ውጊያዎች ከዓለም፣ ከቁሳዊ ነገሮች፣ ወይም በውስጡ ጥቃት ከያዘ ከአካባቢ ሊመጡ ይችላሉ::

+የዲያብሎስ ውጊያዎች::

የዲያብሎስ ውጊያዎች ዝግ ብለው የተራዘሙ ወይም ድንገተኛና ከባድ ሊሆኑ ይችላሉ::

ዲያብሎስ ሰለባዎቹን የሚስበው በተራዘመ ለዘብተኛ አቀራረብ ስለሆነ ተጠቂዎቹ ምን ሊመጣባቸው እንደሚችል አያውቁም:: ስለሆነም እነዚህን ዝግ ያሉ ውጊያዎቹን አንገነዘባቸውም::

ዲያብሎስ ሕይወታቸው እስኪለወጥ ድረስ መንፈሳዊ ፍቅራቸውን በዝግታ እያሳጣ ወደ ሰፊው የውጊያ ዓውድ ቀስ በቀስ ይጎትታቸዋል:: የሚባንኑት ዕድላቸው ካለፈ በኋላ ስለሚሆን ዲያብሎስ ባልተዘጋጁበት ሰዓት ድንገት ይመታቸዋል:: ምናልባት ጠቢቡ ሰሎሞን የተወጋው ቅንጦት፣ ድሎት፣ ብዙ ሴቶችና ይሉኝታ ባሉበት በዚህ መንገድ ነው:: በመሆኑም ወደቀ:: 1ኛ ነገ 11:1-8:: የወደቀውም በዕድሜው የመጨረሻ ዘመን ላይ ነው::

ድንገተኛና ከባድ ውጊያዎች አስፈሪ ጣዕረ ሞት ወይም የተሳሳቱ ቅዠቶችን ይመስላሉ:: እነዚህ ነገሮች የዲያብሎስ ከንቱ ስሜቶች ናቸው:: ታላቁ ቅዱስ እንጦንስ በእነዚህ ውጊያዎች ቢጠጋም ድል የነሣቸው በትሕትና፣ ሰይቶ በማወቅና በጸሎት ነው:: በዚህ ስላሸነፋቸው ርኩሳን መናፍስት እርሱን በማፈር ከአጠገቡ በነው ጠፍተዋል::

www.debelo.org

ይህ ይሁን እንጂ እግዚአብሔር አምላክ ሰው ሁሉ በእነዚህ ውጊያዎች እንዲጠቃ አይፈቅድም:: ምክንያቱም መጽሐፍ ቅዱስ «. . . ነገር ግን ከሚቻላችሁ መጠን ይልቅ ትፈተኑ ዘንድ የማይፈቅድ እግዚአብሔር የታመነ ነው::» (1ኛ ቆሮ 10:13::) ብሎ ስለሚናገር ነው::

ከባድ ከሚባሉትና ድንገት ከሚደርሱት ውጊያዎች መካከል በጻድቁ ኢዮብ ላይ የወረደው አንዱ ነው:: ኢዮ 1 እና 2:: ይህ ውጊያ በእግዚአብሔር ፈቃድ የሆነ፣ ኢዮብ ሊሸከመው በሚችለው መጠን የተወሰነና በመልካምና በተባረከ መንገድ የተጠናቀቀ ውጊያ ነው:: ኢዮ 42:: ይሁን እንጂ ሁሉም የዲያብሎስ ውጊያዎች ቅዱስ እንጦንስን እንደ ገጠሙት ማስደንገጫዎችና ማስፈራሪያ ትዕይንቶች ወይም በጻድቁ ኢዮብ ላይ እንደወረደው ቁስልና ጥፋት ያሉ ብቻ አይደሉም::

ከእነዚህ የተለዩ ዲያብሎስ የሚቀሰቅሳቸው ሌሎች ውጊያዎች አሉ:: እነዚህም ዲያብሎስ በአሳብ ውስጥ ወደ ሕሊና የሚያስወነጭፋቸው ወይም በልብ ውስጥ የሚያሳድራቸው ውጊያዎች ናቸው:: እነዚህ ውጊያዎች ሲጀምሩ በአብዛኛው ደካማ ከመሆናቸውም በላይ ለሰውየው እንግዳ ስለሆኑ ነው:: እነዚህ ውጊያዎች ሰውየው ወደ ልቡና ወደ ፍላጎቶቹ ዘልቀው እንዲገቡ መዝጊያውን እስኪከፍትላቸው ድረስ በዚያው ይቆያሉ:: ከከፈተላቸው እዚህ ላይ ከፍተኛውን ስህተት ይፈጽማል::

በአንተ ውስጥ ያለውን የእግዚአብሔርን መንግሥት ለማያጠፉ ጠላት መዝጊያዎችህን መክፈት መንፈሳዊ ክህደት ነው:: ይህ ክህደት ወደ ቤትህ ገብቶ ሊቀመጥ በወደደው በእግዚአብሔር ላይ የሚደረግ ክህደት ነው:: በእርግጥም የእግዚአብሔር ተቃዋሚ የሆነው ጠላት ከጌታህ ይልቅ በልብህ ውስጥ ገብቶ ይቀመጥ ዘንድ ስለፈቀድህለት ይህ ክህደት ነው:: በገዛ ደሙ ለዋጀህና እስከ መጨረሻው ድረስ ለወደደህ ጌታ ይህ ሽፍጥ ነው:: እርሱ ለአንተ ቅዱሳት ምሥጢራትን ከመግለጡም በላይ ልብህን የመንፈስ ቅዱስ ማደሪያ አድርጎልሃል:: 1ኛ ቆሮ 6:19-20:: አንተ ግን ለዲያብሎስ በመታዘዝ ልብህን ከፍተህ የእርሱን ተቃዋሚ አሳቦች መቀበልህ ታላቅ ክህደት ነው:: በዚህ ክህደት ምክንያት በአንተ ውስጥ ያለውን የእግዚአብሔርን የጸጋ ሥራ ስለምትቃወም ዲያብሎስ በአንተ ላይ ኃይል ይቀዳጃል::

ውጪያዊ ውጊያዎች ከባድ ናቸው በማለት ምንም ዓይነት ምክንያት አታቅርብ:: ይህን የምታደርግ ከሆን ለእነርሱ እጅህን ስለ ሰጠህ ኃይል የምታጎናጽፋቸው አንተ ትሆናለህ:: የምትቃወማቸው ከሆንህ ግን ሐዋርያው እንደ ተናገረ ዲያብሎስ በአንተ ፊት ደካማ ይሆናል:: «. . . ዲያብሎስን ግን ተቃወሙ ከእናንተ ይሸሻል::» ያዕ 4:7::

ለእግዚአብሔር ፍቅር ያለውና በእምነት የጸናበርቱ ልብ የሚንበለበሉትን የጠላት ፍላጻዎች ሁሉ ሊያጠፋ ይችላል:: ኤፌ 6:16:: የቅዱስ ዳዊት ልብ በእምነት ሲበረታ የግዙፉ ጎልያድ ኃይል በእርሱ ፊት ደካማ ሆኗል:: 1ኛ ሳሙ 17:26:: የነቢዩ ሙሴ ልብ በፈርዖንና በሠራዊቱ ላይ እየበረታ ሲመጣ የጠላቶቻቸው ኃይል እየከሰመ ሄዷል:: በዚህ ጊዜ ቀይ ባሕር ሙሴን

አላስፈራውም:: አንተም በውስጥህ ያለው ልብህ ብርቱ እስከ ሆነ ድረስ በዲያብሎስ ውጊያዎች ፊት በጭራሽ ደካማ አትሆንም:: ከዚህ በተጨማሪ በነቢያት አድሮ ይናገር በነበረው በእግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስ ቃል ትጽናናለህ:- «ታላቅ ተራራ ሆይ:- አንተ ምንድር ነህ? በዘሩባቤል ፊት ደልዳላ ሜዳ ትሆናለህ . . . » ዘካ 4:7:: እኛ ደካሞች ስንሆን ለዲያብሎስ ሊሰጠው የማይገባውን ክብር እንሰጠዋለን:: በዚህም እኛን ሲፈራን ሲገባው በገዛ እጃችን ድፍረቱን እንሰጠዋለን::

የርኩሳን መናፍስት አለቃ የሆነው ዲያብሎስ ከረዳቶቹ አንዱን ወደ አንዱ ክርስቲያን አማኝ እንዲዋጋው ሲልከው ርኩስ መንፈሱ እየተንቀጠቀጠ:- ከዚህ የመንፈስ ቅዱስ ማደሪያና የእግዚአብሔር አምሳል ከሆነ ሰው ጋር እንዴት እዋጋለሁ? ያድኑት ዘንድ የእግዚአብሔር መላእክት ዙሪያውን የከበቡትን ይህን ብርቱ ሰው እንዴት እዋጋዋለሁ? የእምነትን ጋሻ ወደያዘውና የመዳንንም ራስ ቁር ወዳጠለቀው ሰው እንዴት እቀርባለሁ? ይላል:: ኤፌ 6:: ከዚህ በተጨማሪ በመስቀል ቅርጽ ቢያማትብብኝ ምን እሆናለሁ? እጆቹን ለጸሎት ቢያነሣብኝስ ወዴት አመልጣለሁ? «ሂድ! አንተ ሰይጣን . . . » ብሎ ቢያባርረኝስ ምንኛ አፍራለሁ? በማለት ይጠይቃል::

ይሁን እንጂ ከዚህ በተቃራኒው ርኩስ መንፈሱ እስኪደነቅ ድረስ ያ ሰው እርሱን በመፍራት ከፊቱ ሲሸሽ ይመለከተዋል:: ስለሆነም እንዲህ ዓይነቱን ሰው ይንቀዋልም ይጠላዋልም:: ከዚህ በኋላ ዲያብሎስ በሶምሶን ላይ እንዳደረገው የዚህን ሰው ፀጉር ይላጯል ዓይኖቹንም ያወጣል:: በመጨረሻም በልጆች እያስፌዘበት ወፍጮ ያስፈጨዋል:: መሳ 16:19-21::

ርኩሳን መናፍስት በአንተ ላይ ኃይላቸውን ሊያሳዩ ቢሞክሩም አትፍራቸው:: ይልቁኑ አንተ የእግዚአብሔር አምሳል ስለ ሆንህ በእነርሱ ፊት ራስህን አክብር::

ለዲያብሎስ ውጊያዎች ዓይነተኛ ምሳሌ ከሚሆኑን መካከል እግዚአብሔርን አለማመንና ተስፋ መቁረጥ ዋና ዋናዎቹ ናቸው:: ይሁን እንጂ እነዚህ የአንተ እጅ የሌለባቸውና የአንተ ያልሆኑ ውጪያዊ አሳቦችና ጥቃቶች ስለሆኑ አትፍራቸው::

ዲያብሎስ ወደ ሕሊናህ የሚያስወነጭፋቸው ፍላፃዎች የእግዚአብሔርን ሕልውና፣ ፍቅሩንና ጥበቃውን እንድትጠራጠር የሚያደርጉ ናቸው:: የጸሎትህን ውጤታማነትና የቅዱሳንን አማላጅነት የሚያጠራጥሩ አሳቦችም በሕሊናህ ውስጥ ይጨምራል:: ይሁን እንጂ አንተ በዚህ አልተደሰትሁም ብለህ አሳቦቹን በመቃወም እግዚአብሔር ከአንተ ያርቅልህ ዘንድ ወደ እርሱ ስትጸልይ ዲያብሎስ:- «እነዚህ ሁሉ አሳቦች በአንተ ውስጥ እያሉ እንዴት ልትድን ትችላለህ?» ይልሃል:: ይህ የአሳብ ውጊያ ነው እንጂ በአሳብ የሚመጣ ውድቀት አይደለም:: ለጥቂት ደቂቃዎች ብትወድቅም እንኳ ከድካም የተነሣ እንጂ በእግዚአብሔር ባለመታመን አይደለም:: ስለዚህ እርሱም ይቅር ይልሃል::

www.debelo.org

አሳቦችን ወደ ሕሊናህ የሚያመጣ ጽሑፍ እንዳታነብ እመክርሃለሁ:: እነዚህን አሳቦች የሚያቀብሉህን ክፉ ግንኙነቶች አስወግድ:: ዲያብሎስ በእነዚህ ነገሮችና አሳቦች አንተን ለመዋጋት ሊጠቀምባቸው ስለሚችል ቀድመኸው ብልህ ሁን:: ይህ ጉዳይ ወደ ሌላ ርዕስ ይመራናል::

+ክፉ ባልንጀርነት::

እንዲህ ያለው ባልንጀርነት ለመንፈሳዊነትህ፣ ለእምነትህና ለሕሊናህ ጎጂ ነው:: አልፎ ተርፎም ሕሊናህንና ስሜቶችህን ሊያጠፋ ይችላል::

የእናታችን የሔዋን የመጀመሪያ ውድቀት የተከተለው ከእባብ ጋር በመሠረተችው ክፉ ባልንጀርነት ምክንያት ነው:: ንጉሥ አክአብ የወደቀው በክፉ ሚስቱ በኤልዛቤል ክንቱ ምክር ነው:: ጠቢቡ ሰሎሞን የወደቀውም ባገባቸው እንግዳ ሚስቶቹ አማካይነት ነው::

ስለዚህ የአሳቦቻቸውን ቀጽዕኖዎች በእናንተ ላይ በቀላሉ ሊያሳድሩ ስለሚችሉ ባልንጀሮቻችሁን በሚገባ እንድትመርጡ ትመከራላችሁ:: የትዳር ጓደኛ የሚሆኗችሁንም በጥንቃቄ እንድትመርጡ ትመከራላችሁ:: ምክንያቱም እነርሱ መንፈሳዊነታችሁን ሊክብም ሆነ ሲንድ የሚያስችል የአሳብ ተጽዕኖ በእናንተ ውስጥ ማሳደር ስለሚችሉ ነው::

የቅርብ አጋሮች ከጓደኞች ወይም ከወዳጆች ወይም ከባልንጀሮች የበለጠ ጥልቅና አደገኛ ውጤት ሊያስከትሉ ይችላሉ:: ከባልንጀሮች ጋር የምትገናኙት አልፎ አልፎ ሲሆን ከቅርብ አጋሮች ጋር የምትኖሩት ግን እስከ መጨረሻው ድረስ ነው:: ስለዚህ ከምንም ነገር አንጻር የእግዚአብሔር ሰው የሆነ አጋር መምረጥ የግድ ነው:: ልትደሰቱ የሚገባችሁ በውጪያዊው ገጽታ ሳይሆን በውስጣቸው ባለው ጥልቀት ነው:: ይህን አስመልክቶ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የተጻፈው ቃል እንዲህ ይላል:- «አትሳቱ፤ክፉ ባልንጀርነት መልካሙን አመል ያጠፋዋልና::» (1ኛ ቆሮ 15:33)፤«. . . ለሰውም ቤተ ሰዎቹ ጠላቶች ይሆኑበታል::» (ማቴ 10:36)::

ለዚህ ምሳሌ የሚሆኑን ልጆቻቸው እንዳይጾሙ፣ እግዚአብሔርን እንዳያመልኩ፣ በጉባኤ ላይ እንዳይሳተፉና በቤተ ክርስቲያን እንዳያገለግሉ የሚከለክሉ ወላጆች ናቸው:: አልፎ ተርፎም እነዚህ ወላጆች ልጆቻቸው ራሳቸውን እንዲያስጌጡና በተለያዩ ዓለማዊ መዝናኛዎች እንዲሞላቀቁ የሚመክሩ ናቸው:: በመሆኑም ይህን የሚመስለው ቤተሰብ ራሱን እንደ አንድ መንፈሳዊ ቤተሰብ የሚመራ ቤተሰብ አይደለም::

ሌላው ምሳሌ በሚስቱ መንፈሳዊነት እያላገጠ እርስዋን ከራሱ ጋር ወደ ቅጣት የሚመራው መንፈሳዊነት የሌለው ባል ነው:: እንዲህ ዓይነቱ ባል ሚስቱ በመንፈሳዊነቷ እንዳትቀጥልና በማንኛውም መንፈሳዊ አገልግሎት ውስጥ እንዳትሳተፍ የሚያግድ ባል ነው:: ሌላው ሁሉ ቢቀር የምትጾምበትንና ቅዱስ ቁርባን የምትቀበልበትን ዕድል አይሰጣትም:: ጌታ ግን እንዲህ ይላል:- «ከእኔ

ይልቅ አባቱን ወይም እናቱን የሚወድ ለእኔ ሊሆን አይገባውም. . .» ማቴ 10:37::

አንድ ሰው ራሱን ከቤተሰቡ ወይም ከባልንጀሮቹ መለየት ሊያዳግተው ይችል ይሆናል:: ይሁን እንጂ እነርሱን ከመውደድ ይልቅ እግዚአብሔርን ሊወድ ለእነርሱ ከመታዘዝም ለእግዚአብሔር ሊታዘዝ ይገባዋል:: እምነቱንና መንፈሳዊነቱን ስለ ወዳጆቹ ሲል መሥዋዕት አድርጎ ማቅረብ የለበትም:: አንድ ሰው ምንጊዜም ቢሆን «ከሰው ይልቅ ለእግዚአብሔር ልንታዘዝ ይገባናል::» (ሐዋ 5:29) የሚለውን የሐዋርያት ቃል ሊያስታውስ ይገባዋል:: ከእግዚአብሔር የሚሻል ወይም ከእርሱ ይበልጥ የሚወደድ ማንም ሊኖር አይገባውም:: ከዘላለማዊነትህ የሚበልጥ ምንም ዓይነት ጠቃሚ ነገር አይኖርም::

ይሁን እንጂ ልትርቃቸው የሚገቡ አንዳንድ ዘመዶች ይኖሩሃል:: ይህም መራቅ በአካል መራቅ ሳይሆን በሥራቸው፣ በንግግራቸውና በማናቸውም የተሳሳቱ ድርጊቶቻቸው ውስጥ ተባባሪ ባለመሆን ሊሆን ይገባዋል:: ይህ በዚህ እንዳለ ክፉ አድራጊ ዘመዶቻቸውንም ሆነ ባልንጀሮቻቸውን ስለ ይሉኝታ ብለው የማይርቁ ሰዎች ብዙዎች ናቸው:: በመሆኑም ስለ ይሉኝታቸው የክፉ ሥራዎቻቸው ተባባሪ ይሆናሉ::

መንፈሳዊ ሰው ግን ይሉኝታ ወሰን እንዳለው ያውቃል:: ከዚህ በተጨማሪ ከእነዚህ ጥቃቶችና ምክንያቶቻቸው ለመራቅ ጠበቅ ያለ አቋምና ብርቱ ሰብእና ሊኖር ያስፈልጋል::

«ስለ መንገዱ ከመጠየቅህ በፊት ስለ ጓደኛህ ጠይቅ!» የሚለው አባባል ትክክለኛ ነው:: ምክንያቱም አንዳንዶቹ ወዳጆችህ ነፍስህን ሊያጠፋ የሚችል መጥፎ ተጽዕኖ ሊያሳድሩ ስለሚችሉ ነው:: እነዚህ ሰዎች ለልብህና ለአዕምሮህ እንግዳ የሆኑ መመሪያዎችንና አሳቦችን በማስተዋወቅ ሕይወትህን ከትክክለኛው መንገድ ያስወጧታል::

የአንተ እውነተኛ ጓደኛ ወደ እግዚአብሔር የሚያቀርብህ መሆኑን እወቅ:: እውነተኛ ጓደኛህ መልካም ዝናህን የሚጠብቅና ስለ ድኅነትህ የሚያስብ ጻድቅና ልባም ሊሆን ይገባዋል:: በመቀጠል ሌላኛውን መንፈሳዊ ውጊያ እንመለከታለን::

ጥቃት::

መሰናክል በውጪ የሚገለጥና ለውድቀት የሚዳርጉ የኃጢአት አሳቦችን፣ ድርጊቶችንና ምኞቶችን የሚያስተዋውቅ ነው:: መሰናክል ከመስማት፣ ከማየት፣ ከማንበብና ከሌሎች ስሜቶች ሊመጣ ይችላል:: አንተ ለሌሎች መሰናክል ከመሆን ይልቅ መሰናክልን በምትችለው መጠን ከአንተ ዘንድ ማስወገድ ይገባሃል::

መሰናክሎች በእኛ ላይ ተጽዕኖ ማሳደር ይችላሉ:: ወይም እኛ ስለምንናፍቃቸው እንፈልጋቸዋለን:: በእኛ ላይ ተጽዕኖ የሚያሳድሩት ውጪያዊ ውጊያዎች ሲሆኑ በናፍቆት የምንፈልጋቸው ደግሞ ውጪያዊ ደስታን የሚፈልጉ ውስጣዊ ውጊያዎች ናቸው:: በዚህኛው ውጊያ ውስጥ ውስጣዊና ውጪያዊ

www.debelo.org

ውጊያዎች ይገናኛሉ:: ይህ ተጽዕኖ ከባድ ስለሚሆንም ከእርሱ ማምለጥ ይበልጥ ከባድ ነው::

መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ከእነዚህ መሰናክሎች እንድንርቅ በመለኮታዊው ትእዛዙ እንዲህ ብሎናል:- «ቀኝ ዐይንህም ብታሰናክልህ አውጥተህ ከአንተ ጣላት . . . ቀኝ እጅህም ብታሰናክልህ ቆርጠህ ከአንተ ጣላት . . . » ማቴ 5:29:: በዚህ የጌታ ትእዛዝ ውስጥ ቀኝ ዐይን ተብሎ በምሳሌ የተጠቀሰው ለእኛ የቅርብ ወዳጆች በሆኑት ሰዎች ሲመሰል ቀኝ እጅ የተባለው ደግሞ እኛን አብዝተው በሚረዱን ሰዎች እንደሚመሰል አባቶቻችን ተርጉመውልናል::

ስለሆነም ከእነዚህ ክፉ ሰዎች ጋር ግንኙነት መፍጠር የሰውን ዘላለማዊነት ያሳጣል:: ከዚህ በተጨማሪ ሰው ሊቋቋማቸው የሚችላቸውንም ሆነ የማይችላቸውን ውጪያዊ ውጊያዎች ሊያመጡበት ስለሚችሉ ከእነዚህ የቅርብ ሰዎችና ተወዳጆች ሊርቅ ያስፈልገዋል:: ዋጋው ምንም ይሁን ምን ዋናው ቁም ነገር ከውጪያዊ ውጊያዎች መራቅ ነው::

በየዕለቱ «. . . ከክፉ አድነን እንጂ ወደ ፈተና አታግባን» (ማቴ 6:12) እያልህ እየጸለይህ በገዛ ፈቃድህ በእነርሱ አትውደቅ:: የእሳት እራት በእሳት ተቃጥላ እስክትጠፋ ድረስ በእሳቱ ዙሪያ እንደምታንገራብብ ሁሉ ሰው በዙሪያቸው እንዲዞር የሚስቡ አንዳንድ መሰናክሎች አሉ:: አንድ የእሳት እራት ከእርሱ አስቀድመው ብዙ የእሳት እራቶች በእሳት ተቃጥለው እንደ ጠፉ ቢመለከትም እርሱም እንደ ሌሎቹ ተቃጥሎ እስኪጠፋ ድረስ አርፎ አይቀመጥም::

አንድ ሰው መሰናክል ሆኖ ከጣለህ በኋላ እርሱ ያመልጣል:: አንተ ግን ትቀጣለህ:: አንተ ንስሓ ለመግባት ብትቸገርም እርሱ ግን ንስሓ ሊገባ ይችላል:: ስለዚህ ባለህ ኃይልና በውስጥህ ባለው የእግዚአብሔር ጸጋ አሠራር ከመሰናክሎች ራቅ! ይህን በማድረግህም በሚቻልህ ሁሉ ውጪያዊ ውጊያዎችን ታስወግዳለህ::

አንዳንድ ንባቦችም የመሰናክልና የውጪያዊ ውጊያ መነሾዎች ናቸው:: ንባብ የሰውን አሳብና ስሜት ከማቃጠሉና የእርሱን መመሪያዎች ከመትከሉም በላይ የአንባቢውን ሕይወት ይመራል:: ከዚህ በተጨማሪ በግልጽ ስህተት የሆኑና ስለ እነርሱ ማንንም ሳታማክር ልታስወግዳቸው የሚገቡህ የንባብ ዓይነቶች አሉ:: አንዳንዶቹ ንባቦች ጥርጥርንና ግራ መጋባትን ሲያመጡ አንዳንዶቹ ደግሞ የተሳሰቱ ስሜቶችንና ምኞቶችን ያመጣሉ::

መንፈሳዊ ሰው ከጎጂ ንባባት መራቁ ብቻ በቂ አይደለም:: ይልቁኑ ለእግዚአብሔር ያለውን ፍቅር ጥልቅ ሊያደርጉለት የሚችሉ ንባባትን ማንበብ አለበት:: ይህ ደግሞ ከውጪ የሚመጡ ውጊያዎችን ለመከላከል ሁነኛ መፍትሔ ነው:: አንድ ሰው በእውቀት ፍቅር ቢወጋ ሁሉም እውቀት ጥቅም እንደሌለው ማወቅ ይገባዋል:: አንዳንዱ እውቀት የዋህነቱን ወይም ንጽሕናውን በመለወጥ ለቁሶች ትኩረት እንዲሰጥ ያደርገዋል:: ስለሆነም ማንኛውም መንፈሳዊ ሰው ውጊያዎችን ሊያስወግዱ የሚችሉ ጽሑፎችን መርጦ ሊያነብ ይገባዋል::

አካባቢ::

በዚህ ርዕስ ሥር የሰውን አጠቃላይ ሁኔታ እንመለከታለን:: ይህም ሰው በሚኖርበት አካባቢ ውስጥ ያለውን አሳብ፣ ልማዱን፣ የኑሮ ሁኔታውን፣ ብዛት ያላቸው መመሪያዎቹን፣ የሚደራደርበትን ሥርዓት፣ በሁሉም ወይም በብዙኀኑ ዘንድ ያለውን ጽንሰ አሳብ ያጠቃልላል::

ይህን በመሰለ አካባቢ ውስጥ ሰው መንፈሳዊ መመሪያዎቹን ሊረዱለት ከማይችሉ ሰዎች ጋር እንግዳ ሆኖ መኖር ለእርሱ በጣም አስቸጋሪ ይሆንበታል:: በመሆኑም በዚህ አካባቢ የሚኖር ይህ እውነተኛ ሰው በየዕለቱ ጻድቅ ነፍሱን እያስጨነቀ ይኖራል:: 2ኛ ጴጥ 2:8:: ከመንፈሳዊው የሕይወት ጎዳና ሳልወጣ እኖራለሁ ብሎ ቢሞክርም እንኳ ታላቅ ጥረት እንዲያደርግ ይጠበቅበታል:: መንፈሳዊ መንገዴን አጠብቃለሁ ብሎ ከተነሣም ብዛት ላላቸው ውጊያዎች የተጋለጠ ይሆናል:: አካባቢውን መለወጥ ከቻለ ይህ የተሻለ ነገር ነው:: ካልቻለ ግን ውጊያውን መቋቋም፣ መቃወምና ድል መንሣት አለበት:: እግዚአብሔርም ይህን የፍቅር ጥረቱን አይዘነጋም::

ሕይወታችን ለእውነት መመስከር ይገባዋል:: ይህንንም በአንደበታችን ብቻ ሳይሆን በተግባራዊ ሕይወታችን ውስጥም ልንመሰክር ይገባናል:: ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ «. . . ይህን ዓለም አትምሰሉ::» (ሮሜ 12:2) በማለት መክሮናል:: መንፈሳዊ ሕይወት ትግልን፣ ትዕግሥትንና ጽናትን ይፈልጋል::

አንድ ሰው በትግሉ ውስጥ የሚታገለው ብቻውን አይደለም:: ሲዋጋም በእግዚአብሔር ጸጋ እየታገዘ እንደሚዋጋ እርግጠኛ መሆን አለበት:: በመሆኑም «እስከ መጨረሻ የሚጸና ግን እርሱ ይድናል::» (ማቴ 10:22::) የሚለው ቃል በሕይወቱ ውስጥ ይተረጎማል::

መንፈሳዊ ውጊያዎች ብዛት ስላላቸው ታግለን ድል ልንነሣቸው ይገባናል:: ኢየሱስ ክርስቶስ ተዋግተው ድል ለሚነሱት የሚሰጣቸው ስጦታዎች ምንኛ የበዙ ናቸው! ራእይ 2 እና 3::

ስለዚህ በፍርድ ቀን ጻድቅ ፈራጅ የሆነው ጌታ ታግለው ድል ለነሡት የሕይወት አክሊል ሲሰጥ ያለ ዋጋ እንዳትቀር ዛሬ ከእነርሱ ጋር ለመሰለፍ አጥብቀህ ታገል! 2ኛ ጢሞ 4:8:: ጌታችንና መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ለእያንዳንዱ እንደ ራሱ ድካም መጠን ዋጋውን ይከፍለዋል:: 1ኛ ቆሮ 3:8::

ምዕራፍ ሁለት::

የራስ ውጊያ::

- የራስነት (የእኔነት) አደገኛነት::
- ራስና ኃጢአት::
- የተሳሳተ ራስ ወዳድነት::
- ጥንታዊ ውጊያ ነው::
- ራስ ወዳድነት ከእግዚአብሔርና ከንስሓ አባት ጋር ይቃረናል::
- ራስን ማግነን::
- ራስን የማምለክ ውጤት::
- የተሳሳተ ራስን ማስደሰት::
- መስጠትና ማንነት::
- በድርድር ውስጥ ያሉ የራስ ስህተቶች::
- ራስን መካድና ራስን መሥዋዕት ማድረግ::
- ራሱን ያጠፋል::
- ደስታን መርሳትና ራስን ድል መንሣት::
- ማንነት በአገልግሎት መስክ ውስጥ::
- ሁለተኛው ምዕራፍና ዝቅተኛው ሥፍራ::
- ራስን መንቀፍ::

የራስ (የእኔነት) አደገኛነት::

ራስነት (እኔነት) የሰው ልጆችን የሚዋጋ ጥንታዊና በጣም አደገኛ ጠላት ነው:: አንተ ከራስህ ጋር ከምታደርገው ውጊያ ጋር የሚነጻጸር ውጊያ ዲያብሎስ አያውጅብህም:: ትልቁ ችግርህ እኔነት ነው:: ራሱን ከውስጥ የሚያሸንፍ ሰው ዓለሙንና ዲያብሎስን ማሸነፍ ይችላል:: በራሱ የሚሸነፍና በራሱ ፊት በድካም የሚቆም ከሆነ ግን በማንኛውም ዓይነት ኃጢአት ይወድቃል::

በዓለሙ ውስጥ ያለውን ኃጢአት ከኋላ እንሥተን ብንመረምር እኔነትን በሁሉም የኃጢአት ዓይነቶች ውስጥ እናገኘዋለን:: በመሆኑም በውስጡ ያለውን እኔነት ማሸነፍ የሚችል ሰው በማንኛውም መንፈሳዊ ውጊያ ውስጥ ድል አድራጊ ነው:: እንዲህ ዓይነቱ ሰው ራሱን እስከከዳና መዝጊያዎቹን ለጠላቶቹ እስካልከፈተ ድረስ ስለ ማንኛውም ውጪያዊ ጠላት ግድ አይሰጠውም:: ይህን አስመልክቶ ቅዱስ ዮሐንስ አፈወርቅ የተናገራቸው ቃላት ምንኛ ድንቅ ናቸው:: «ሰው ራሱን ካልጎዳ በስተቀር ማንም ሊጎዳው አይችልም::» ነው ያለው::

ዋናው ጉዳት የእግዚአብሔርን መንግሥትና ውስጣዊ ሰላምን ማጣት ሲሆን አንተ ውስጥህ ብርቱ እስከ ሆነ ድረስ ሁለቱም ወደ አንተ ከውጪ ሊመጡ አይችሉም:: እዚህ ላይ አንድ ሰው «ጥቃት ከውጪ አይመጣም? ለምሳሌ:- ፈተና፣ ምኞት . . . ወይም ሌሎች ውጪያዊ ጥቃቶች አይደሉምን?» ብሎ ሊጠይቅ ይችላል::

የዚህ መልሱ ውጪያዊ ድብደባዎች ወይም ጥቃቶች ወደ አንተ ሊመጡ ቢችሉም በአንተ ላይ ምንም ዓይነት ሥልጣን አይኖራቸውም:: በአንተ ላይ

www.debelo.org

ለመወሰን ኃይልና ሥልጣን ያለው ፈቃድህ ብቻ ነው። ጥቃትን ወይም ፈተናን ትቀበላለህ ወይስ አትቀበልም? ውጪያዊ ውጊያንስ ትቀበላለህ ወይስ አትቀበልም?

ጻድቁ ዮሴፍ እጅግ ከባድ የሆነ ውጪያዊ ውጊያ ከጲጥፋራ ሚስት ቢገጥመውም አልወደቀም። እርሱ ኃጢአትን በልቡ ውስጥ ስላልተቀበለው ፈተናውንም አልተቀበለውም። ስለሆነም ጥቃቱን ሊቋቋም ችሏል። ዲያብሎስ አሳቦችን ያቀርብልሃል እንጂ ተቀብለህ ተግባራዊ እንድታደርጋቸው አያስገድድህም።

ራስና ኃጢአት።

በዚህ መሠረት በኃጢአት መውደቅ የሚመጣው ከራስ እንጂ ውድቀት ሊያመጡ በሚችሉ ቀላል ፈተናዎች ምክንያት አይደለም። በእርግጥ እንደዚህ ዓይነቶቹን ፈተናዎች ያለ ማቋረጥ ለረዥም ጊዜ መቋቋም በውስጥ ያለ ራስን ሊያዝል ስለሚችል ሰውየው እጁን ሊሰጥ በመጨረሻም [illegible]ላል።

እዚህ ላይ የራስ ድክመት ቀጥተኛ ምክንያት ሲሆን ጥቃቶች ደግሞ ቀጥተኛ ያልሆኑ ምክንያቶች ናቸው። ስለሆነም በውስጥ ያለው ብርቱ ራስ (ማንነት) ከውጪያዊ ጥቃቶች ሊርቅ ስለሚችል በእነዚህ ፈተናዎች ሊጠቃ ወይም በእነርሱ ፊት የደከመ ሊሆን አይችልም። ይህን አስመልክቶም የመጀመሪያው የዳዊት መዝሙር በኃጢአተኞች ምክር እንዳንሄድና በዋዘኞች ወንበር እንዳንቀመጥ አስጠንቅቆናል። ቅዱስ ጳውሎስም «ከክፉ የጎልማሳነት ምክር ሽሽ . . . » (2ኛ ጢሞ 2:22) በማለት መክሮናል። እዚህ ላይ ሽሽት የሚለው ቃል የሚገልጥልን ውጪያዊ የኃጢአት ተጽዕኖዎችን የማይቀበለውን ንጹሕ ራስን ነው።

በዚህ መሠረት ጻድቁ ዮሴፍ የሸሸው ከድካም ሳይሆን ብርቱ ስለ ነበር ነው። ይህም መልካም ነው። የእርሱ ሽሽት ኃጢአትን መቃወሙንና ከእርሱም መራቁን ያረጋገጠ ኃይሉ ነው።

ንጹሕ ማንነት እንኳንስ ተራ የውጪ ጥቃትን ቀርቶ የኃጢአት አሳቦችን እንኳ ይቃወማል። እንዲህ ካለው አሳብ ጋር ሙግት አይፈጥርም። ይህ አሳብ በሕሊና ውስጥ ተደላድሎ በመቀመጥ ወደ ራስ ድክመት እንዲያመራ ዕድሉን ካለመስጠቱም በላይ በእፍጣኝ ያስወጣዋል። እዚህ ላይ የሕሊናንና የልብን መዝጊያዎች ከዲያብሎስ በሚቀርቡ የኃጠአት አሳቦች ላይ ጥርቅም አድርጎ ስለሚዘጋ ራስ ብርቱ ነው።

መዝሙረኛው ዳዊት እንዲህ ይላል:- «ኢየሩሳሌም ሆይ እግዚአብሔርን አመስግኚ፣ጽዮንም ሆይ ለአምላክሽ እልል በዪ፣ የደጆችሽን መወርወሪያ አጽንቶአልና፣ ልጆችሽንም በውስጥሽ ባርኮአልና።» መዝ 147:1-2። የሰሎሞንም መዝሙር «እኅቴ ሙሽራ የተቆለፈ ገነት፣ የተዘጋ ምንጭ፣ የታተመም ፈሳሽ ናት።» (መኃ 4:12) በማለት ማንነትን ይባርካል።

www.debelo.org

«ወፎች ከራስህ በላይ እንዳይበሩ ልትከለክላቸው ባትችልም በፀጉርህ ላይ ጎጆዎቻቸውን እንዳይሠሩ ግን ልትከለክላቸው ትችላለህ።» የሚለው አባባል ምንኛ እውነት ነው። አሳቦች ወደ አንተ መምጣታቸው እርግጥ ነው። ይሁን እንጂ የአንተ አቋም ምንድር ነው? አንተነትህስ ለምን ያህሉ ታዟል ምን ያህሉንስ ተቃውሟል?

አንድ ቀን ከሆነ ሰው የሚያጎጉ ቃላትን ልትሰማ ትችላለህ። በዚህ ጊዜ የአንተ ምላሽ ምን ይመስላል? በዚህ ትነሣሣለህ ወይስ ጉጉትህን ትቋቋማለህ? ቃላቱ ሌሎችን ሊያነሣሡ ቢችሉም አንተን ሊያነሣሡህ ስለማይችሉ በእርጋታ፣ በጥሞናና በጥበብ መልስ ልትሰጥባቸው ይገባሃል።

እዚህ ላይ ማንነት ከንጽሕናው፣ ከኃይሉና ከጽናቱ አንጻር በጉጉት ፊት ይመዘናል። ሰው በኃጢአት ሲወድቅ የሆነው ሁሉ ከውጪ በመጣ ውጊያ ነው ብሎ መደምደም አይቻልም። በራስ ውስጥ በተገለጠ የውስጥ ውጊያ ጭምር እንጂ። እኛነታችን እግዚአብሔርን ከከዳና በውጪ ላሉ ጠላቶች (ለእግዚአብሔርና ለራሱ ጠላቶች) መዝጊያውን ከከፈተ በኃላፊነቱ ላይ ልንደራደር አንችልም።

እዚህ ላይ አንድ ጥያቄ ልንጠይቅ እንችላለን። ይኸውም:- «አንተነትህ ለራስህ ወዳጅ ነው ወይስ ጠላት? የአንተ አጋር ነው ወይስ ተቃዋሚ?» ቅዱስ ይስሐቅ የተናገረው አባባል እዚህ ላይ ሊጠቀስ ይችላል። «አንተ ከራስህ ጋር ከታረቅህ ሰማይና ምድር ከአንተ ጋር ይታረቃሉ።» ይህም ማለት አንተ ከሥጋህ፣ ከሕሊናህና ከነፍስህ ጋር የምትታረቅ ከሆነ ሦስቱም በአንድ መንገድ ይኸውም በመንፈሳዊው መንገድ ሊጓዙ ይችላሉ ማለት ነው። በዚህ ጊዜ መንፈስ በሥጋ ላይ ሥጋም በመንፈስ ላይ ሊቀዋወሙ ስለማይችሉ ሰማይና ምድር ከአንተ ጋር ይታረቃሉ ማለት ነው። በዚህ አካሄድም በእግዚአብሔር፣ በሰዎችና በራስህ ላይ ኃጢአት አትሠራም ማለት ነው።

አንድ ሰው ራሱን እንደሚወድ፣ ራሱም እርሱን እንደሚወደውና ሁልጊዜ እንደሚያስደስተው ሊናገር ይችል ይሆናል። እዚህ ላይ ወደ አንድ ጠቃሚ ነጥብ እንሸጋገራለን . . .

የተሳሳተ ራስ ወዳድነት።

ራስ ወዳድነት ማለት ምን ማለት ነው? ይህ ሲባል ራስን እየተንከባከቡ የሚያስፈልገውንና የሚመኘውን ሁሉ ማቅረብ ማለት ነው? ወይስ ራስን ማወደስ፣ ራስን ማክበርና ለራስ ውለታ መዋል ማለት ነው?

ለራስህ እነዚህንና ሌሎችን ነገሮች የምታደርግ ከሆነ ለማንነትህ ያለህ መውደድ የተሳሳተ ራስ ወዳድነት ነው። እውነተኛው ራስ ወዳድነት ራስን በመንፈሳዊ መንገድ መምራት፣ ራስን ከእግዚአብሔር ፍቅር ጋር አንድ ማድረግና ወደ መንግሥቱ መምራት ነው። አንተነትህ ጥፋት ሲሠራ ማጣራት፣ ሲሳሳት መቅጣት፣ የኃጢአት ምኞቶቹን መቃወምና ጠባዩን ማረም እውነተኛ ራስ ወዳድነት ነው።

ይሁን እንጂ የሥጋ ወይም የስሜት ወይም የዓለም ደስታና ምኞት አስፈላጊ ባይሆኑም አንዳንድ ጊዜ ራስ እነዚህን ነገሮች ይመኛል፡፡ እዚህ ላይ የምትወጋው በራስህ ነው፡፡ ስለሆነም ይህን ውጊያ ባለህ አቅም ሁሉ እየተቃወምህ ጌታ በወንጌሉ የተናገረውን ቃል ዘወትር አስታውስ፡- «. . . በኋላዬ ሊመጣ የሚወድ ቢኖር ራሱን ይካድ መስቀሉንም ዕለት ዕለት ተሸክሞ ይከተለኝ፡፡» ሉቃ 9:23፡፡

ምንም እንኳ ይህ አባባል መስቀሉን ዕለት ዕለት ተሸክሞ የሚከተል ሰው እንደሚያስፈልግ ቢገልጽልንም መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ከእርሱ ጋር ለመኖር ራስን መካድ ዋናው የቅድስና ሕይወት እንደ ሆነ ሳይገልጽልን አላለፈም፡፡ ይህ መስቀል ደግሞ የተሳሳተ ራስ መውደድን ይቃወማል ያሸንፋልም፡፡

የተሳሳተ ራስ መውደድ ያላቸው ሰዎች ብዙ ናቸው፡፡ ከተሳሳተ ራስ መውደድ አሠራሮች መካከል አንዱ ራስን ማግነን ነው፡፡

ራስን ማግነን፡፡

አንድ ሰው ራሱን ሁልጊዜ ታላቅና ድንቅ ለማድረግ ይወዳል፡፡ ይህን ለማሳካት ሲል የተሳሳተ መንገድ ይከተላል፡፡ አንድ ሰው ራሱን ታላቅ ሊያደርግ የሚፈልገው ከውስጥ ሳይሆን ከውጪ ነው፡፡ በውጪ የሚገለጡት የታላቅነት ገጽታዎችም ሥልጣንና ማዕረግ፣ ሀብትና ዝና ወይም የሰዎች ውዳሴ ናቸው፡፡ እነዚህ ሁሉ ጉዳዮች ከራስ ተፈጥሮና ከንጽሕና ጋር ምንም ዓይነት ግንኙነት የላቸውም፡፡ እንዲያውም ይህ አጉልቶ የሚያሳየው አለማወቅንና አለመረዳትን ነው፡፡ ከዚህ ተቃራኒ በሆነ መንገድ መዝሙረ ዳዊት የሚነግረን ምንም እንኳ ልብስዋ የወርቅ መጎናጸፊያ ቢሆንም ክብሯ እንደ ሆነ ነው፡፡ «ለሐሴቦን ንጉሥ ልጅ ሁሉ ክብርዋ ነው፡፡» መዝ 44:13፡፡

ታዲያ ሰው ሁሉ በእርግጥ የሚፈልገውና በውስጥ ሊኖር የሚገባው ታላቅ መንፈሳዊ ክብር ምንድር ነው? ውስጣዊው ክብር ሰው ከተፈጠረ በኋላ በውስጡ የሚያስቀረው እግዚአብሔርን የመምሰል ገጽታ ነው፡፡ ዘፍ 1:26-25፡፡ የራስ ውስጣዊ ክብር የመንፈስ ፍሬዎች በተባሉት በፍቅር፣ በደስታ፣ በሰላም፣ በትዕግሥት፣ በቸርነት . . . ወዘተ ሊታጀብ ያስፈልጋል፡፡ ገላ 5:22፡፡ ንጽሕና፣ ቅድስና፣ በነገር ሁሉ አለመወቀስ፣ ትሕትና፣ መስከን፣ ርኅራኄና ብልህ መሆን እውነተኛ ክብር ናቸው፡፡ ራሱን በእነዚህ ቅድስናዎች የሚያለማምድ ሰው በእርግጥም በመንፈሳዊነት ራሱን ይወዳል፡፡

የሰዎችን ክብርና አድናቆት ሳያገኝ ራሱን በውዳሴና በሙገሳ ከፍ ከፍ ለሚያደርግ ሰው ይህ ሁሉ ውጪያዊ ገጽታ ስለሆነ መንፈሳዊው ሰው ከዚያ በላይ ከፍ ከፍ ሊል ይገባዋል፡፡ ራስ በሌሎች ሲወደስ ምን ዓይነት ጥቅም ሊያገኝ ይችላል? ከዘላለማዊነት ጋር ሲነጻጸር እንዲህ ያለው ውዳሴ ምን ዋጋ ሊኖረው

www.debelo.org

ይችላል? ውጪያዊ ክብር ራስን ለማግነን መንፈሳዊ መንገድ ነው? ወይስ ብዙዎች የሚወድቁት መንፈሳዊ ውጊያ ነው?

ራስን ማምለክ ወይም ራስን ማድነቅ የዚህ ውጊያ ገጽታ ነው፡፡ በዚህ ረገድ አንድ ሰው ራሱን በፊቱና በሰዎች ፊት እንከን ወይም ጉድለት የሌለው ውብ አድርጎ ሊመለከት ይችላል፡፡ የእርሱን ማንነት ምንም ዓይነት ስህተት የማይሠራና የማይወድቅ አድርጎ ሊያምን ይጀምራል፡፡ እንዲህ ዓይነቱ ሰው ሁልጊዜ በመስተዋት ፊት ሲቆም የራሱን ጥሩ ጎን ሊመለከት የሚወድ ራሱን አድናቂ ሰው ነው፡፡ እንዲህ ዓይነቱ ሰው ምንም ቀላል ቢሆኑም በእርሱ ላይ የሚሰነዘሩ ስድቦችን፣ ሂሶችንና ግልጽ የሆኑ አሳቦችን ሊቀበል አይወድም፡፡

እርሱ በሰዎች ሁሉ ፊት ውብና ድንቅ ሆኖ ለመቆየት ስለሚወድ እነዚህ ሁሉ ምስሉን የሚያጠፉበት መስለው ይታዩታል፡፡ ይህ ሰው በእርሱ ላይ የሚሰነዘሩ ግልጽ የሆኑ አስተያየቶችን ወይም ሂሶችን ስለማይቀበልና ከነ ጥፋቶቹ ስለሚቆይ ዐመሉን አያርምም ያለበትን ደረጃም አያስተካክልም፡፡ በመሆኑም ራስ ወዳድነቱ ከውስጥ ንጽሕና አርቆ ይመራዋል፡፡

በዚህ መሠረት ራስ ወዳድነት ከዚህ አንጻር ሲታይ እውነተኛ ፍቅር ስላልሆነ አደጋን በማቀናጀት የአንድን ሰው የዘላለም ሕይወት ይፈታተናል፡፡ ይህ ለራስ ዝና የሆነ ተራ ፍቅር ነው፡፡ ገጽታውም የሚታየው ለሰዎች ፊት እንጂ ለዘላለማዊነትና ለንጽሕና አይደለም፡፡ በፍቅረ ውዳሴ ራስን የማግነን ሙከራ ብዙዎች የወደቁበት ውጊያ ነው፡፡

ውዳሴን የሚሻ ሰው በሰዎች ስለ ተወደሰ አይረካም፡፡ ስለሆነም ስለ ራሱ ብዙ ማውራቱን በመቀጠል ራሱን በሰው ፊት ሊያወድስ ይጀምራል ማለት ነው፡፡ ስለ ራሱ በማውራቱ መልካም አያደርግም፡፡ ስለ ራሱም እውነት የሆነውን ነገር ሁሉ አይናገርም፡፡ የሚናገረው ስለ መልካም ጎኑ፣ ስለ ማሸነፉና ስለ ክብሩ ነው፡፡ ይህን በማድረጉም ጉድለቶቹን ይሸሽጋል፡፡ እነዚህ ጉድለቶቹን አንድ ሰው ከገለጠበት በተቃራኒው ቆሞ ምክንያት በመደርደር ራሱን ሊከላከል ይሞክራል፡፡

ጥንታዊ ውጊያ ነው፡፡

ይህ ውጊያ ዲያብሎስ ከመጀመሪያ ወላጆቻችን ጋር «. . . እንደ እግዚአብሔር መልካምንና ክፉን የምታውቁ እንድትሆኑ እግዚአብሔር ስለሚያውቅ ነው . . .» (ዘፍ 3:5) በማለት የተጋጠመበት ውጊያ ነው፡፡

ሰው ራሱን ከፍ ከፍ ሊያደርግ ውጊያ ይገጥመዋል፡፡ ዲያብሎስም በዚሁ ተመሳሳይ ፈተና ወድቋል፡፡ ስለሆነም መለኮታዊው ቃል እንዲህ በማለት ተናግሮታል፡- «አንተም በልብህ፡- ወደ ሰማይ ዐርጋለሁ፣ ዙፋኔንም ከሰማይ ከዋክብት በላይ ከፍ ከፍ አደርጋለሁ፣ . . . በልዑልም እመስላለሁ አልህ፡፡» ኢሳ 14:13-14፡፡ «ዐርጋለሁ»፣ «በላይ»፣ «ከፍ ከፍ» የሚሉት ተደጋጋሚ ቃላት የሚያመለክቱን ራስን የሚያስታብዩ መሆናቸውን ነው፡፡ ራስን ከፍ ከፍ ማድረግ «በልዑልም እመስላለሁ» እስከ ማለት የሚያደርስ ነው፡፡

እንዲህ ካለው ትዕቢት ወይም ውድቀት የሚበልጥ ምን አደጋ ሊኖር ይችላል? ንጉሥ ሄሮድስ በዚህ ውጊያ ተወግቷል። በመሆኑም የእግዚአብሔር መልአክ ስለ መታው በትል ተበልቶ ሞቷል ለዲያብሎስም ተሰጥቷል። ሐዋ 12፡22-23።

ራስን ከፍ ከፍ የማድረግ ሁኔታ ከተገለጡባቸው መንገዶች መካከል ራስን ማጽደቅ አንዱ ነው። ይህ ደግሞ በመጽሐፈ ኢዮብ ውስጥ ተገልጧል፡- «ኢዮብም ራሱን ጻድቅ አድርጎ ነበርና እነዚያ ሦስቱ ሰዎች መመለስን ተዉ።» ኢዮ 32፡1። ኤሊሁም በዚህ ምክንያት ኢዮብን ገሥጾታል፡- «ወይስ በእግዚአብሔር ፊት እኔ ጻድቅ ነኝ ትላለህ?» ኢዮ 35፡1።

በጥንት ጊዜ ትዕቢት የተገለጠበት ሌላው መንገድ የባቢሎን ግንብ ነው። ታሪኩ እንደሚነግረን ሕዝቡ እንዲህ ብለው ነበር፡- «. . . ኑ ለእኛ ከተማና ራሱ ወደ ሰማይ የሚደርስ ግንብ እንሥራ፤በምድር ላይ ሳንበተንም ስማችንን እናስጠራው . . .» ዘፍ 11፡4። እግዚአብሔር ግን የእነዚህን ሰዎች ትዕቢት ቀጥቷል። ቋንቋቸውን በመደበላለቅ በምድር ላይ ሁሉ እንዲበታተኑ አድርጓቸዋል። ይህ ደግሞ ወደ ሌላ ርዕስ ይመራናል . . .

ራስ ወዳድነት ከእግዚአብሔር ጋር ይቃረናል።

ሰው በራሱ ሲታመን ወደ አደገኛ ድርጊት ይሸጋገራል። ይህም ከእግዚአብሔር ተለይቶ ራስን ነጻ ማውጣት ነው። ስለሆነም በራሱ ይመራል ይህንንም መልካም አድርጎ ይመለከተዋል። በመሆኑም እግዚአብሔርን አያማክርም። «እኔ ካወቅሁት ከእግዚአብሔር እውቀትም ሆነ እርዳታ ለምን ያስፈልገኛል?» ብሎ ይናገራል። ስለሆነም በራሱ የተማመነ ሰው የተሸናፊነትን (በእግዚአብሔር) ሕይወት ለመምራት በጣም ይቸገራል።

የተሸናፊነት ሕይወት የአንድን ሰው አመለካከት ብቻ የሚይዝ ልብ የለውም። ስለሆነም ከራስ ጋር ከሚደረግ ውጊያ ጋር ሙሉ ለሙሉ ይቃረናል። እዚህ ላይ የምናስታውሰው በወቅቱ ከእግዚአብሔር ኮብልሎ የሄደውን የነቢዩ ዮናስን ስህተት ነው። እርሱ በዚያ ወቅት የተከተለው ከእግዚአብሔር ፈቃድ ጋር የሚቃወመውን የተሳሳተ ፈቃዱን ነበር። እግዚአብሔር ነነዌን ሲምር ይህ ዮናስን ስላላስደሰተው በጣም ተቆጥቶ ነበር። በዚህ ምክንያት እግዚአብሔር እንዲህ በማለት ተናገረው፡- «. . . በውኑ ትቆጣ ዘንድ ይገባሃልን?» ዮና 4፡4።

ሰው በእግዚአብሔር ፈቃድ ውስጥ ገብቶ እስከ ሞት ድረስ ማማረሩ በእውነት አሳዛኝ ነው። ይህ ግን ራስ ወዳድነት ነው!!! ሌላው ቢቀር ዮናስን የሚያህል ታላቅ ነቢይ እንኳ በራስ ወዳድነት ተፈትኗል።

በራስ ዙሪያ ካሉት የችግር ደረጃዎች መካከል ለእግዚአብሔር ሙሉ እምቢተኝነት ማሳየት አንዱ ነው። እንዳስፈለገን እንኖራለን የሚሉ ሰዎች ይህን ታላቅ ስህተት አስቀምጠዋል። ስለ ምኞታቸው ሲሉ የእግዚአብሔር ሕልውና በእነርሱ የሕልውና መንገድ ላይ እንደ ቆመ አድርገው ያስባሉ።

www.debelo.org

የእግዚአብሔር ፍቅር የደስታ፣ የፊንጠዝያና የሙሉ ነጻነት ሕይወታቸውን የሚያውክ፤ የፍላጎታቸውንና የራስ ማረጋገጫቸውንም የሚቃወም አድርገው ያስባሉ። ምንም እንኳ መልካም አሳብን፣ ግብረገብነትንና ከሁሉ በላይ የሆነውን የእግዚአብሔርን ትእዛዝ የሚቃወም ቢሆንም ሊያደርጉ የሚወዱትን ነገር ሁሉ ያደርጋሉ።

በራስ የሚገኝ የተሟላ ነጻነት በራስ ላይ የሚከፈት ውጊያ ከመሆኑም በላይ የሚያነጣጥረው Nihilism (ጥሩ ነገር የለም) ብሎ የሚያምነው እምነት ላይ ሲሆን ፍጻሜው የሚጠቃለለውም (Atheism) (እግዚአብሔር የለም) በሚለው እምነት ላይ ይሆናል። በተለያየ መንገድ ቢሆንም ግባቸው ተመሳሳይ ስለሚሆን አንዳንድ ሰዎች በዚህ እምነት ውስጥ ስለሚገኙ በዚህ ሊጸጸቱ ይገባቸዋል።

እነዚህ ሰዎች ትምህርተ ሃይማኖትን አስመልክተው ለራሳቸው ከገደብ ያለፈ ነጻነት ያወጁ የሥነ መለኮት ምሁራን ናቸው። ማንኛውም ዓይነት መጽሐፍ ቅዱሳዊ እምነት በእነርሱ ዘንድ ተቀባይነት የለውም። ይቃወሙታል ወይም እንደ ተረት ይቆጥሩታል። አንዳንድ ጊዜ ግን እነዚህን የእምነት ቃላት ለእነርሱ እንደሚስማሙ አድርገው ይተረጉሟቸዋል። የኖኅ መርከብ ታሪክ በእነርሱ ሕሊና ውስጥ ተቀባይነት ስለሌለው በእነርሱ ዘንድ ተራ አፈ ታሪክ ነው።

በሌሎች ዓይነት ሰዎች ውስጥ ያለው ማንነት ደግሞ የእግዚአብሔርን ትእዛዛት ቢቃወምም ቀደም ብለን ከተመለከትነው ተቃውሞ ቀለል ያለ ነው። ለዚህ ምሳሌ የሚሆኑን ሰዎች ስለ ራሳቸው ሲሉ የእግዚአብሔርን ቀን (ሰንበትን) የማያከብሩ ሰዎች ናቸው። ሌሎቹ ደግሞ ስለ ራሳቸውና ስለ ወጪያቸው ሲሉ አሥራት የማያወጡት ናቸው። እንደነዚህ ዓይነቶቹ እኔነታቸው ከእግዚአብሔር ጋር የሚቃወመው ስለ ጠባይ እንጂ ስለ እምነት አይደለም።

ራስ ወዳድነት ከንስሓ አባት ጋር ይቃረናል።

በራሴ እተማመናለሁ የሚል ሰው የነፍስ አባትን የሚመለከተው አቅልሎ ነው። እርሱ ሁሉንም ነገር እንደሚያውቅና ለሁሉም ችግሮች መፍትሔ እንዳለው አድርጎ ስለሚያስብ የንስሐ አባቱን መመሪያ አይቀበልም። ለእርሱ የተሻለ የሆነውን ስለሚያውቅና በመንፈሳዊ ሕይወቱ እንዴት መቀጠል እንደሚገባው ስለሚረዳ የንስሓ አባቱ እንዲመሩት አይጠይቅም።

እርሱ ከንስሓ አባቱ የሚፈልገው እርሱ በሚሰጠው አሳብ እንዲስማሙ ነው። ይህን በማድረግም የንስሐ አባቱ ሊፈጽም የሚገባውን ሥርዓት አከናውነዋል ብሎ ያምናል። የነፍስ አባቱ እርሱ በሚሰነዝረው አሳብ ካልተስማሙ ይከራከራቸዋል ይሞግታቸዋልም። ገለጻውን በመቀጠልና የንስሓ አባቱ ላቀረቡለት መፍትሔዎች ተግባራዊ ተቃውሞዎቹን በማቅረብ በመጨረሻ የራሱን አሳብ ያጸናል።

ባጭሩ ለራስ ውጊያ የተጋለጠ ሰው ሁልጊዜ እንደ ራሱ ፈቃድ ስለሚመላለስ ለሰው መታዘዝ እጅግ አስቸጋሪ ይሆንበታል። ለራሱ ስለሚያስብ ከሌሎች የሚሰነዘሩ አሳቦች ምንጫቸው ከየትም ይሁን ከየት ለእርሱ ተረት

ተረት ናቸው:: በንስሐ አባቱ አንጻር የሚያሳየው ጠባይ ይህ ከሆነ በተግባራዊ ሕይወቱ ውስጥ የሚፈጽማቸው መመሪያዎቹም ከዚህ የሚዘሉ አይሆኑም:: በመሆኑም በራሴ እተማመናለሁ የሚል ሰው በሥራ ውስጥ ካሉ መርሆዎች ጋር ይጋጫል ማለት ነው:: ከዚህ በተጨማሪ በሥራው ውስጥ ጣልቃ ከሚገቡት ባልንጀሮቹና ስሜቶቹ ጋር ይጋጫል::

የራስ ድጋፍ::

ራስን መደገፍና በራስ ያለ ከፍተኛ አመለካከት የሚመጡት ከዚህ በታች በምንመለከታቸው አንዳንድ ምክንያቶች ነው::

- ራስን ወደ መደገፍ የሚያመራው የመጀመሪያ ምክንያት የበላይነት፣ ተሰጥኦ፣ ልዩ ችሎታ ወይም የኃይል ስሜት ነው::

እነዚህ ሁሉ ምክንያቶች ሰውን ከውስጥ በመዋጋት ሰውየው የተቸረውን ተሰጥኦና ችሎታ ለማሳየት በሚያደርጋቸው የተለያዩ ሙከራዎች ውስጥ ራሳቸውን በውጪ ይገልጣሉ:: እንዲህ ዓይነቱ ውጊያ የሚከብደው ሰውየው አንዱን ከሌላው ማበላለጥ ሲጀምር ነው::

እዚህ ላይ ሰውየው እርሱ ከሌሎች ሰዎች በማንኛውም ነገር የተሻለ አድርጎ በመቁጠር ራሱን ይበልጥ የተማረ፣ ይበልጥ የሚያውቅ፣ ይበልጥ ልምድ ያለው፣ ይበልጥ ኃይል ያለው ያደርጋል:: ወይም ደግሞ ራሱን በሥዕል፣ በሙዚቃ፣ በግጥም፣ በእጅ ሥራ፣ በቋንቋ . . . ወዘተ የተለየ ተሰጥኦ አድርጎ ለማቅረብ ይሞክራል::

አንድ ሰው በአገልግሎት ውስጥ ከሌሎቹ አገልጋዮች የሚበዙ ችሎታዎች እንዳሉት ሆኖ የሚሰማው ከሆነ እግዚአብሔርን በማገልገል ውስጥ እንኳ ራስ ከሌሎቹ እርሱ ተለይቶ ሊታይ ይፈልጋል:: ለምሳሌ:- አንድ ሰው ዜማ ለማጥናት የላቀ ችሎታ ሊኖረው ይችላል:: ወይም ልዩ ድምፅ ሊኖረው ይችላል:: ወይም መጽሐፍ ቅዱስ ለማጥናት የበረታ ሊሆን ይችላል:: ወይም ደግሞ የአባቶችን ብሒሎች በመናገር የሚደርስበት አይኖርም:: ከዚህ በተጨማሪ በአገልግሎቱ፣ በስብከቱ፣ በአስተዳደሩ ወይም ዕቅድ በማውጣቱ ይበልጥ ውጤታማ ይሆናል:: በዚህ ተለይቶ መታየት ይፈልጋል::

- ራስን ወደ መደገፍ የሚያመራው ሁለተኛው ምክንያት ሥልጣን፣ ክብር፣ ሀብት ወይም ዝና ነው::

እነዚህ ጉዳዮች ራስን ለመደገፍ ምክንያት ሊሆኑ ይችላሉ:: ትሑት ሰው ግን ሰዎች ራሳቸውን ለማሳየት፣ ጉራ ለመንዛትና ራሳቸውን ለማስታበይ በእነዚህ የሚጠቀሙ ከሆነ ከእነርሱ ሸሽቶ ያመልጣል::

ተሰጥኦ በራሱ የራሱ የሆነ አደጋ አለው:: ከውስጥ ምናልባትም ከውጪ ተሰጥኦ በልብ ላይ ሊታበይ ይችላል:: በመሆኑም ወደ ከንቱ ክብር ውጊያ ይመራል:: እዚህ ላይ አንድ ሰው:- ሰዎች ተአምር የማድረግ ስጦታ እንዴት

ከእግዚአብሔር ሊታደላቸው ቻለ? በተለይ ስጦታው ሙት የማስነሣትና ዓይን የማብራት ከሆነ? ብሎ ሊጠይቅ ይችላል::

ይህን አስመልክቶ አንድ አባት እንዲህ በማለት ተናግሯል:- «እግዚአብሔር ስጦታ ከሰጠህ ስጦታህን ልትጠብቅበት የምትችለውን ትሕትና አብሮ እንዲሰጥህ ለምነው:: አለበለዚያ ግን ከአንተ እንዲወስደው ጠይቀው::» ከዚህ አንጻር የመንፈስ ፍሬዎችንና የልብ ንጽሕናን ለማግኘት ከመጸለይ ይልቅ እግዚአብሔር በተለያዩ ቋንቋዎች የመናገር ስጦታን እንዲሰጣቸው የሚጠይቁት ሰዎች በጣም ያስደንቃሉ:: እንደነዚህ ዓይነቶቹ ሰዎች ይህን ጥያቄ በሚጠይቁበት ወቅት በሕሊናቸው ውስጥ ወደ አፍሪካ በረሀ፣ ወደ ቻይና፣ ወደ ጃፓን ሄደው የመስበክ አሳብ ፈጽሞ አይመላለስም:: እነርሱ የሚጠይቁት ስጦታውን ለማግኘት ብቻ ነው::

እንዲህ ያለውን ስጦታ ከመጠየቅ ጀርባ በራስ ላይ የሚመጣ ውጊያ ሊኖር ይችል ይሆን? በእርግጥም አለ:: ወንድሜ ሆይ! እነዚህ ስጦታዎች ም ጥቅም ሊሰጡህ ይችላሉ? በአንተ ላይ የታወጁ ጦርነቶች ሊሆኑ ይችላሉ: እነርሱን ባለማግኘትህ ልብህ የሚያዝነው ለምንድር ነው? መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ አስቀድማችሁ ጽድቁንና መንግሥቱን ፈልጉ ሌላው ሁሉ ይጨመርላችኋል ብሎ የተናገረውን ቃል በንቃት ልታደምጥ ይገባሃል::

በፈቃደ እግዚአብሔር እነዚህን የላቁ ስጦታዎች የተቀበልን ከሆነ ለእኔ ወይም እኔ ባይነትን የሚያጠፋው ትሕትና አብሮ እንዲሰጠን ልንጸልይ ይገባናል::

ውድ ወንድሜ ሆይ! አንተ በዚህ ውጊያ የምትወጋ ከሆንህ ራስህን ጠይቅ እንጂ ስለ ስጦታ አትጠይቅ! «ይህን ስጦታ ልቀበለው እችላለሁ ወይስ ወደ ትዕቢት በመምራት ዘላለማዊ ሕይወቴን ያሳጣኛል?» ብለህ ጠይቅ::

ራስን የማምለክ ውጤቶች::

በራሴ እተማመናለሁ የሚል ሰው ለእልኸኝነትና ለግትርነት የተጋለጠ ነው:: የእርሱ አመለካከት ከሌሎች ሰዎች ሁሉ የሚበልጥ ስለሆነ ማንኛውንም ዓይነት ተቃውሞ አይቀበልም:: የሚቃወመው ሰው ለእርሱ ጠላቱ ስለሆነ ይጠላዋል:: ስለሆነም ሊያጠፋው ይሞክራል:: ካልሆነለትም የተቃዋሚውን አመለካከት ንቆ ይተወዋል:: ይህ በአንድ ሰው እውቀት ወይም ችሎታ ውስጥ ያለ የተሳሳተ በራስ መተማመን ነው:: ከእንዲህ ዓይነቱ ሰው ጋር መደራደር በጣም ከባድ ነው::

እነዚህ ሰዎች ስለ እነርሱ የሚነገረው ነገር ከመጠናቀቁ በፊት በመካከል ገብተው ያቋርጣሉ ወይም ተናጋሪውን ደጋግመው ያቋርጡታል:: ምንም እንኳ ተናጋሪዎቹ የተረጋገጠ ብርቱ ማስረጃ ቢኖራቸውም ሰዎቹ ይህን ከምንም በመቁጠር በራሳቸው አመለካከት ይጸናሉ:: ስለሆነም ሰው ሁሉ ከእነዚህ ሰዎች ጋር መነጋገር ምንም ፋይዳ እንደማይኖረው ስለሚያውቅ ከእጠገቡ ያርቃቸዋል ያስወግዳቸዋልም::

www.debelo.org

በራሴ እተማመናለሁ የሚል ሰው የመሪ ሥልጣን ካገኘ ጨቋኝ ይሆናል። ይህ የጨቋኝነት ዐመል ደግሞ ከግትርነት የሚመጣ ብቻ ሳይሆን የራስን አመለካከት በጉልበት እስከማስፈጸም የሚጠይቅ ይሆናል።

ይህ በአገልግሎት መስክ ውስጥም ሊከሰት ይችላል። አንዱ አገልጋይ የሌሎቹን አገልጋዮች ሰብእና የሚንቅ ከሆነና ከእነርሱ ጋር መነጋገር ትርፉ ጭቅጭቅና ጊዜን ማባከን ነው ብሎ የሚያምን ከሆነ ሊያደርግ የሚገባውን ውይይት ችላ ይላል። አልፎ ተርፎም «እኔ ይህን ብያለሁና ይህ መሆን አለበት!» በማለት ይናገራል።

እዚህ ላይ ራስን ማምለክ በእርግጠኝነት ወደ ትዕቢት፣ ኩራትና ትምክህት ይመራል። ይህ ሰው እዚህ ደረጃ ላይ ሲደርስ ራስን የማዋረድ፣ የትሕትናንና የጥሞናን ሕይወትን ስለሚንቅ ከጨቋኝነት ወደ አመራር ሰጪነት ይሸጋገራል። ሌላው ራስን የመውደድ ደረጃ የተሳሳተ እርካታ ነው።

የተሳሳተ የራስ ደስታ።

ይህ ደስታ የሚመጣው ከኩራት ሳይሆን ራስን ከማስደሰት ነው። ሁለቱም ጉዳዮች በቅዱስ ዮሐንስ ቃላት ውስጥ ተገልጠዋል፦ «. . . የሥጋ ምኞትና የዓይን አምሮት ስለ ገንዘብም መመካት . . . » 1ኛ ዮሐ 2:16። በዚህ [illegible] መሠረት ዝሙት የራስ ውጊያ ሲሆን የምግብ ምኞት ደግሞ ሥጋን ይዋጋል።

የራስ ውጊያ ሥጋንም ሆነ ነፍስን ሊዋጋ ይችላል። የሥጋ ምኞት ጾም ለመጾም እንቅፋት ነው። ምክንያቱም ለሳሙና ለጣሙ ምግቦችና ለወይን ጠጅ ወይም ወደ ሉስ የሚያሸጋግሩ ዕፆች መስገብገብን ስለሚያስከትል ነው። እዚህ ላይ ስለ ሥጋ ምኞት ብዙ መናገር ቢቻልም ርዕሱ የሚነሣበት ጊዜ ስላልደረሰ በዚሁ እንገድበዋለን።

መስጠትና ማንነት።

ራስን መውደድ ሌሎችን ከመውደድ፣ ከመስጠትና መሥዋዕት ሆኖ ከመቅረብ ሕይወት ጋር የሚቃረን ከመሆኑም በላይ ሊያሸንፉት የማይቻል ደንቃራ ነው።

ለዚህ ምሳሌ የሚሆነን ድሀው አልዓዛርን የረሳው ስነፉ ባለጸጋ ነው። ሉቃ 16። ሌላ ምሳሌ የሚሆኑን ንፉጎች፣ ገብጋቦች፣ አሥራታቸውን የማይከፍሉ፣ መባ የማያቀርቡና ሁሉንም ነገር ለራሳቸው ብቻ የሚያውሉ ሰዎች ናቸው። ራሱን የሚወድ ሰው ሊሰጥ ቢችልም እንኳ ልገሳው እርሱንና ፍላጎቶቹን ሊጋፋ በማይችልበት ሁኔታ የተገደበ ይሆናሉ። እርሱ ከትርፉ ሊሰጥ ቢችልም ጌታ እንዳወደሳት እንደዚያች ድሀ መበለት ከዋናው ወይም ያለውን አይሰጥም። ሉቃ 21:4። የሚሰጠው ከእርሱ ውጪ ያለውን እንጂ ራሱን ፈጽሞ አይሰጥም።

www.debelo.org

ራሱን የሚወድ ሰው ራሱን ስለ ሌሎች አሳልፎ ሊሰጥ አይችልም። መሥዋዕት ሆኖም አይቀርብም። ለሌሎች በመቆም የሚመጣ አደጋ ከታየው ራሱን ከመካከል ያገላል። ለዚህ ምክንያት የሚሆነው ለእርሱ እርሱነቱ ይበልጥ ጠቃሚ መስሎ ስለሚታየው ነው። በእርግጥም ራስን መውደድ ተላልፎ ከመስጠትና መሥዋዕት ከመሆን መስክ እጅግ የራቀ ከመሆኑም በላይ ለሌሎች ለመቆም ድፍረት አይኖረውም።

ማንነት ጊዜ የለኝም በሚል ሰበብ አገልግሎትን ሊገድብ ይችላል። ራሱን የሚወድ ሰው ለድሀ ከትርፉ እንደሚሰጥ ሁሉ ለአገልግሎት የሚሰጠው ጊዜም ከትርፉ የሆነውን ነው። ግዴታዎቹን ላለመፈጸም ሲል ከአገልግሎት ለመራቅ የተለያዩ ምክንያቶች ይደረድራል። የአገልግሎት ጊዜዎቹን ስለሚዘነጋቸውም ውጤታቸው ምንም ይሁን ምን ለሌሎች ጉዳዮች ቅድሚያ ይሰጣል። ይህ ደግሞ በአገልግሎት ላይ ከፍተኛ ተጽዕኖ ያሳድራል።

ይህን ሁሉ ከተመለከትን በኋላ ስለ ሰማዕትነት ምን ልንል እንችላለን? ራሱን የሚወድ ሰው እርሱነቱ ስለሚያሳሳው በሰማዕትነት ተላልፎ ሊሰጥ አይችልም። ሰማዕት ግን ራሱን ለእግዚአብሔር ሲል አሳልፎ የሚሰጥ ሰው ነው። በደረጃ ከዚህ ዝቅ የሚለው ሰማዕትነት ሙሉ ጊዜን ለእግዚአብሔር በመስጠት ራስን ሰማዕት አድርጎ መስጠት ነው።

ራስን መስጠት ከፍተኛው የአገልግሎት ደረጃ ነው። በዚህ ደረጃ ውስጥ ራሱን የሰጠ ሰው ሙሉ ጊዜውን ለእግዚአብሔር የሰጠ ስለሚሆን ለራስ ወይም ለእኔ የሚል መስክ በእርሱ ዘንድ ቦታ የለውም። እዚህ ላይ ራስን በመስጠት ውስጥ ጎልቶ የሚታየው እኔነት አይደለም። እውነተኛ ራስን መስጠት ግን በዚህ ውስጥ በሰማዕትነት ጎልቶ ይታያል።

ራሱን የካደ ሰው ያለውን መልካም ነገር ሁሉ ይሰጣል። ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ «ፍቅር . . . ለብቻዬ ይድላኝ አይልም . . .» (1ኛ ቆሮ 13) ብሎ እንደ ተናገረ ራሱን የካደ ሰው ለሌሎች እንጂ ለራሱ መልካም የሆነውን አይፈልግም። ራሱን የሚወድ ሰው ግን መልካሙን ለራሱ ያስቀራል እንጂ ለሌሎች አይሰጥም።

ራስን በመውደድ ዙሪያ ከባዱ ጉዳይ ለሰው አንድ ነገር ከሰጠ በኋላ በጸጸት መልሶ የሚወስድ ሰው ሕይወት ነው። እዚህ ላይ ወደ ሌላ ነጥብ እንገባለን።

በድርድር ውስጥ ያሉ የራስ ስህተቶች።

አንዳንድ ጊዜ ራሱን የሚወድ ሰው ራሱን ለማጽናት ከሌሎች ጋር መታገልን ጠቃሚ አድርጎ ይወስደዋል። ወደዚህ የሚያስገባው የመጀመሪያው ደረጃ ደግሞ ውድድር ነው።

ውድድር ለኅብረተሰቡ ጥቅም ሲባል የሚደረግ ከሆነ ሁሉም ኅብረተሰቡን ለመጥቀም ስለሚወዳደር ይህ መልካም ነው። መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል፡- «. . . ሁልጊዜ በመልካም ነገር ተፈላጊ ብትሆኑ መልካም ነው።» ገላ 4:18። ይሁን እንጂ ውድድር አንዱ ቡድን ሌላውን ቡድን በማንኛውም መንገድ ለማጥፋት እስከ ማድረስ የሚያበቃው ከሆነ ማንነት እዚህ ላይ የሚገለጠው ለሌሎች ባለ የፍቅር ጉድለት ታጅቦ መሆኑ ግልጽ ነው። ከፍ ያለ ደረጃ ላይ ለመድረስ ሁሉም መወዳደሩ መልካም ሆኖ ሳለ አንዱ ሌላውን በውድድር ሲበልጠው ሌላው ጥላቻ ስለሚያተርፍ ራስን የመውደድ አደገኛነት ይገለጣል። እዚህ ላይ ራስን መውደድ ወደ ቅናትና ጥላቻ ይሸጋገራል።

የታወረ ቅናት እርሱ ብቻ እንጂ ሌሎች ሁሉን እንዲያገኙ አይፈልግም። ከሁሉም የላቀና ብቻውን ተጽዕኖ የሚያሳድር ለመሆንም ይፈልጋል። ብቻውን ታላቅ ሆኖ እንዲወደስም ይሻል። መብራቶች ሁሉ ወደ እርሱ እንዲበሩ እንጂ ወደ ሌሎች እንዲያበሩ አይፈልግም። ይህ ካልሆነ ማንነት እርሱን በሚበልጠው ወይም የእርሱን ፈለግ በሚከተለው ላይ ጦርነት ያውጃል።

አንዱ ዓይነት ሊወደስ የሚፈልግ ሲሆን ሌላው ዓይነት ደግሞ ብቻውን ሊመሰገን የሚፈልግ ይሆናል። እዚህ ላይ አደጋው የሚገለጠው ሌሎች በራሳቸው ወይም በሰዎች ላይ ምንም ዓይነት ጥፋት ሳያደርሱ ወቀሳ የሌለባቸውና አፍቃሪዎች ሆነው ሲገኙ ከራስ ተቃውሞ ሲቀርብባቸው ነው። ይህ ታዋቂ ሰዎች ስለ ታላቅነታቸው ሲሉ በቅናት ምክንያት ለሌሎች የሚያሸከሙት መስቀል ነው።

ይህ ደግሞ ዳዊት ከንጉሥ ሳኦል የተቀበለው፤ጻድቁ ዮሴፍም ከወንድሞቹ የተቀበለው መስቀል ወይም መከራ ነው። በተመሳሳይ ምክንያት መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ እንደ ተወለደ ሄሮድስ መከራ አምጥቶበታል። ፈሪሳውያንም በእርሱ ላይ ተመሳሳይ መከራ የማድረስ ስሜት ነበራቸው። አስቀድመው ይህንን መከራ ሊያደርሱበት ስላልቻሉ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ስለ እነርሱ እንዲህ ተብሎ ተጽፎአል፡- «ስለዚህ ፈሪሳውያን እርስ በእርሳቸው፡- አንድስ እንኳ ልታደርጉ እንዳይቻላችሁ ታያላችሁን? እነሆ ዓለሙ በኋላው ተከትሎት ሄዶአል ተባባሉ።» ዮሐ 12:19።

በአራት ዘፍጥረት ላይ የተጻፈው ቃል ምንኛ ከባድ እንደ ሆነ ተመልከቱ፡- «በአንድነትም ይቀመጡ ዘንድ ምድር አልበቃቸውም . . . » ዘፍ 13:6። ራስ የበላይ ለመሆን ከፈለገ የሚወዳደረውን ከማጥፋት ወደኋላ አይልም። ይህም ኢይዝራኤላዊው ናቡቴን ባስገደለው በንጉሥ አክዓብ ሕይወት ውስጥ ተገልጧል።

ክብርና ውዳሴን አስመልክቶም ከዚህ ጋር ተመሳ ይ የሆነ ነገር ሊባል ይቻላል። አስቀድመን ራሱን ወዳድ የሆነ ሰው ካሉበት ችግሮች መካከል በሰው

www.debelo.org

ሁሉ እንዲወደስና በእነርሱ ዘንድ ክብር እንዲያገኝ መውደዱ እንደ ሆነ ተመልክተናል። አሁን የምንመለከተው ዓይነት ግን ይበልጥ አደገኛው ነው። ይህም እርሱ ብቻ እንዲከበር፣ እንክብካቤ እንዲደረግለትና እንዲወደስ የሚፈልገው ዓይነት ነው። ይህ ጉዳይ ይበልጥ የሚከፋው እንዲህ ዓይነቱ ስሜት በእርሱ ዙሪያ ካሉት ሰዎች መካከል አንዱ በሌሎች መከበር የሚደሰት ሆኖ ሲመለከት ነው።

ስለሆነም ተመሳሳይ ሙያ ወይም የሥራ መስክ ባላቸው ወይም ለበላይነት በሚፎካከሩ ሰዎች መካከል ቅራኔ አለ ማለት ነው። ማርያም በመድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ጌታ እግር ሥር ተቀምጣ ትምህርቱን ከመማር ውጪ ምንም ዓይነት ማርታን የሚቃወም ተግባር አልፈጸመችም። ይሁን እንጂ ከማርታ ወቀሳ አላመለጠችም። ማርታ እህቷ ማርያምን እንድትወቅስ ያደረጋት በውስጧ ያለው እርሷነቷ ወይም ግለኝነቷ ነው። «እኔ ብቻዬን ለምን እሠራለሁ? ለምን መጥታ አታግዘኝም? እኔ ይህን ተመስጦ ሳላገኘው እርሷ ለምን በዚህ ልትደሰት ቻለች?» ብላ እንድትጠይቅ ያደረጋት ይህ ራስነቷ ነው። ሉቃ 10:40። ማርታ ከራስነቷ ተነሥታ እህቷ ማርያምን እንደወቀሰቻት በጠፋው ልጅ ታሪክ ውስጥ የሚገኘው ታላቅየው ወንድም ታናሽ ወንድሙን ወቅሶታል። ሉቃ 15።

ራስ ወዳድነትን አስመልክቶ የሚጠቀሰው ሌላ ነጥብ ራሱን የሚወድ ሰው ራሱን በጭራሽ አለመውቀሱ ነው። እንዲያውም የራሱን ስህተት በሌሎች ላይ ያሳብባል። እንዲህ ዓይነቱ ሰው ከፈተና ቢወድቅ መምህሩ ከባድ ጥያቄ ስላመጣብኝ ነው ወይም የፈተና ወረቀቶችን በቀና ልቡ ስላላረማቸው ነው ይላል። አልፎ ተርፎም ይህን አስመልክቼ ጸሎት ባቀርብም እንኳ እግዚአብሔር አልረዳኝም ብሎ እስከ መናገር ይደርሳል።

እንዲህ ዓይነቱ ሰው ሁልጊዜ እርሱ እንደ ተበደለ አድርጎ ይቆጥራል። ራሱን የሚወድ ሰው የፈለገውን ካላገኘ ይነጫነጫል፣ ያጉረመርማል፣ ያማርራልም። ቤተሰቦቹን፣ ኅብረተሰቡንና የሚኖርበትን ዘመን ወይም ጊዜ ያማርራል። የሌሎችን እንክብካቤም ይከሳል። ግቡን እንዳይመታ ያደረጉትን ብዙ ምክንያቶችም ይደረድራል።

ይህን ሁሉ እንዲያደርግ ምክንያት የሆነው እርሱነቱ ግን አልተከሰሰም። ራሱን በገዛ ዐይኖቹ ሲመለከት ወቀሳ የሌለበት አድርጎ ስለሚቆጥር ጥፋቶቹን ሊያርም አይችልም። ጥፋቱ እየቀጠለ ሲሄድና እርሱም ራሱን ማረም ሲያቅተው ማማረሮቹም ያለ ማቋረጥ ይቀጥላሉ። የበላይ አለቃ ከሆነ ከበታቹ ያሉ ረዳቶቹን ጥፋት ያማርራል፤ የበታች ሠራተኛ ከሆነም የበላዩንና አጠገቡ ያሉ የሥራ ባልደረቦቹን ይኮንናል። በእነዚህ ሰዎች ላይ ምንም ዓይነት ጥፋት ባያገኝም በሕጉ፣ በመመሪያውና በመተዳደሪያ ደንቡ ያማርራል። በአጭሩ እርሱ ምንም ዓይነት ጥፋት ሲያጠፋ ጥፋቶቹን በተለያዩ ውሸቶችና ምክንያቶች በማለባበስ ለራሱ ይከራከራል ወይም ኃላፊነቱን በሌሎች ያላክካል ወይም የምሩን እንዳልተናገረ አድርጎ ሊያስመስል ይሞክራል። በመሆኑም ራሱን በመውቀስ ፋንታ ጥፋቶቹን ይሸሽጋል።

ራሱን የሚወድ ሰው ለክብሩ በጣም ይጠነቀቃል። ሌሎችን የሚመዝነው ራሱን ከሚመዝንበት ሚዛን በተለየ ሚዛን ነው። እርሱን ሌሎች ሲናገሩት እያንዳንዷን ቃል በጥንቃቄ ይመረምራል። እርሱ ሌሎችን የሚናገርበትን ቃላት ግን በትክክል አይመርጥም። እርሱ ሌሎችን በማይንከባከብበት እንክብካቤ ሌሎች እንዲንከባከቡት ይፈልጋል።

በሚቀጥሉት ጥቂት ገጾች ውስጥ ራስን ስለ መካድ፣ ራስን ስለ ማውገዝና እንዴት ይህን ጠባይ ማግኘት እንደምንችል እንነጋገራለን።

ራስን መካድ።

ታላቁ ምሳሌ . . .

የመጀመሪያው ሰው እግዚአብሔርን መሆን ስለ ተመኘ በራስ ውጊያ ተወግቶ ድል ቢነሣም (ዘፍ 3:5) መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ይህን ስህተቱን በማረም ተፈጥሮአችንን በራሱ ቀድሶታል። ይህ እንዴት ሊሆን ቻለ? ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ እንዲህ ይለናል፡- «. . . የባርያውን መልክ ይዞ በሰውም ምሳሌ ሆኖ ራሱን ባዶ አደረገ።» ፊል 2:7።

ጌታ በዚህ ምድር ላይ ሲኖር ራሱን የሚያስጠጋበት ሥፍራ አልነበረውም። « . . . ለቀበሮዎች ጉድጓድ ለሰማይም ወፎችም መሳፈሪያ አላቸው፤ለሰው ልጅ ግን ራሱን የሚያስጠጋበት የለውም . . . .» ሉቃ 9:58። እርሱ ራሱን ዝቅ አደረገ እንጂ በባለ ሥልጣን ወንበር ላይ አልተቀመጠም። «ተጨነቀ ተሠቃየም አፉንም አልከፈተም . . . ከዓመፀኞችም ጋር ተቆጥሯልና።» ኢሳ 53:7 እና 12።

እርሱ ስለ ራሱ አልተከራከረም። ስለ እኛ ሲል ራሱን አዋርዷል። ራሱን ያዋረደውም እኛን ሊያነሣን ነው። እኛ ጻድቃን እንሆን ዘንድ እርሱ ከዓመፀኞች ጋር ተቆጠረ። እርሱ ስለ እኛ እንጂ ስለ ራሱ አልተጨነቀም። የሐንስ የንስሓ ጥምቀት ሲያጠምቅ መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ መጠመቅ ባይገባውም ለእኛ ምሳሌ ይሆነን ዘንድ ግን ስለ እኛ ተጠምቋል። በመሆኑም ራስን በመካድ ወይም በማዋረድ ውስጥ ሆኖ «አሁንስ ፍቀድልኝ . . . » (ማቴ 3:15) ብሏል።

ኢየሱስ ክርስቶስ ራሱን የተወበት ሕይወት ረዥም ስለሆነ በዚህ መጽሐፍ ዘርዝረን ልንዘልቀው አንችልም። ይህን አስመልክቶ በልደቱ ላይ የተደረገውን ተመስጦ የሚናገረውንና "Contemplations on the Nativity" የተባለውን መጽሐፍ ከገጽ 7-28 ልታነቡ ትችላላችሁ። በመቀጠል ሌላውን ራስ መካድ ሕይወት እንመለከታለን።

ራስን መሠዋት።

ራስን መሥዋዕት ማድረግ ለእግዚአብሔር፣ ለቤተ ክርስቲያን፣ ለዘመድ ወይም ለባዕድ ሰው ሊሆን ይችላል። ይህን አስመልክቶ ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ የተናገራቸው ቃላት ምንኛ ጥልቅ ናቸው! «. . . ነፍሴን በእኔ ዘንድ እንደማትከብር እንደ ከንቱ ነገር እቆጥራለሁ።» ሐዋ 20:24። ስለሆነም እርሱ ራሱን ለአገልግሎት አሳልፎ ሰጥቷል።

«. . . በባሕር ውስጥ ኖርሁ። ብዙ ጊዜ በመንገድ ሄድሁ፤በወንዝ ፍርሃት፣ በወንበዴዎች ፍርሃት፣ በወገኔ በኩል ፍርሃት፣ በአሕዛብ በኩል ፍርሃት፣ በከተማ ፍርሃት፣ በምድረ በዳ ፍርሃት፣ በባሕር ፍርሃት፣ በውሸተኞች ወንድሞች በኩል ፍርሃት ነበረብኝ፤በድካምና በጥረት ብዙ ጊዜ እንቅልፍ በማጣት፣ በራብና በጥም ብዙ ጊዜ በመጦም፣ በብርድና በራቁትነት ነበርሁ።» (2ኛ ቆሮ 11:26-27)፤ «በመከራ፣ በችግር፣ በጭንቀት፣ በመገረፍ፣ በወኅኒ፣ በሁከት፣ በድካም፣ እንቅልፍ በማጣት፣ በመጦም . . .» 2ኛ ቆሮ 6:4-5።

እዚህ ላይ ሐዋርያው ራሱን ዕረፍት የማይፈልግ በማድረግ ለአገልግሎት አሳልፎ እንደ ሰጠ እንመለከታለን። እርሱ ራሱን አሳልፎ የሰጠው በመስበክ፣ በማስተማርና የጠፋውን በመፈለግ ለመድከም ነው። እርሱ ለሰዎች ብርሃን ለመስጠት እንደሚቀልጠው ሻማ ነው። ለሌሎች መልካም መዓዛ ለማቅረብ እንደሚጤሰው ዕጣንም ነው። በመሆኑም እርሱ ለሌሎች ታላቅ ምሳሌ ነው።

ወንጌልን ለመስበክ ሐዋርያት በሩቅ ሀገራት እንግዶችና መጻተኞች ሆነው ኖረዋል። የእነርሱ ዋና ዓላማ የእግዚአብሔር ቃል ለሁሉም እንዲደርስ ስለሆነ የሰው ሥጋ በሚበሉ ሰዎች መካከል ወንጌልን ሰብከዋል። ስለዚህ ወንድሜ ታገለግል ዘንድ ከተጠራህ ስለ ራስህ ወይም ስለ ምቾትህ ወይም በቁስም ሆነ በገንዘብ ስለሚሆኑ ፍላጎቶችህ አታስብ . . . እግዚአብሔር ሁሉን ሊያደርግ ይቻለዋልና። አሳብህን ሁሉ እግዚአብሔርን ለምትሻው ነፍስህ አስረክብ። ችግር ላለባቸው ክፍላተ ሀገራትና ለዚህ ዓላማ መሳካት ደክመው የሚያገለግላቸው ላጡት ሰዎች ራስህን አሳልፈህ ስጥ።

በአገልግሎት መስክ ላይ ስትሰማራ የሚከተለውን የጌታችንና የመድኃኒታችን የኢየሱስ ክርስቶስን ቃል አስታውስ፡- «ነፍሱን የሚያገኝ ያጠፋታል፤ ነፍሱንም ስለ እኔ የሚያጠፋ ያገኛታል።» ማቴ 10:39። የእነዚህ ድንቅ ቃላት ትርጉም ምንድር ነው? ከበስተ ጀርባቸው ያለው መንፈሳዊ ጥልቀት ምንድር ነው? በምን ምሳሌዎች ሊመሰሉስ ይችላሉ?

ራሱን ያጠፋል።

ነቢዩ ሙሴ ንግሥናንና የንጉሡን ቤተ መንግሥት ስለ ወገኖቹ ባደረበት የተቀደሰ ቅንዓት በእምነት እምቢ በማለቱ አንዳንዶች ነፍሱን አጥቷል ብለው ሊያስቡ ይችላሉ። «. . . ከግብፅም ብዙ ገንዘብ ይልቅ ስለ ክርስቶስ መነቀፍ እጅግ የሚበልጥ ባለ ጠግነት እንዲሆን አስቧልና፤ለጊዜው በኃጢአት ከሚገኝ ደስታ

www.debelo.org

ይልቅ ከእግዚአብሔር ሕዝብ ጋር መከራ መቀበልን መረጠ . . .» ዕብ 11:25-26::

ይሁን እንጂ እነዚህ ሰዎች እንደሚያስቡት ሙሴ ነፍሱን አላጠፋም:: ይልቁንም በእርሱ ውስጥ ባለው የእግዚአብሔር ሥራ ሌሎችን ወደ እምነት በመመለስ ነፍሱን እንደ ሌሎቹ ቅዱሳን አግኝቷታል:: በመሆኑም በወቅቱ የእምነት ቁንጮ ሊሆን በቅቷል:: ከዚህ በተጨማሪ እርሱ በእግዚአብሔር ለተጻፉ ሕግጋት ለመታመን የመጀመሪያው ሰው ነበር:: በደብረ ታቦር ተራራ ላይም ከኢየሱስ ክርስቶስና ከኤልያስ ጋር ተገኝቷል:: በመሆኑም ያገኘው ታላቅ ክብር ካጣው ተራ ነገር ጋር ፍጹም አይነፃጸርም::

ይሁን እንጂ ሙሴ ከፈርዖን ቤተ መንግሥት ወጥቶ የሄደው ስለዚህ ክብር እያሰበ አልነበረም:: እርሱ በዚያን ጊዜ የፈለገው ራሱን ለወገኖቹ መሥዋዕት ማድረግ ነበር:: በቤተ መንግሥት ውስጥ ተንቀባሮ በደስታ ከመኖር ይልቅ መከራ መቀበልን መርጧል::

እንዲህ ዓይነቱ ነገር በእግዚአብሔር የተጠራው አባታችን አብርሃምንም አጋጥሞታል:: በእርግጥም እርሱ ከአገሩ፣ ከወገኖቹና ከአባቱ ቤት ተለይቶ ወደማያውቀው ሀገር እንዲወጣ የተነገረው ራሱን መሥዋዕት አድርጎ እንዲያቀርብ ነው:: ዘፍ 12::

ከዚህ በኋላ እግዚአብሐር ለሚከብድ ፈተና ጠራው:: በዚህም አንድ ልጁን መሥዋዕት እንዲያደርግ ጠየቀው:: የአብርሃም መሥዋዕት በዕድሜ ውስጥ ሁሉ የሚያበራ ምስል ሆኖ አልፏል:: በመሆኑም እግዚአብሔር ዘሩን እንደ ሰማይ ከዋክብትና እንደ ባሕር አሸዋ አብዝቶለታል:: እኛ ሁሉ የአብርሃም ልጆች ነን:: ሮሜ 4:11 እና 16:: አብርሃም ልጁን ለመሠዋት ቢላዋ የያዘ እጁን ወደ ላይ ሲያነሣ ስለ ራሱ ያስብ ነበርን? አያስብም ነበር! በእርሱ ፊት ስለ ነበረው የእግዚአብሐር ትእዛዝ ብቻ እንጂ ስለ ራሱ አያስብም ነበር:: ወዴት እንደሚሄድ ሳያውቅ ከአገሩና ከወገኖቹ ተለይቶ ሲወጣ የነበረው ስሜት ከዚህ ጋር ተመሳሳይ ነበር:: ዕብ 11:8::

ይሁን እንጂ መሥዋዕት ለሆነው ለእርሱና ለሌሎችም መሥዋዕት ለሚሆኑ ሁሉ ዋጋቸውን እግዚአብሔር ይከፍላቸዋል:: አንተም ራስህን መሥዋዕት አድርገህ አቅርብ:: ከዚህ በኋላ አንተነትህ የእግዚአብሐር ታላቅ ወዳጅና በእርሱ ፊት ዋጋ ያለው ይሆናል:: በዚህም እግዚአብሔር እንድትጠፋ ላለመፈለጉ እርግጠኛ ሁን:: አንተነትህን በብዙ አባዝቶ ሲመልስልህ በእርሱ ውስጥ ራስህን ታገኘዋለህ::

አሁን ራስን መካድ አስመልክቶ ወደ ሌላ ነጥብ እንሸጋገራለን::

www.debelo.org

ምናኔና ራስን መርሳት::

ብቸኛ ጉዳዩን ለራሱና ለምኞቱ ያዋለ ሰው ጠቢቡ ሰሎሞን ስለ ራሱ እንደ ተናገረው እርሱም ይናገራል:- «. . . ቤቶችንም አደረግሁ፣ ወይንም ተከልሁ፤አትክልትና ገነት አደረግሁ . . . ዓይኖቼንም ከፈለጉት ሁሉ አልከለከልኋቸውም . . .» መክ 2:4 እና 10:: እዚህ ላይ ራስ ወይም እኔነት ዓለማዊና ሥጋዊ ደስታዎችን ስለ ፈለገ «ነፍሱን የሚያገኝ ያጠፋታል . . .» (ማቴ 10:39) የሚለው የጌታ ቃል በእርሱ ላይ ተግባራዊ ይሆናል::

ከዚህ በተለየ ምግብን፣ ልብስንና ሌላውንም ነገር የሚረሱ ሰዎች አሉ:: የቅንጦትን ሕይወት የሚመሩ ሰዎች በአልዓዛርና በነዌ ታሪክ ውስጥ የተጠቀሰው ባለጸጋ ሰው እንደ ገጠመውና የወደደውን በምድር እንደ ተቀበለ እነርሱም ለራሳቸው መልካም ነው ያሉትን ነገር በምድር ሳሉ ይቀበላሉ::

በአባቶች መነኮሳት፣ መናንያንና ባሕታውያን ታሪክ ውስጥ ራስ ከነ ምኞቱ የተዘነጋበትን ሕይወት እናገኛለን:: በነገሥታት ቤተ መንግስት ውስጥ በምናኔ ከኖሩት መካከል ነቢዩ ዳንኤል አንዱ ምሳሌያችን ነው:: በመጽሐፍ ቅዱስ ስለ እርሱ እንዲህ ተብሎ ተጽፎአል:- «ዳንኤልም በንጉሡ መብልና በሚጠጣው ጠጅ እንዳይረክስ አሰበ . . .» ዳን 1:8:: ስለ ጾሙም ዳንኤል እንዲህ በማለት ተናግሯል:- «ማለፊያ እንጀራም አልበላሁም፣ ሥጋና ጠጅም በአፌ አልገባም፣ ሦስቱም ሳምንት እስኪፈጸም ድረስ ዘይት አልተቀባሁም::» ዳን 10:3::

እዚህ ላይ እንደ ዳንኤል ያለ በንጉሥ ቤተ መንግሥት ውስጥ እየኖረ ከባቄላ በስተቀር ምንም ዓይነት የሳመና የጣመ ምግብ ላለመብላት መወሰኑን ስንመለከት ራስ ወዴት ደረሰ እንላለን:: ዳንኤል በአመራር ላይ ያለ ሰው ቢሆንም ማለፊያ እንጀራ እንኳን አልበላም:: የጾም ልምምድ ራስን ድል ለመንሣትና በድንግልና ለመኖር የሚደረግ ሙከራ ነው::

ራስን ድል መንሣት::

የሥጋ ምኞትንና ፍላጎትን አስመልክቶ ጾምና ድንግልና ራስን ድል የመንሣት መንገዶች ናቸው:: ነፍስን አስመልክቶ የሚጠቀስም ሌላ መንገድ አለ:: ራሱን የሚገዛና እርሱነቱን ወደ ዓለማዊ ደስታ ከማዘንበል የሚያግድ ሰው ብፁዕ ነው::

ማንነት ልታይ ልታይ ሊል፣ ጉራውን ሊገልጥና ሊተብት ይችላል:: በዚህ ሁሉ ግን ልንቃወመው ይገባናል:: ለእኛ ከእግዚአብሔር ጋር መደሰትና መልካም የሆነውን ነገር ለመጨረሻው ሕይወት ብናቆይ የሚሻለን መሆኑን ራሳችንን ልናሳምነው ይገባናል:: በዚህ ዓለም ደስታን ለማግኘት በሚፈልጉ ሰዎች ላይ የመድኃኔዓለም ቃል ይመሰክርባቸዋል:- « . . . እውነት እላችኋለሁ:- ዋጋቸውን ተቀብለዋል::» ማቴ 6:5::

ስለዚህ በምድር ላይ ያሉ መብቶችህን ሁሉ ለማግኘት አትሞክር:: እግዚአብሔር እያንዳንዷ ዕንባህን ከዓይኖችህ ላይ በሚጠርግበት በወዲያኛው ዓለም ቢሆንልህ ይሻልሃልና::

ማንነትህ ወይም ሥጋህ አሁን ላለህበት ዓለም ደስታ የሚያዘም ከሆነ በርትተህ ተከላከላቸው:: በራስህ ወይም በሥጋህ ላይ የምትወስደው ይህ እርምጃ ጭካኔ አይደለም፤ለእነርሱ ዘላለማዊ ሕይወትን ማረጋገጫ እንጂ!

ራሱን በዚህ ዓለም ላለ የሚንከባከባት ያጠፋታል:: ራስን በጥብቅ ከመቆጣጠር ችላ የሚል ሰው በእርሱ ላይ ኃይል እንዲኖረው ያደርጋል:: ስለሆነም ራሱን ለጽድቅ ከሚያለማምደውና የእግዚአብሔርን መንገድ ከሚተገብረው ሰው በተለየ ሁኔታ በመንፈሳዊ ጠባዩ ላይ እንዲያምጽ ያደርገዋል::

ራስን ድል መንሣት የሚሰጠው መንፈሳዊ ደስታ ከሥጋ ደስታ ጋር እንደማይነጻጸር እርግጠኛ ሁን:: ከሁሉ በጣም የሚያስደንቀው የራስ ጉራ ሙሉ ለሙሉ መጥፋት በሚገባው በመንፈሳዊ አገልግሎት ውስጥ ከፍ ከፍ ማለቱ ነው::

ማንነት በአገልግሎት መስክ ውስጥ::

አንድ ሰው ሥጋዊ ደስታን ሁሉ ድል አድርጎ ለራሱ በተጠንቀቅ ዘብ መቆሙን ዲያብሎስ ሲመለከት በዚህ ሰው ላይ ሌላ ዓይነት ውጊያ ሊከፍት ይሞክራል:: ስለሆነም ማንነት በአገልግሎት መስክ ውስጥ ጉራውን እንዲያሳይ ዕድሉን ይከፍትለታል:: ለአንድ ሰው በአገልግሎት ውስጥ ራሱን የሚያከብርበት፣ ጉራውን የሚገልጥበትና በዚህ የሚደሰትበትን ሁኔታ ለማሳየት በጣም ቀላል ነው::

ምንም እንኳ የሚናገራቸው ቃላት ለድኅነት የማያገለግሉና ከስብከቱ ርዕስ ውጪ የሚነገሩ ቢሆኑም ለአንድ ሰው በስብከት የራሱን እውቀት በጉራ ለማሳየትና ተሰጥኦውን ለመግለጥ በጣም ቀላል ነገር ነው:: እዚህ ላይ ዲያብሎስ ሰባኪውን በሚያጠፋውና ለአድማጮቹ ምንም ዓይነት ጥቅም በማይሰጠው ስብከት በመደሰት ጥግ ላይ ቆሞ ይስቃል:: አንድ አገልጋይ የሚያገለግላቸውን ሰዎች ለእግዚአብሔር ሳይሆን ለራሱ ጥቅም መቅረቡና አንድ ችግር ውስጥ ከገባ እነርሱን በቡድን በማሰባሰብ እንዲረዱት ማስተባበር ለእርሱ ምንኛ ቀላል ነገር ነው! ይህ በመሆኑ ራስ በጣም ይደሰታል!

የዚያኑ ያህል ከእንደዚህ ዓይነቶቹ ሰዎች የተለዩ መንፈሳውያን ሰዎች አሉ:: እነዚህ ሰዎች ስብከትን የሚወስዱት እነርሱን እስከ ነፍሳቸው ጥልቀት ድረስ በመውሰድ ካነጻቸው በኋላ ከእግዚአብሔር ጋር አንድ የሚያደርጋቸው መንፈሳዊ ጥረት አድርገው ነው:: እነርሱ በተገኘው መንገድ ወይም ዘዴ ሰዎችን የማያነሣሱት ኃጢአቶቻቸውን እንዲተዉ፣ እግዚአብሔርን እንዲወዱና መልካም የሆነውን ሁሉ እንዲፈጽሙ ነው::

www.debelo.org

እነዚህን የመሰሉ መንፈሳዊ ሰዎችን የሚያሳስባቸው መንፈሳዊው ዓላማ ብቻ ነው:: አድማጮችን «እንቤ አዋቂ ሰባኪ ነው!» በሚያሰኘው ስብከትና «ንስሐ ልንገባ እንፈልጋለን . . .» በሚያሰኘው ስብከት መካከል ከፍተኛ ልዩነት አለ:: ዋናው ቁም ነገር ራሱን ሰባኪ፣ መምህር ወይም ወንጌላዊ መሆን አይደለም:: ትክክለኛው ዓላማ ነፍሳትን ማዳን ነው:: የተዋጣለት ሰባኪ የሚባለው ነፍሳትን ለእግዚአብሔር የሚያሰባስበው እንጂ ከአድማጮቹ ውዳሴን የሚያሰባስበው ሰባኪ አይደለም:: ይህን አስመልክቶ መዝሙረኛው ዳዊት የተናገረው ቃል ምንኛ ድንቅ ነው! «ለእኛ አይደለም፣ አቤቱ ለእኛ አይደለም፣ ነገር ግን ለስምህ፣ ስለ ምሕረትህ፣ ስለ እውነትህም ምስጋና ስጥ::» መዝ 113:9::

ስብከት የሚጠቅመው ራስንና በራስ ውስጥ ያሉ ውጊያዎችን ለራስ ገልጦ ለማሳየት፣ ራስን ለመውቀስ፣ ራስን ለማስተማርና ራስን ለማሸነፍ ነው:: ስብከት ማለት በፍርድ ቀን አንድ ሰው እኔ ይህን አላውቅም ብሎ ራሱን የሚወቅስበትን እውቀት ማስጨበጥ ማለት አይደለም:: እያንዳንዱ ሰባኪ ስብከቱን በሚሰጥበት ጊዜ ከራሱነቱ ርቆ ሌሎችን በማዳን ላይ ቢያተኩር ብዙዎችን ወደ እግዚአብሔር መንግሥት ለማስገባት ምክንያት በሆነ ነበር::

በአገልግሎት መስክ ውስጥ ምሳሌ የሚሆነን መጥምቁ ዮሐንስ ስለ ጌታ «እርሱ ሊልቅ እኔ ግን ላንስ ያስፈልጋል::» (ዮሐ 3:30) ብሎ የተናገረው ቃል እጅግ ታላቅ ነው:: ይህን በማድረጉም ዮሐንስ የሰዎችን ፍቅር ወደ ኢየሱስ ክርስቶስ በመመለስ ራሱን ሸሸጓል:: ምክንያቱም እርሱ የመጣው ስለ ጌታ ሊመሰክር እንጂ ስለ ራሱ ሊመሰክር ስላልሆነ ነው:: «ሁሉ በእርሱ በኩል እንዲያምኑ ይህ ስለ ብርሃን ይመሰክር ዘንድ ለምስክር መጣ::» ዮሐ 1:7::

መጥምቁ ዮሐንስ የመጣው ሕዝቡ ሁሉ መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስን እንዲቀበሉት ለማዘጋጀት ነው:: «እርሱም የተዘጋጁትን ሕዝብ ለጌታ እንዲያሰናዳ . . .» ሉቃ 1:17:: እርሱ ራሱን በመደበቅ መልእክት ውስጥ ተሳክቶለታል::

እዚህ ላይ አገልግሎት የተሳካ የሚሆንባቸውን ሁለት እውነታዎች እንጠቅሳለን::

1- እግዚአብሔር ዓላማ ሊሆን ይገባል::

2- እግዚአብሔር መንገዱ ሊሆን ይገባል:: ይህ በመሆኑም ማንነት እግዚአብሔር ዓላማውም ሆነ መንገዱ ሊሆን አይገባውም::

ይህን የምንለው ብዙ ሰዎች በአገልግሎት ውስጥ አብዝተው የሚታመኑት በራሳቸው ስለሆነ ነው:: የሚታመኑት ጠባያቸውንና የሚናገሯቸው ቃላቶቻቸውን ተቀባይ በሚያስገኙላቸው በእውቀታቸው፣ በግል ተጽእኖአቸው፣ በዝናቸውና በክብራቸው ነው:: ታዲያ እግዚአብሔር በዚህ ውስጥ ወዴት አለ?

እግዚአብሔር በአገልግሎት ውስጥ ከሌለ ደግሞ አገልግሎቱ ይወድቅና ራስ ይገለጣል። ጸሎት እየቀነሰ ሲሄድም እግዚአብሔር አገልግሎቱን ስለማይባርከው እየደከመ ይሄዳል።

የመንፈሳዊ ሰዎችን አገልግሎት እግዚአብሔር ስለሚባርከውና ከእነርሱ ጋር ስለሚሠራ እንዲሁ ይታወቃል። ስለሆነም እግዚአብሔር እያንዳንዷን እርምጃ ይጠብቃል እንጂ ከእገሌና ከእገሌ ጋር አይሠራም።

ከዚህ በተጨማሪ በአገልግሎት መስክ ውስጥ ሰላም፣ ፍቅርና መተባበር አሉ። በዚህ ውስጥ እግዚአብሔር ይታይ ዘንድ እያንዳንዱ ራሱን መደበቅ ብቻ ሳይሆን ሌሎች ከእርሱ ይልቅ እንዲታዩ ሌላውን ከፊቱ ማስቀደም አለበት። በሌላ በኩል በአገልግሎት ውስጥ የጳውሎስ ነኝ የአጵሎስ ነኝ የሚሉ ካሉ ራስ ስለሚገለጥ መለያየት ተከትሎ ይመጣል።

ጌታ ሐዋርያቱ በመካከላቸው ማን እንደሚበልጥ ለመለየት ሲፎካከሩ ስለ ተመለከተ ሁሉም እኔነትን ከአጠገባቸው ያርቁ ዘንድ እንዲህ በማለት መከሮአቸው ነበር፡- «በእናንተስ እንዲህ አይደለም፤ነገር ግን ማንም ከእናንተ ታላቅ ሊሆን የሚወድ የእናንተ አገልጋይ ይሁን . . . እንዲሁም የሰው ልጅ ሊያገለግል ነፍሱንም ለብዙዎች ቤዛ ሊሰጥ እንጂ እንዲያገለግሉት አልመጣም።» ማቴ 20:26-28። ከዚህ በተጨማሪ «በወንድሞችህ መካከል በተቀመጥህ ጊዜ ሁሉ ታናሻቸውና አገልጋያቸው ሆነህ ተቀመጥ።» የሚለውን የአንድ መንፈሳዊ አባት ብሒል በጥሞና ልትመለከቱት ይገባችኋል።

የበላይነትን መውደድ አገልግሎትን ገድሎ የሚቀብር ክፉ ውጊያ ነው። ራስን ከመውደድ የሚመጡት ውድድርና ጉራም የሚያመሩት ተመሳሳይ ወደ ሆነ ፍጻሜ ነው። ጌታችንና መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ለዚህ ሁሉ መፍትሔ ይሆን ዘንድ የሰጠን መመሪያ ቃል «. . . በዝቅተኛው ስፍራ ተቀመጥ» (ሉቃ 14:10) የሚለው ነው።

ዝቅተኛው ስፍራ።

እዚህ ላይ ልንገልጽ የምንወደው ቦታውን ሳይሆን ማዕረጉን ነው። አንተ ባለህበት ቦታ ላይ ካሉት ሁሉ ራስህን በጣም ጠቃሚ አድርገህ አትገምት። የአንተን አሳብ ወይም ውሳኔ ወይም ሥልጣን ከሁሉም የሚልቅ አድርገህ አታስብ። ከሌሎቹ ሁሉ አንተ የምትደመጥ ወይም የምትከበር አድርገህ አትቁጠር። ይህ ካልሆነልህ የምትናደድና የምትቆጣ ትሆናለህና።

ለራስህ ክብር አትስጥ። ሌሎች እንዲያከብሩህም አታስገድዳቸው። በአንተ ውስጥ ያለውን የዋህነትና ትሕትና ተመልክተው ቢያከብሩህ ግን መልካም ነው። ክብር ከሰዎች ልብ በገዛ ፈቃድ ወይም ውዴታ የሚመጣ ስለሆነ ሰዎች እንዲያከብሩህ አታስገድዳቸው። አንድ ሰው እንዲታዘዝህ ልታስገድደው ትችላለህ። እንዲያከብርህ ግን አታስገድደውም። በሁለቱም ጉዳዮች ላይ ኃይል እንደ ራስ አገዛዝ ይቆጠራል።

ከሌሎች ጋር በምታደርገው ድርድር ውስጥ የነፋስ ሽውታ ሁን እንጂ ማዕበል አትሁን። የብዙዎች መገለጫ ኃይል ስለሆነ እነርሱ የሚመስሉት በማዕበል ነው። የነፋስ ሽውታ የሚወክለው ግን ራሱን በካደ ሰው ውስጥ ያሉትን የዋህነትና ትሕትና ነው። ከዚህ በተጨማሪ ከሌሎች ጋር በምታደርገው ድርድር ውስጥ ለራስህ አታድላ።

ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ «. . . እርስ በእርሳችሁ ተከባበሩ . . .» (ሮሜ 12:10) ይላል። እንዲህ ያለው መከባበር ከልብ ጥልቀት፣ ከልብ ትሕትና እና ያለ ምንም ሽንገላ መሆን አለበት።

ሌላው ከሰዎች ጋር በሚደረግ ድርድር ውስጥ ያለው ጉዳይ ኢየሱስ ክርስቶስ በተራራው ስብከቱ ውስጥ የተናገረው ቃል ነው።

ሁለተኛው ምዕራፍ።

ጌታ እንዲህ ብሏል፡- «. . . እጀ ጠባብህንም እንዲወስድ ለሚወድ መጎናጸፊያህን ደግሞ ተውለት፤ማንም ሰው አንድ ምዕራፍ ትሄድ ዘንድ ቢያስገድድህ ሁለተኛውን ከእርሱ ጋር ሂድ።» ማቴ 5:40-41። ከዚህ ጋር ተመሳሳይ በሆነው ትዕዛዙ ውስጥ «. . . ዳሩ ግን ቀኝ ጉንጭህን በጥፊ ለሚመታህ ሁሉ ሁለተኛውን ደግሞ አዙርለት» ብሏል። ማቴ 5:39። በእነዚህ ሁሉ ጌታ፡- «ተበደሉ እንጂ አትበድሉ፤ተሰቀሉ እንጂ የምትሰቅሉ አትሁኑ፤እናንተ አትበቀሉ!» የሚል ነው የሚመስለው።

በዚህች ምድር ላይ እኔነት መብቱን በተቻለ ፍጥነት በራሱ ለማስከበር ነው የሚፈልገው። ኢየሱስ ክርስቶስ ግን ራስን በመካድ ስብከቱ ውስጥ «. . . ክፉውን አትቃወሙ» (ማቴ 5:39።) በማለት አስተምሯል። መብትህን ለማስከበር ወይም ለመበቀል ራስህን አታነሣሣ። ይህን በማስመልከት መጽሐፍ ቅዱስ «. . . ራሳችሁ አትበቀሉ፣ ለቁጣው ፈንታ ስጡ እንጂ፣ በቀል የእኔ ነው . . .» (ሮሜ 12:19) በማለት ይመክረናል፤ ከዚህ በተጨማሪ መጽሐፍ ቅዱስ «ፍቅር ብቻዬን ይድላኝ አያሰኝም . . .» (1ኛ ቆሮ 13:5) ብሎ ይናገራል። በቀል የእግዚአብሔር ከሆነ ይህን ከእርሱ ለማግኘት አትፈልጉ። ፍቅር ብቻዬን ይድላኝ የማይለው ለምንድር ነው? ለዚህ ምክንያቱ ከራስነት ስለ ተራቆተ ነው።

ራስህን የማታከብር ከሆንህ በተመሳሳይ መልኩ ራስህን መንቀፍ አለብህ። በአንድ ሰው ድርድር ውስጥ የችግሮች ሁሉ ችግር የሆነው ራስን ሙሉ ለሙሉ ትክክል አድርጎ ማቅረብ ነው።

ራስን መንቀፍ።

ራሱን የማይነቅፍ ሰው እርሱ ትክክል እንደ ሆነና እንዳልተሳሳተ አድርጎ ስለሚያስብ ምንም ዓይነት ስህተት ቢሠራ እንኳ ይቅርታ አይጠይቅም። ከወንድሙ ጋር ሲጋጭ ከእርሱ ጋር ለመታረቅ ራሱን አያነሣሣም። እርቁ እንዲመጣ የሚፈልገው ከሌላ ወገን ነው። ግን ለምን? ይህን የሚያመጣው ማንነት ነው! ሌላው ቢቀር እኔነቱ ምንም ዓይነት ስህተት እንዳልሠራ አድርጎ ስለሚያሳምነው ስህተቱን በእግዚአብሔር ፊት እንኳ አይናዘዝም።

www.debelo.org

ራስን መንቀፍ የሚመጣው ከትሕትና ሲሆን ትሕትና ደግሞ ራስን ወደ መካድ ይመራል። ትሑት ያልሆነ ሰው ራሱን አይነቅፍም አይኮንንምም። ሁልጊዜ የሚነቅፈውም ሆነ የሚኮንነው ሌሎችን ነው። እንዲህ ዓይነቱን ሰው ለምን ሌሎችን እንደሚነቅፍ ብትጠይቁት ይህን በማለታችሁ ብቻ እንኳ ይገሥጻችኋል።

አንድ ራሱን ምንጊዜም በዓለማዊ ዘዴዎች የማያጎላና የማያከብር ሰው ዋናውና ተቀዳሚው ዓላማው ራሱን ከስህተትና ከጥፋት ማንጻት ነው። እንዲህ ዓይነቱ ሰው ሁልጊዜ ራሱን ይወቅሳል፣ ስህተቶቹን ይመረምራል፣ ለስህተቶቹም ማስተካከያ ይወስዳል።

በአንድ ወቅት ጳጳሱ ቴዎፊለስ መነኮሳት አባቶች የሚኖሩበትን በአት ሲጎበኙ የዚያ ቦታ አስጎብኚ ለሆኑት መነኩሴ በዚህ ሳሉ ስለገኟቸው ቅድስናዎች ሲጠይቋቸው «እመኑኝ አባቴ! ከሁሉም ነገር በላይ ራስን ከመውቀስ የሚበልጥ ቅድስና የለም!» በማለት መልሰውላቸዋል። ይህ አንድ ሰው ራሱን ብቻ እንጂ ሌሎች ሰዎችን፣ አካባቢውንና እግዚአብሔርን የማይወቅስበት መንፈሳዊ መንገድ ነው።

ራሱን በዚህ ዓለም ሳለ የወቀሰ ሰው በወዲያኛው ዓለም ከመወቀስ ይድናል። ሰው ራሱን የሚወቅስበት ምክንያት ወደ ንስሓ ለመቅረብ ነው። ንስሐ ከገባ ደግሞ እግዚአብሔር ኃጢአቱን ይቅር ይለዋል። ራስን ከማክበር አንፃር ራሱን የማይወቅሰው ሰው ግን ሳይሻሻል በኃጢአት ውስጥ በመወቀስ ይኖራል።

ቅዱስ እንጦንስ «እኛ ራሳችንን ከወቀስን ዳኛው በእኛ ይደሰታል።» ብሎ የተናገረው ቃል ምንኛ እውነት ነው! ከዚህ በመቀጠልም «እኛ ኃጢአቶቻችንን የምናስታውሳቸው ከሆነ እግዘአብሔር ይረሳልናል፤ እኛ ኃጢአቶቻችንን የምንዘነጋቸው ከሆነ ግን እግዚአብሔር ያስታውሰናል።» በማለት ተናግሯል።

ራስን መውቀስ ከሰዎች ጋር ለመታረቅ ይረዳናል። ሰውን «አንተ ትክክል ነህ። ይህን ጉዳይ አስመልክቼ የተሳሳትሁት እኔ ነኝ . . . » በማለት ይቅርታ መጠየቅ ትችላለህ። እነዚህ ቃላት የወንድምህን ቁጣ ስለሚገቱት ይታረቅሃል። ይህን ሳታደርግ ራስህን ነጻ ለማውጣት የምትከራከር ከሆነ ግን ጠላት ስህተትህን ለማጋለጥ ማንም አይደርስበትም።

ይህን አስመልክቶ ቅዱስ መቃርስ የተናገረው አባባል ምንኛ ድንቅ ነው! «ወንድሜ ሆይ! ሌሎች ሳይወቅሱህ በፊት አንተ ራስህን ውቀስ!»

ምዕራፍ ሦስት።

ባዶነት

- ትርፍ ጊዜ።
- የሕሊና ባዶነት።
- መንፈሳዊ ባዶነት።
- የስብእና ባዶነት።
- ስሜትን የሚነካ ባዶነት።

በመንፈሳዊ መስክ ላይ ሰውን ብዛት ያላቸው መንፈሳዊ ውጊያዎች ሊገጥሙት ይችላሉ። ከእነዚህ መካከል አንዳንዶቹ ከውስጥ፣ ሌሎቹ ከውጪ፣ ሌሎቹ ከዲያብሎስ፣ ሌሎቹ ደግሞ ከአካባቢ የሚመጡ ናቸው።
ባዶነት የተለያዩ ዓይነቶች አሉት።

ትርፍ ጊዜ።

ሥራ የፈታ ሰው ደካማ ነው። ሰው ትርፍ ጊዜውን በተሳሳተ መንገድ ለማጥፋት ከመረጠ ትርፍ ጊዜያት ወደተለያዩ መንፈሳዊ ስህተቶች ሊመሩት ይችላሉ።

እግዚአብሔር አምላክ አባታችን አዳምን ከፈጠረው በኋላ ያለ ምንም ሥራ እንዲሁ አልተወውም። ይህን አስመልክቶ መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል:- «እግዚአብሔር አምላክም ሰውን ወስዶ ያበጃትም ይጠብቃትም ዘንድ በዔድን ገነት አኖረው።» ዘፍ 2:15። በገነት ውስጥ ለኑሮ የሚያስፈልጉ ነገሮች በሙላት ስለ ነበሩ አዳምና ሔዋን ሥራ የሠሩት ኑሮአቸውን ለማሳካት አልነበረም። ያለ ሥራ መቀመጣቸው ችግር ባያመጣባቸውም እንኳ ያለ ሥራ እንዲቀመጡ አልተፈለገም ነበር። እነርሱ ያለ ሥራ በተቀመጡ ጊዜ ኃጢአት ሳይፈትናቸው አልቀረም። በዚያን ጊዜ በሥራ ተጠምደው ቢሆን ኖሮ ሰይጣን ሲያዋራቸውም ሆነ ሊፈትናቸው ዕድሉን አያገኝም ነበር።

ሌላው ቢቀር መነኮሳት እንኳ ሥራን የሕይወታቸው ክፍል አድርገው ሊሠሩ ይገባቸዋል። ይሁን እንጂ ይህ መንፈሳዊ ተግባራቸውን በማይሻማ መልኩ ሊሆን ያስፈልጋል። "The Paradise of Monks" በሚለው መጽሐፍ ውስጥ የእጅ ሥራ እስከ አሁን ድረስ በመነኮሳት አባቶች የሚተገበር ቋሚ ሥራ እንደ ሆነ እናነባለን። እንድ መነኩሴ የምንኩስና ሕይወቱን ሲጀምር ሙሉ ጊዜውን በጸሎት የሚያሳልፍበት አቅም አይኖረውም። በዚህ መሠረት ትርፍ ጊዜ ሕይወቱን እንዳያጠፋው በሚኖርበት ገዳም ሥራ ይሰጠዋል። ሥራ መነኩሴው በገዳሙ አገልግሎት ውስጥ እንዲሳተፍና ለወንድሞቹ ፍቅር እንዲያሳይ ይረዳዋል። ከዚህ በተጨማሪ ከወንድሞቹ ጋር በመነጋገር ስህተቱን እንዲያውቅና እንዲያርምም ያግዘዋል።

ትርፍ ጊዜ በሰው ላይ የመሰላቸትና የመታከት ስሜት ከመፍጠሩም በላይ ሰውየው ራሱን ዘና በማድረግ መደሰቻውን እንዲፈልግ ያደርገዋል። በዚህ ጊዜ የተሳሳተ መደሰቻ ሊመርጥ ይችላል። አንድ ሰው ከሌሎች ሰዎች ጋር ከንቱ

www.debelo.org

ወሬ በማውራት የራሱንና የእነርሱን ጊዜ ከማጥፋቱም በላይ ያደክማቸዋል፡፡ ከዚህ በተጨማሪ ወደ መዝናኛ ሥፍራዎች፣ ወደ ቡና ቤቶችና ወደ ካፌቴሪያዎች በመሄድ የተሳሳቱ ሥራዎችን ሊፈጽም ይችላል፡፡ አንዳንዶች ደግሞ ምንም ዓይነት ዓላማ ለሌለው ጉዳይ «ነፋስ እንቀበል!» በማለት ይንቀዋለላሉ፡፡

ከዚህ ሌላ አንድ ሰው ትርፍ ጊዜውን ከሌሎች ጋር በማሳለፍ የእርሱንም የእነርሱንም ጊዜ በከንቱ ያሳልፋል፡፡ እንዲህ ባለው ጊዜ ማሳለፍ ውስጥ ያለ ሥራ መቀመጡ ለእርሱም ሆነ ለሌሎች ሕይወት ብዙ ጥቅም ሊያስገኝ የሚችለውን ጊዜ በከንቱ እንዲባክን ያደርጋል፡፡

ጊዜውን የሚያባክን ሰው የሕይወቱን ዋጋ ያልተረዳ ለመሆኑ ምንም ጥርጥር የለውም፡፡ ምናልባትም ሊያሳካ የሚፈልገው ታላቅ ዓላማ የሌለው ሰው ሊሆን ይችላል፡፡ ከዚህ በተቃራኒው ታላቅ ዓላማውን ከፊት ለፊቱ በማስቀደም ይህንኑ ዓላማውን ይጨብጥ ዘንድ ሙሉ ጊዜውን በዚህ ላይ የሚያሳልፍ ሰው አለ፡፡ ይህ ሰው አሁን ካለው ጊዜ በተጨማሪ ሌላ ጊዜ እንዲያገኝ ይፈልጋል፡፡ ይሁን እንጂ አያገኝም፡፡

ስለሆነም የእናንተንና የልጆቻችሁን ትርፍ ጊዜ ጥቅም በሚያስገኝ ነገር ላይ ልታሳልፉት ይገባችኋል፡፡ ምናልባት አንዳንዴ በልጆች በሚፈጠር ሁካታ ስለምትናደዱ ለእነርሱ ግብረገብ በማስተማር ውስጥ እነርሱን ትወቅሳላችሁ፣ ትገሥጻላችሁ፣ በእነርሱ ላይ ትጮኻላችሁም፡፡ በመቀጠልም ትእዛዛቶቻችሁንና ክልከላዎቻችሁን፤ ማስፈራሪያዎቻችሁንና ቅጣቶቻችሁን ታወርዱባቸዋላችሁ፡፡ ለልጆች ዓይነተኛው ችግር ግን ትርፍ ጊዜ ነው፡፡ ስለሆነም ትርፍ ጊዜዎቻቸውን በትክክል እንዲጠቀሙ ካደረጋችሁ እነርሱም እናንተም ችግሩን ልታቃልሉ ትችላላችሁ፡፡ ስለዚህ ልጆቻችሁ ትርፍ ጊዜዎቻቸውን በሚጠቅም ጉዳይ ላይ እንዴት ማሳለፍ እንዳለባቸውና እናንተም በዚህ እንዴት ልትደላደሉ እንደምትችሉ አስቡ፡፡

እዚህ ላይ አንድ ጥያቄ ልጠይቃችሁ . . . «ትርፍ ጊዜያችሁን የምታሳልፉት እንዴት ነው? በትክክለኛው መንገድ ነው? በሚጠቅም መንገድ ነው? እንዴት ነው?»

እንደዚህ ያለውን ጊዜ የምታሳልፉት ለመንፈሳዊና ለአዕምሮአዊ ዕድገት ነው ወይስ ሌሎችን ለማገልገል ወይስ ለማይጎዳ ደስታ ወይስ ለሰዎች ፍቅር ለማሳየት ወይስ እነርሱን በመጠየቅ ነው? ትርፍ ጊዜያችሁን የምታሳልፉት ሙሉ ጊዜያችሁን በሚወስደውና የተጣለባችሁን ኃላፊነት እንዳትወጡ የሚያደርጋችሁን ሬዲዮ በማዳመጥና ቴሌቪዥን በመመልከት ነው? እዚህ ላይ ሌላ አንድ ጥያቄ ልጠይቃችሁ . . . የትርፍ ጊዜን ችግር ለማከም በምታደርጉት ጥረት ውስጥ መንፈሳዊ ባዶነት ውስጥ ትወድቃላችሁ?

የሕሊና ባዶነት፡፡

አንዳንዴ ትርፍ ጊዜ ሕሊና ያለ ሥራ ወደሚቆይበት ወደ አዕምሮ ባዶነት ሊመራ ይችላል፡፡ በዚህ ጊዜ ዲያብሎስ ሕሊናን በመቆጣጠር አሳቡን

www.debelo.org

ያስገባል፡፡ እዚህ ላይ «የሰነፍ ሰው ሕሊና የዲያብሎስ ቤተ ሙከራ ነው» የሚለው አባባል ሊጠቀስ ይችላል፡፡

በመሆኑም ያለ ሥራ የሚሆን ምናኔ ወይም ብቸኝነት አደገኛ ነው፡፡ ሕሊናን የሚቆጣጠረው መንፈሳዊ አሳብ ከሌለ ፍሊጋውን ለቆ በመውጣት በኃጢአት አሳብ ይሞላል፡፡ የምናኔ መንፈሳዊ ትርጉም ከእግዚአብሔር ጋር ብቻ መሆን ማለት ነው እንጂ ባዶነት ማለት አይደለም፡፡ ሌላው የሕሊና ባዶነት ዓይነት የእውቀት ይኸውም የጠቃሚ እውቀት ጉድለት ነው፡፡

ሕሊናውን በጠቃሚ መንፈሳዊና ለእርሱ በሚበጁ አጠቃላይ ባሕላዊ ጉዳዮች የማያሳድግ ሰው በሕሊና ባዶነት ውስጥ ስለሚወድቅ ለሰዎች የሚናገረውን ጠቃሚ ወይም ጥልቅ ነገር ያጣል፡፡ ሴት ልጅን ማስተማር ወድቃበት ከነበረው ከጨለማው ዘመን የአዕምሮ ባዶነት እንድትወጣ አድርጓታል፡፡ በየሀገሩ የሚኖሩ ሰዎችን ማስተማርም ከሕሊና ባዶነት አዘቅት ውስጥ አውጥቷቸዋል፡፡

ለሰዎች የሚነገራቸው ነገር ባዶ እስካልሆነ ድረስ ቃሉን አስተምሮ እነርሱን ከሕሊና ባዶነት ማውጣት በጣም አስፈላጊ ነገር ነው፡፡ ትምህርቶቻቸውንና ስብከቶቻቸውን አዘጋጅተው ለመቅረብ የማይጠነቀቁ አገልጋዮች የሚያጋጥማቸው ባዶነት ነው፡፡ እነርሱ ለአድማጮቻቸው የሚያቀርቡት አንዳችም ጠቃሚ ነገር የላቸውም፡፡ እነዚህ ሰዎች ጥልቀት የሌለው፣ ጉጉት የ ሚያመጣ፣ ተጽእኖ የማያሳድር፣ የተለመደና ተደጋጋሚ ትምህርት ስለሚያቀርቡ ባዶ ሰዎች ናቸው፡፡ ልክ እንደ እነርሱ በውስጣቸው መንፈስ ቅዱስ ሳይኖር ታይታን ሊያቀርቡ የሚፈልጉ ሰዎች አሉ፡፡ ወደ ልብ የማይገባ ተራ እውነትና መረጃ መንፈስን ባዶ ያደርጋል፡፡ ይህ ደግሞ ወደሚቀጥለው ርዕስ ያስገባናል፡፡

መንፈሳዊ ባዶነት፡፡

እግዚአብሔር አምላክ በመጀመሪያው ሰው ውስጥ ያለችውን ነፍስ የፈጠረው በምሳሌውና በአርአያው ነው፡፡ ስለሆነም ከእርሱ በስተቀር ይህቺን ነፍስ ሊያስደስታት የሚችል ማንም የለም፡፡ ከእግዚአብሔር ፍቅር ተለይታ የምትኖር ነፍስ ባዶነት ይሰማታል፡፡ ምንም ዓይነት ነገር ቢቀርብላትም ሊያስደስታት አይችልም፡፡

ሙሉ ጊዜያቸው በተለያዩ ጉዳዮች የተያዘባቸው፣ ታላቅ እቅድ የሚያከናውኑና ብርቱ ኃላፊነቶቻቸውን የሚፈጽሙ ሰዎች ሊኖሩ ይችላሉ፡፡ እነዚህ ሰዎች በጣም ሰፊ እውቀትና ጥልቅ ጥናት ያጠኑ ሰዎች ቢሆኑም የሚኖሩት በመንፈሳዊ ባዶነት ውስጥ ነው፡፡ እነዚህ ሰዎች በሚያደርጉት ምንም ዓይነት ነገር በእግዚአብሔር መልክና ምሳሌ የተፈጠረች ነፍሳቸውን ማስደሰት አይችሉም፡፡ እነርሱ የሕይወታቸውን ጊዜ በትግል የሚያሳልፉት ከብዙዎቹ እቅዶቻቸው መካከል በጣም ጥቂቱን ብቻ ለማከናወን ነው፡፡

እነርሱን በልባቸው ውስጥ ያለ ፍላጎት ነገር ግን እነርሱ ያልተገነዘቡት የመንፈሳዊ ስሜት ባዶነት ሁልጊዜ ይቆጠቁጣቸዋል፡፡ ከእግዚአብሔር ጋር

በሚኖር ጥብቅ ግንኙነትና ለእርሱ በሚሆን ፍቅር ካልሆነ በስተቀር ይህ ፍላጎት ሊረካ አይችልም። የእነዚህ ሰዎች ነፍስ ከሥጋቸውና ከበሰባሹ ሰውነታቸው ተለይታ ስትሄድ በእርግጥም በዚያን ጊዜ ምን ያህል ባዶ እንደ ነበሩ ያውቃሉ። ይህን ባዶነት በውስጡ ያለፉበት ዓለማዊ ልምድ ሊሞላው አይችልም። ስለዚህ ካሁን በኋላ በዚህ ዓለም ውስጥ ስንኖር «መንፈስ ይሙላባችሁ . . .» (ኤፌ 5:18) ለሚለው ለሐዋርያው ለቅዱስ ጳውሎስ ቃል ታዛዦች ነን።

ልብህን በእግዚአብሔር ሳትሞላ ሕይወትህን ብዛት ባላቸው ነገሮች ብትሞላ እንዳችም የሚጠቅምህ ነገር አይኖርም። ሰው ወደ ማሽንነት ተለውጦ ሁልጊዜ ያለ መንፈስ በእንቅስቃሴና በኃይል የሚሽከረከር መሆኑ ምንኛ ቀላል ነው? ይህ ሰው ምንም የበዙ ሥራዎችን የሠራ ቢሆንና የነበረው ጊዜ በሥራ የተወጠረ ቢሆንም ይህ ሰው ባዶ መሆኑን እግዚአብሔር ቁልቁል ይመለከተዋል። ከዚህ በኋላ እግዚአብሔር ለሎዶቅያ ቤተ ክርስቲያን አለቃ የተናገረውን ቃል ይሰማል። «ሀብታም ነኝና ባለ ጠጋ ሆኜአለሁ አንድም አያስፈልገኝም የምትል ስለ ሆንህ ጎስቋላና ምስኪን፣ ድሀም፣ ዕውርም፣ የተተራቆትህም መሆንህን ስለማታውቅ . . .» ራዕ 3:17።

ስለሆነም በእግዚአብሔር ፍቅርና እውቀት የተሞላህ ሁን። ምክንያቱም ልብህ ከእግዚአብሔር፣ ከፍቅሩና ከእውቀቱ ከተለየች ነፍስህ ባዶነት ስለሚሰማት ነው። እግዚአብሔር መልካም መሆኑን ቀምሶ ማየት ለአንተ ስላልሆነልህ ነው እንጂ በእርሱ ትሞላ ነበር። አንተ ብትቀምስ ደግሞ ለሌሎች ሞልተህ ታፈስ ነበር። በአንተ ውስጥ ያለው ፍቅር የእነርሱንም ልብ በፍቅር ይሞላል። በአንተ ውስጥ ያለው ሰላም ሕይወታቸውን በሰላም ይሞላል። በእነርሱ ዘንድ ያለው መንፈስም በመንፈስ እንዲኖሩ ይመራቸዋል።

እግዚአብሔር ዘላለማዊ ሕይወት ይሰጣቸው ዘንድ ነፍሶቻችሁ ወደ ሰማይ ሲያርጉ መመልከቱ ምንኛ ውብና ድንቅ ነው! የሚያርጉት በፍቅር፣ በደስታ፣ በሰላም፣ በእምነትና በሌሎቹም የመንፈስ ፍሬዎች ታጅበው ነው። ገላ 5:22። ለዛፍ የሚያስፈልጉትን ውኃና ፍግ ከሰጣችሁት የምትፈልጉትን ፍሬና አበባ ሊሰጣችሁ ይችላል። እናንተም ነፍሶቻችሁ በመንፈስ ፍሬዎች ይሞሉ ዘንድ መንፈሳዊውን ምግብ ልትበሉ ይገባችኋል።

አሁን የመንፈስ ባዶነት ይሰማችኋል? ከተሰማችሁ በማንኛውም የእግዚአብሔር ጸጋ ተሞሉ። ለነፍሳችሁ ጥልቅ መንፈሳዊ መመሪያ አቅርቡላት። ከሁሉም በላይ ደግሞ ለቃለ እግዚአብሔር ቅድሚያ ስጡ። ነፍሳችሁ የምትሻውን መንፈሳዊ ተመስጦ፣ ጸሎት፣ ዜማና መዝሙር አቅርቡላት። ኤፌ 5:19። ነፍሳችሁን ከእግዚአብሔር ጸጋ በማሳጣት ባዶዋን አትተዉአት።

የመንፈስ ብርታት ሰብእናን ሲያበረታ የመንፈስ ባዶነት ግን ወደ ሰብእና እጦት ይመራል። ይህም የሰብእና ባዶነት ወደሚለው ርዕስ ያሸጋግረናል።

www.debelo.org

የሰብእና ባዶነት።

አንድ ሰው ሰብዕናው ባዶ ሲሆን፣ በማኅበረሰቡ ውስጥ ዋጋ ሲያጣ፣ ፍሬ አልባ ሲሆንና ለውጥ ማምጣት ሲሳነው መመልከት ምንኛ ከባድ ነገር ነው! አንድ ሰው እንዲህ ያለው ስሜት በውስጡ እንዳለ ሲታወቀውና ሰብእናውን፣ ጥልቀቱን፣ አሳቡን፣ እውቀቱን፣ ኃይሉን ማጣቱን ሲመለከት መንፈስ ደካማ መሆኑን ይረዳል። በዚህ ጊዜ የበታችነት ስሜት ስለሚሰማው ይህን ጉድለቱን በሌላ ጉድለት ለመሸሸግ ይሞክራል። የሰብእናውን ባዶነት በመሙላት ፋንታ የመጀመሪያ ባዶነቱን ለመሸፈን በሚያደርገው ጥረት በሕይወቱ ውስጥ ሌላ ባዶነት ይደምራል። ይህም ከንቱ ነው . . . የዚህ የተሳሳተ መፍትሔ አሠራሮች ምንድር ናቸው?

አንድ ሰው ይህ ባዶነቱ እንዳይሰማው ሲፈልግ ራሱን በቁም ቅዠት ሊያስደስት ይሞክራል። በመሆኑም ይህ ሰው የሚኖረው በሕልማዊው ዓለም ላይ እንጂ በእውነተኛው ላይ አይደለም። እነዚህ ሕልሞች ግን ለእርሱ ምንም የሚጠቅሙት ነገር የለም። ምክንያቱም እርሱ ከቁም ቅዠቱ ሲነቃ ማንኛውም ዓይነት ሕልም ሊቀይረው ከማይችለው የሚያም እውነታ ጋር እንዲፋጠጥ ስለሚያደርገው ነው። ሌላው ሰው ደግሞ ማውራቱ ስብእናውን የሚቀይርለት ይመስል የባዶነት ስሜቱን ብዙ በማውራትና በመለፍለፍ ለማከም ይሞክራል። ሰዎች የዚህ ዓይነቱን ሰው ወሬ ሥራ አስፈቺ አድርገው ስለሚመለከቱት በእርሱ ይስላቻሉ።

ሰው ባዶ ሰብእናውን ለመሸሸግ ሲሞክር በሰዎች ፊት ራሱን ማወደስ ይጀምራል። እንዲህ ዓይነቱ ሰው እርሱ የሠራቸውን «ታላላቅ» ሥራዎች ወይም ሌሎች የሠሩትን ሥራ እርሱ እንደሠራው አድርጎ በሰዎች ፊት ያቀርባል። አልፎ ተርፎም የሰዎችን ሂስ ሙሉ ለሙሉ በመደፍጠጥ እነርሱን አዋርዶ እርሱ የሚልቀውን እውቀት እንደ ጨበጠና ከሂስ በላይ እንደ ሆነ ለማሳየት ይሞክራል። እርሱ ምንም አለመሥራቱን ሲመከለት የእነርሱ እንቅስቃሴ ስለሚያናድደው የእነርሱን ሥራ ይቃወማል። ወይም በመጀነን ተቀምጦ ባዶነቱን በሀብትና በማሸብረቅ በመደበቅ በመልኩና በድምፁ ኩራቱን ሲገልጥ ይወዳል።

ከዚህ ጋር ተመሳሳይ የሆነችው ምሳሌ ሴት ደግሞ ባዶ ስብእናዋን በማጌጥ፣ በመኳኳል፣ ወርቅና ሌሎች የከበሩ ጌጣ ጌጦችን በማጥለቅ ለመሸሸግ የምትሞክረዋ ናት። ይህን አስመልክቶ ዳዊት የሚናገረው ግን ተቃራኒውን ነው። «ለሐሴቦን ንጉሥ ልጅ ግን ሁሉ ክብርዋ ነው።» መዝ 44:13። ይህቺ ልጅ የኖረችበት ያ ማኅበረሰብ በሰብእና ባዶነት ለተጎዳው ለዚህ ማኅበረሰብ ሕሊናውን ሊይዝ የሚችልና ሥራ ፊት የሆነ ችሎታውን እንዲጠቀም ያደርግ ዘንድ እመኛለሁ። እያንዳንዱ ሰው የግል ችሎታውን ፈልጎ በማግኘት ለበጎ ነገር እንዲጠቀምበት እመኛለሁ። የሰብእና ባዶነት የሚሰማው ማንኛውም ሰው እውነቱን ለመሸሸግ የተሳሳቱ ዘዴዎችን ከመጠቀም ይልቅ ባዶነቱን ቢሞላ ይሻለዋል።

እያንዳንዱ ሰው በየዕለቱ ዛሬ ምን የሚጠቅም ሥራ ሠራሁ ብሎ ራሱን መጠየቅ አለበት። ከዚህ በኋላ ራሱን ለማስደሰት ብቻ ሳይሆን ከፍቅር በሆነ

መነሣሣት ኅብረተሰቡንና መልካም የሆነውን ሁሉ ለማስደሰት መድከም አለበት:: በዚህ ምክንያት መደሰትን አስቦበት ሳይሆን እንዲሁ ዝም ብሎ ይደሰታል:: እያንዳንዱ ሰው ባለው ኃይል ሁሉ ሊያገኘው የሚሞክረው ታላቅ ዓላማ እንዲኖረው እመኛለሁ:: ዓላማው መንፈሳዊና ጠቃሚ እስከሆነ ድረስ እርሱን ለማግኘት መሥራቱ ሰውየውን ስለ ባዶነት ከማሰብ ያድነዋል::

እዚህ ላይ መልካም ምኞት ባዶነት እንዳይሰማ የሚያደርግ ዓይነተኛ መፍትሔ ሊሆን ይችላል:: ይህ ሊሆን የሚችለውም ተገቢና ነጻ በሆነ መንገድ ከራስ ወዳድነትና ከግብዝነት የራቀ መሆኑ ሲረጋገጥ ነው:: ባዶነትን አስመልክቶ የተጠቀሰው ሌላ ነጥብ የሚከተለው ነው::

ስሜትን የሚነካ ባዶነት::

ይህ ሁለት ዓይነት ነው . . .

• የመጀመሪያው ዓይነት በውስጡ ሁሉን የሚችል ልብ ያለው ሰው ቢሆንም ማንም ይህንን ሊሞላለት ያልቻለ ሰው ነው::

ይህ ሰው ፍቅሩን ሊለግስ ቢፈልግም ለማን እንደሚለግስ ግን አያውቅም:: ስለሆነም ከመስጠት አንጻር ባዶነት ይሰማዋል:: ይሁን እንጂ ይህን ሰው አክሞ መመለስ ቀላል ነው:: እንዲህ ዓይነቱ ሰው በአገልግሎት መስክ ውስጥ ፍቅሩን በመለገሱ ደስታ እንደሚሰማው ምንም ጥርጥር የለውም:: ሕፃናትን፣ እናትና አባት የሌላቸውን ልጆች፣ የተቸገሩትን፣ ድሆችን፣ አካል ጉዳተኞችን፣ የታመሙትንና ችግር ያለባቸውን ሰዎች ሁሉ ማገልገል ልቡን ያስደስተዋል:: እዚህ ላይ ግን ስሜት የሚነካ ባዶነት ያለባቸው ሰዎች እንዳያፈነግጡ ላስጠነቅቅ እወዳለሁ::

• ሁለተኛ ዓይነቶቹ ደግሞ ፍቅርን የሚፈልጉ ሆነው በሰዎች ሊፈቀሩ የማይችሉ ሰዎች ናቸው::

ለእነዚህ ሰዎች ምሳሌ የምትሆነን ፍቅር በጠፋበት ቤተሰብ ውስጥ የምትኖር ልጃገረድ ናት:: የዚህች ልጅ አባት ቁጥጥር መጥፎ ስለሆነ ሁልጊዜ ይቆጣታል ይገሥጻታልም:: እናቷም ጨካኝ ስለ ሆነች ከእርሷ ምንም ዓይነት ርኅራኄ አታገኝም:: ከወላጆቻቸው ወይም ከቤተሰቦቻቸው ምንም ዓይነት ፍቅር ወይም ርኅራኄ ባለማግኘታቸው አፈንግጠው የሚወጡ ልጃገረዶች ብዙ ናቸው::

እንዲህ ባለው የስነ ልቦና ሁኔታ ውስጥ ያለችው ልጃገረድ የተሳሳተ ፍቅር የሚሰጣት ሰው ላይ ወይም ይህን የሚመስል ፍቅር ላይ ልትወድቅ ትችላለች:: ቢሆንም ግን እርሷ የምትፈልገው የሚያፈቅራትን ማንኛውንም ዓይነት ልብ ስለሆነ ይህን ፍቅር ሳታመነታ ትቀበላለች:: እዚህ ላይ ወላጆች ወንዶችና ሴቶች ልጆቻቸው ከእነርሱ ፍቅር በማጣት እንዳያፈነግጡ ለልጆቻቸው ፍቅር እንዲሰጡአቸው እንመክራለን:: ከዚሁ ጋር ልጆችም ከወላጆቻቸው

www.debelo.org

ሊያገኙት የሚፈልጉትን ፍቅር በተገቢው መንገድ መፈለግ እንዳለባቸው እናሳስባለን::

በእርግጥም እንደዚህ ያለውን ፍቅር በእግዚአብሔርና በመንግሥቱ ውስጥ፣ በንጹሕ የየዋህነት ጓደኝነት ውስጥ፣ በአገልግሎት መስክና በመስጠት ውስጥ ያገኙታል:: ለሌሎች ሰዎች የተቀደሰ ፍቅርና ርኅራኄ የሚሰጥ ሰው በተመሳሳይ ጊዜ እርሱ ከሰጠው ፍቅርና ርኅራኄ የሚበልጥ ፍቅር ለእርሱ ይኖረዋል:: ዋናው ነጥብ ሲናገሩም ሆነ ሲሰጡ ልብን ጥልቅ በሆነ ስሜት መሙላት ነው:: መስጠት ማለት ደግሞ በሌላ መልኩ መቀበል ማለት ነው::

ነቢዩ ዳዊት በዮናታን ጓደኝነት ውስጥ ያገኘው ፍቅር ከሴት ፍቅር የሚበልጥ ፍቅር ነበር:: 2ኛ ሳሙ 1:26:: ጌታ የሚወደው ቅዱስ ዮሐንስ ከመድኃኒታችን ከኢየሱስ ክርስቶስ ያገኘው ፍቅር በዓለም ውስጥ ካለው ፍቅር እጅግ የሚበልጥ ፍቅር ነው:: በምናኔና በድንግልና የኖሩ ቅዱሳን በእግዚአብሔር ፍቅር ውስጥ ያገኙት ዓለሙንና በውስጡ ያለውን ሁሉ እንዲረሱ ያደረገ ታላቅ ፍቅር ነው::

«የእግዚአብሔር ፍቅር ከሰዎች ፍቅርና ከሰው ሰውኛ ጉዳዮች ነጥሎኛል::» በማለት የተናገረው መንፈሳዊ አባት ብሒል ምንኛ ድንቅ ነው!

አሁን ስለ ባዶነት ሊነገር የሚገባውን ሁሉ የተናገርን ይመስላችኋልን? አልተናገርንም:: ከእነዚህ ሌላ ሊባሉ የሚችሉ ሌሎች ብዙ ነገሮች እንዳሉ ምንም ጥርጥር የለውም::

ምዕራፍ አራት።

መርሳት።

- የምንረሳቸው ነገሮች ምንድር ናቸው?
- እግዚአብሔር ያስታውሰናል።
- ቤተ ክርስቲያን ታስታውሰናለች።
- የማስታወስ ጥቂት ጥቅሞች።
- በምድር ላይ ስላለ ቆይታህ አስታውስ።
- ድካምህን አስታውስ።
- ጥያቄ።

የምንረሳቸው ነገሮች ምንድር ናቸው?

አንድ ቅዱስ አባት፦ «ከእያንዳንዱ ኃጢአት ፊት ምኞት፣ አለመገንዘብ ወይም መርሳት አሉ።» በማለት ተናግሯል። ዛሬ መርሳት ወደ ውድቀት የሚያደርስ መንፈሳዊ ውጊያ ስለ መሆኑ ከእናንተ ጋር እነጋገራለሁ።

በኃጢአት ጊዜ እግዚአብሔርን፣ ትእዛዛቱንና መንፈሳዊ ሕይወታችንን ሙሉ ለሙሉ እንረሳለን። ከዚህ በተጨማሪ ሞትንና ዘላለማዊነትን እንዘነጋለን። ኃጢአትን ስንሠራ የሚመለከቱንን መላእክትና ቅዱሳንም እንረሳቸዋለን። አንድ ሰው እነዚህን ሁሉ የሚያስታውስ ከሆነ ኃጢአትን አይፈጽምም ወይም ጊዜውን ያራዝመዋል ወይም ያፍራል ወይም ይፈራል ወይም ደግሞ ከእርሱ ይርቃል። በእርግጥም ኃጢአት ሲፈጸም እነዚህ ሁሉ ነገሮች ትዝ አይሉም።

ለመርሳት አንድ ሰው በዲያብሎስ ወይም በምኞት ወይም በመሻት ሙሉ ለሙሉ መደንዘዝ አለበት። ሰው ይረሳል ወይም ለመርሳቱ ምክንያት ይፈጥራል ወይም ማንም ስለ እግዚአብሔር፣ ስለ ትእዛዛቱና ስለ ዘላለማዊነት እንዲያስታውሰው አይፈልግም። በጾምና በበዓላት ጊዜ እነዚህ ቀናት የተቀደሱ መሆናቸውን ይረሳል። የተቀደሱ መካናትንም ይረሳል። እርሱ ራሱ እግዚአብሔር የሚያድርበት የመንፈስ ቅዱስ ቤተ መቅደስ መሆኑን ይረሳል። የጌታው የኢየሱስ ክርስቶስ ደም ስለ እርሱ መፍሰሱን ይረሳል። ለእግዚአብሔር የገባውን ስዕለትና ቃል ኪዳን ይረሳል።

አንድ ሰባኪ በስብከቱ ውስጥ እነዚህን ሁሉ ነገሮች ለሕዝቡ በማስታወስ በፍርሃት ወይም በእፍረት ወይም በይሉኝታ ራሳቸውን ከመውደቅ በላይ እንዲጠብቁ ካላደረገ የስብከት ጥቅሙ ምንድር ነው?

እግዚአብሔር ያስታውሰናል።

እግዚአብሔር የመርሳትን ጉዳት ስለሚያውቅ እኛን ሊያድነን ይሹዳል። በመሆኑም ወደ ራሳችን የምንመለስበትንና እኛነታችንን የምናውቅባቸውን ብዙ ነገሮች ሰጥቶናል። እግዚአብሔር መርሳታችንን የሚያከምባቸው እነዚህ ነገሮች ምንድር ናቸው?

www.debelo.org

የጽድቅን መንገድ እንድናስታውስ እግዚአብሔር ሕሊናን በእኛ ውስጥ ፈጥሯል። እግዚአብሔር በልባችን ሰሌዳ ላይ ሕጉን ስለ ጻፈ ሕሊና «የተፈጥሮ ሕግ» በመባል ተጠርቷል።

ለምሳሌ ጻድቁ ዮሴፍ «. . . እንዴት ይህን ትልቅ ክፉ ነገር አደርጋለሁ? በእግዚአብሔር ፊት እንዴት ኃጢአትን እሠራለሁ?» (ዘፍ 39:9) ብሎ በተናገረ ጊዜ የተጻፈ ሕግ በሰዎች ዘንድ አልነበረም። ይሁን እንጂ በዚያን ጊዜ ያልተጻፈው ሕግ ይኸውም የተፈጥሮ ሕግ በእርሱ ውስጥ ስለ ነበረ ጉዳዩ ኃጢአት መሆኑን አስታውሶታል።

ሰዎች የተፈጥሮውን ሕግ መርሳት ሲጀምሩ እግዚአብሔር የመጀመሪያውን የተጻፈ ሕግ በነቢዩ ሙሴ በኩል ሰጣቸው። እግዚአብሔር ይህን ሕግ እንዳንረሳውና ሁልጊዜ በፊታችን እንድናደርገው ትእዛዝ ሰጥቶናል። እንዲህ ነው ያለን፦ «እኔም ዛሬ አንተን የማዝዘውን ይህን ቃል በልብህ ያዝ። ለልጆችህም አስተምረው፣ በቤትህም ስትቀመጥ፣ በመንገድም ስትሄድ፣ ስትተኛም፣ ስትነሣም፣ ተጫወተው። በእጅህም ምልክት አድርገህ እሰረው፤ በዓይኖችህም መካከል እንደ ክታብ ይሁንልህ። በቤትህም መቃኖች በደጃፍህም በሮች ላይ ጻፈው።» ዘዳ 6:6-9።

ይህ ሁሉ እንዲጻፍ ያስፈለገው እኛ ትእዛዛትን እንዳንረሳ ነው። ከዚህ በተጨማሪ እግዚአብሔር በትእዛዛቱ ላይ ቀንና ሌሊት በተመስጦ እንድንቆይ አዝዞናል። ይህን በማስመልከት ነቢዩ ዳዊት እንዲህ በማለት ተናግሯል፦ «ሕግህ ተድላዬ ባይሆን ቀድሞ በጉስቁልናዬ በጠፋሁ ነበር።» መዝ 118:92። ስለ ጻድቅ ሰውም በመዝሙሩ ውስጥ እንዲህ ብሏል፦ «ነገር ግን በእግዚአብሔር ሕግ ደስ ይለዋል፣ ሕጉንም በቀንና በሌሊት ያስባል። እርሱም በውሃ ፈሳሾች ዳር እንደ ተተከለች . . . ዛፍ ይሆናል።» መዝ 1:2-3።

ለነዌ ልጅ ኢያሱ እግዚአብሔር የተናገረውን ቃል አድምጡ፦ «የዚህ ሕግ መጽሐፍ ከአፍህ አይለይ፤ነገር ግን የተጻፈበትን ሁሉ ትጠብቅና ታደርግ ዘንድ በቀንም በሌሊትም አስበው . . .» ኢያ 1:8። አምስቱ የሕግጋት መጻሕፍት ለሕዝቡ ስለበዙባቸው እግዚአብሔር እምላክ በአራት ዘዳግም መጽሐፍ ውስጥ በማጠቃለል እንዲያስታውሷቸው ረድቷቸዋል። ቀደም ሲል የዚህ መጽሐፍ ቅጂ ለእያንዳንዱ ንጉሥ ከተሰጠው በኋላ መላልሶ በማንበብ በመርሳት ምክንያት ኃጢአት እንዳይሠራ ይደረግ ነበር። በቤተ መቅደስና በምኩራብ ውስጥ ትእዛዛቱ ዓመቱን ሙሉ ለሕዝቡ እየታደሉ በመነበብ እንዳይረሱ ይደረግ ነበር።

እስከ ዛሬ ድረስ በእያንዳንዱ ቅዳሴና ጸሎት ውስጥ ትእዛዛቱን እንዳንረሳቸው በቤተ ክርስቲያን ሲነበቡ እንሰማለን። ሕዝቡ እንዳይረሱ እግዚአብሔር ነቢያትንና ሐዋርያትን ወደ እነርሱ ይልክ ነበር። መንፈስ ቅዱስንም በመላክ እርሱ ያስተማራቸውን ያሳሰባቸው ነበር። «. . . አጽናኙ እርሱ ሁሉን ያስተምራችኋል፤እኔም የነገርኋችሁን ሁሉ ያሳስባችኋል።» ዮሐ 14:26።

ለዚሁ ተመሳሳይ ዓላማ እግዚአብሔር መምህራንን፣ ሰባክያንንና በክህነት ማዕርግ ውስጥ ያሉትን ሁሉ ሕዝቡ የእግዚአብሔርን ቃል እንዳይረሱ

ያሳስቧቸው ዘንድ ወደ እነርሱ ልኳቸዋል። እነዚህን ሰዎች እግዚአብሔር የቃሉ አገልጋዮች ብሎ ሲጠራቸው ቅዱስ ጳውሎስ ደግሞ ስለ እነርሱና ስለ ራሱ እንዲህ ብሏል፦ «እንግዲህ እግዚአብሔር በእኛ እንደሚማለድ ስለ ክርስቶስ መልእክተኞች ነን፤ከእግዚአብሔር ጋር ታረቁ ብለን ስለ ክርስቶስ እንለምናለን።» 2ኛ ቆሮ 5:20።

ቅዱስ ኤፍሬምስ የተናገራቸው ቃላትም ድንቅ ናቸው! «ማንኛውም አሳብ በተዋጋህ ጊዜ ከትእዛዛት መካከል አንዱን ከፊት ለፊትህ አስቀምጥ። በዚህ ጊዜ የሚወጋህ ስለሚደክም ታሸንፈዋለህ።» በዚህ ዓይነት መንገድ ከትእዛዛት ኃይል፣ እውቀትና ደስታ ስታገኝ አንተን የሚያጠቃህን አሳብ ለይተህ ስለምታውቀው ከአጠገብህ ታርቀዋለህ። እኛን ከማጽናናት አኳያ ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ የሚናገረውን ቃል አድምጥ፦ «የእግዚአብሔር ቃል ሕያው ነውና፤የሚሠራም ሁለት አፍ ካለው ሰይፍ ሁሉ ይልቅ የተሳለ ነው . . .» ዕብ 4:12።

እግዚአብሔር ላለመርሳት የሚጠቀሙንን ሌሎች ዘዴዎችም ሰጥቶናል። እነርሱም የተለዩ ቀናትና በዓላት ናቸው። ለምሳሌ፦ መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ስለ እኛ የተሰቀለበትን ቀን ለማስታወስና ስቅለቱን አስመልክቶ የሚታሰቡንን የተቀደሱ አሳቦችን በሕሊናችን ለማመላለስ ይረዳን ዘንድ ቅድስት ቤተ ክርስቲያን ሰሙነ ህማማት ዓመታዊ በዓል ሆኖ እንዲከበር ቀናቱን ቀምራ ሰጥታናለች። ረቡዕና ዓርብን ደግሞ በየሳምንቱ እንዲታሰቡ አድርጋ ሰጥታናለች።

ስለ እኛ የፈሰሰው ቅዱስ ደም ኃጢአት ስንሠራ ስለሚያሳፍረን እርሱን እንዳንረሳው ቤተ ክርስቲያን ታሳስበናለች። የማይጾም ሰው ሊረሳ ይችላል። ያለ መረዳት የሚጾም ወይም በጥልቀት የማይጾም ሰውም ይረሳል። በየሰዓታቱ የሚጸለዩ ጸሎታትን የማይጸልይ ሰውም ይረሳል። መንፈሳዊ ዘዴዎችን በማይለማመዱ ሰዎች ዘንድ መውደቅ እጅግ ቀላል ነው።

ቤተ ክርስቲያን ታስታውሰናለች።

በቤተ ክርስቲያን ውስጥ በየወሩና በየዓመቱ የሚከበሩ በዓላት የእምነትን እውነታ ያስታውሱናል። ኃጢአት እንዳንሠራ የሚያግዱን መንፈሳዊ ስሜቶቻችንንም በውስጣችን ያነሣሡልናል። ስለ ጾም፣ ስለ ቤተ ክርስቲያን ሥርዓት፣ ስለ ጸሎት፣ ስለ ጧፍ፣ ስለ ቅዱሳት ሥዕላትና ስለ ዕጣን ተመሳሳይ ነገር መናገር ይቻላል።

በዚህ መሠረት የጾም ቀናት ከእኛ ብዙ ውጊያዎችን የሚያርቁልን መንፈሳዊ ቀናት ናቸው። ለምግብ ብቻ ሳይሆን ለማንኛውም ነገር መንፈስ ሥጋዊ ፍላጎቶችን እንደሚያሸንፍ ያስታውሱናል። ቅዱሳት ሥዕላት የቅዱሳንን ሕይወትና ጥዑም መዓዛ ያለው የኑሮአቸውን መንገድ ምሳሌ አድርገን እንድንወስድ ያስታውሱናል። መብራት የዓለም ብርሃን እንደሆንን ሲያስታውሰን (ማቴ 5:14) ጧፍ ወይም ሻማ ደግሞ ለሌሎች ብርሃን ለመስጠት እኛ ራሳችንን መሥዋዕት አድርገን ማቅረብ እንዳለብን ያስታውሰናል። ብርሃን ቅዱሳን መላእክትን ያስታውሰናል።

www.debelo.org

ከዚህ በተጨማሪ ብርሃን ቅድስት ቤተ ክርስቲያንን በሰማይ እኛን ደግሞ በሰማይ እንደምናበራ ከዋክብት አድርጎ እንደሚመስለን ያስታውሰናል። የእግዚአብሔር ቃል ዓይንን የሚያበራ ብርሃን መሆኑንም ያስታውሰናል። መዝ 18። ነቢዩ ዳዊት እንደተናገረው የእግዚአብሔር ሕግ የመንገዳችን ብርሃን መሆኑን ያስታውሰናል። «ሕግህ ለእግሬ መብራት ለመንገዴ ብርሃን ነው።» መዝ 118:105። ቅዳሴም የጌታችንና የመድኃኒታችን የኢየሱስ ክርስቶስን ሕይወት፣ ሞቱንና በዓለም ላይ ለመፍረድ ተመልሶ መምጣቱን ያስታውሰናል። ከዚህ በተጨማሪ ምጽአቱን እንድንጠባበቅና ሕይወት የሚሰጡን የመለኮታዊ ምሥጢራቱ ተካፋዮች እንሆን ዘንድ እንድንዘጋጅ ያስታውሰናል።

የማስታወስ ጥቂት ጥቅሞች።

እግዚአብሔር አምላክ ለአዳም፣ ለሔዋንና ለልጆቻቸው እንዳደረገው ማስታወስ ኃጢአት እንዳንሠራ ይረዳናል። የኃጢአት ደመወዝ ሞት ነው። ይህ ሞት ደግሞ በተከፈለልን ዋጋ ከእኛ ተወግዷል። ምንም እንኳ ለድኅነታችን ፍጹምና በቂ ዋጋ ቢከፈልም እግዚአብሔር ለአዳም በፊቱ ወዝ እንጀራን እንዲበላ ሔዋን ደግሞ በጭንቅ እንድትወልድ ቅጣት ጥሎባቸዋል። ዘፍ 3:19 እና 16።

ከድኅነት በኋላ እንኳ እግዚአብሔር ይህን ቅጣት ጠብቆ ያቆየው የቀደመ ጥፋታችንን በማስታወስ አሁን ለምንሠራው ኃጢአት ንስሓ በመግባት ትሑታን እንድንሆን ነው። የእግዚአብሔር ፍቅር ሁሉንም ይቅር ይላል። ይሁን እንጂ ኃጢአት እርግማንና ሞት እንደሚያመጣብን እንዳንረሳ የቅጣት መኖር ለእኛ አስፈላጊ ነው። ስለሆነም በቅጣት ምክንያት ማማረራችን ለእኛ ተገቢ አይደለም። ይልቁንም በመንፈሳዊ መንገድ ከቅጣት መጠቀም እንጂ።

ኃጢአትን ማስታወስ ጠቃሚ መሆኑን ቅዱስ ዳዊት እንዲህ በማለት ተናግሯል፦ «. . . ኃጢአቴም ሁልጊዜ በፊቴ ነውና።» መዝ 50:3። ኃጢአቶቻችንን የምናስታውሳቸው ንስሓ እንድንገባባቸውና ትሑታን እንድንሆንባቸው ነው። ከንስሓ በኋላ በመንፈሳዊነት የተፈለገው ከፍተኛ ደረጃ ላይ ብንደርስም እንኳ ራሳችንን ከፍ ከፍ እንድናደርግ አልተፈቀደልንም።

ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ እስከ ሦስተኛው ሰማይ ድረስ ከተነጠቀ በኋላ እንኳ ቤተ ክርስቲያንን ማሳደዱን ስላልረሳ እንዲህ በማለት ተናግሯል፦ «እኔ ከሐዋርያት ሁሉ የማንስ ነኝና የእግዚአብሔርን ቤተ ክርስቲያን ስላሳደድሁ ሐዋርያ ተብዬ ልጠራ የማይገባኝ . . . » 1ኛ ቆሮ 15:9። ከዚህ ሌላ ኃጢአቶቻችንን የማንረሳቸው ለምንድር ነው?

ኃጢአቶቻችንን የማንረሳቸው ለወደቁት እንድንራራላቸውና እኛም ዳግመኛ እንዳንወድቅ ራሳችንን እንድንጠብቅ ነው። ዕብ 13:3። ከዚህ ሌላ ኃጢአቶቻችንን የምናስታውሳቸው እግዚአብሔር እነርሱን እንዲረሳልን ወይም ይቅር እንዲልልን ነው። ይህን አስመልክቶ ቅዱስ እንጦንስ «እኛ ኃጢአቶቻችን የምንረሳቸው ከሆነ እግዚአብሔር እነርሱን ያስታውሰናል። እኛ ኃጢአቶቻችን

የምናስታውሳቸው ከሆነ ደግሞ እግዚአብሔር ይረሳልናል።» በማለት ተናግሯል። ይህ ሲባል ግን እግዚአብሔር ኃጢአቶቼን ስለረሳልኝ ወይም ኃጢአቶቼ ስለ ጠፉልኝ እኔ ልርሳቸው ለማለት አይደለም። አንተ ከነቢዩ ዳዊትና ከቅዱስ ጳውሎስ አትበልጥም! ሁለቱም ይቅር ከተባሉ በኋላ ኃጢአቶቻቸውን አስታውሰዋልና።

ኃጢአትህን መርሳት እንደሌለብህ ሁሉ እግዚአብሔር ለአንተ ያለውን የፍቅር ቸርነትም መርሳት የለብህም። እነዚህን መርሳት ከአንተ ምስጋናህን ከማጥፋቱም በላይ ለእግዚአብሔር ያለህን ፍቅር ይቀንስብሃል። እነዚህ ሁለት ጉዳዮች ደግሞ ለመንፈሳዊ ሕይወትህ በጣም አደገኞች ናቸው።

እግዚአብሔር አምላክ ሕዝቡ የዮርዳኖስን ወንዝ መሻገራቸውን እንዳይረሱ ድንጋይ እንዲያቆሙ አዝዞአቸዋል። ኢያ 4:9። ቀይ ባሕርን በመዝሙር መሻገራችንንም አንዘነጋም ብለዋል። ያቆጠቆጠችው የአሮን በትርና መናው ማስታወሻ ይሆኑ ዘንድ ከምስክሩ ታቦት ጋር ተቀምጠዋል።

የእግዚአብሔርን የፍቅር ቸርነትና ለእርሱ የገባኸውን ስዕለት አትርሳ! እነዚህ ለመንፈሳዊነትህ ጠቃሚ ናቸውና። አንተ በችግር ውስጥ ስትሆን ለእግዚአብሔር የገባኸውን ቃል ኪዳንና እርሱ ኃጢቶችህን ማጥፋቱን አስታውስ። ንስሓ በገባህና ቅዱስ ቁርባን በተቀበልህ ቁጥር ለእርሱ የገባኻቸውን ቃል ኪዳኖች በማስታወስ ከዚህ በኋላ ልትሠራ ስላሰብኸው ኃጢአት እፈር።

ቅዱሳን ሰዎች እግዚአብሔር ለእነርሱ ያደረገውን የፍቅር ቸርነት አልረሱም። አንተም የእርሱን ፍቅር ከፊትህ የምታስቀድም ከሆንህ ፍቅሩ በልብህ ውስጥ ይቀጣጠላል። ቅድስት ቤተ ክርስቲያን የምስጋና ጸሎትን ለሁሉም ጸሎቶች መግቢያ አድርጋ ያዘጋጀችልን የእግዚአብሔርን የፍቅር ቸርነት እንድናስታውስ ነው። ከዚህ ጸሎት በማስከተል በግል ጸሎትህ ዝርዝር ውስጥ እግዚአብሔርን እንደምትወደው ጨምረህ መግለጽ ትችላለህ። ይህን በማድረግህም ስለ ፍቅሩ ስለምታፍር ኃጢአት አትሠራም።

ከዚህ በተጨማሪ በፍርሃትና በጭንቀት ውስጥ እንዳትወድቅ እግዚአብሔር ለአንተ የገባቸው ቃል ኪዳንና የሚያደርግልህን ጥበቃ አትርሳ። ችግር በገጠመህ ጊዜ ሁሉ እግዚአብሔር አባትህ እንደሚጠብቅህና እንደሚንከባከብህ አስታውስ። ይህን አስመልክቶ እርሱ የተናገረውን ቃል አስታውስ:- «በሕይወትህ ዕድሜ ሁሉ ማንም አይቋቋምህም . . . አልጥልህም አልተውህምም።» (ኢያ 1:5)፤«. . . እኔ ከአንተ ጋር ነኝ፤ማንም ክፉ ሊያደርግብህ የሚነሣ የለምና አትፍራ . . .» (ሐዋ 18:10)፤«በአጠገብህ ሺህ በቀኝህም እሥር ሺህ ይወድቃሉ፤ወደ አንተ ግን አይቀርብም።» መዝ 90:7።

የሚፈራና የሚጨነቅ ሰው የእግዚአብሔርን ፍቅርና ቃል ኪዳን የረሳ ሰው ለመሆኑ ምንም ጥርጥር የለውም። ሰው ቢረሳ እንኳ ከነቢዩ ዳዊት ጋር ሆኖ ለእግዚአብሔር እንዲህ በማለት ይናገር:- «ለባሪያህ ተስፋ ያስደረግኸው ቃልህን አስብ። . . . ይህች በመከራዬ ደስ አሰኘችኝ።» መዝ 118:49 እና 50። ይህ ሁሉ በፈተና ጊዜ ከሚመጣ ከጥርጥር ውጊያ ሊታደግህ ይችላል። ስለዚህ

እግዚአብሔር ለአንተ በሠራው ሥራ ላይ መተማመንን፣ ተስፋንና ጥልቅ እምነትን የሚያረጋግጡ ጥቅሶችን በልብህ አጥናቸው። ከዚህ በኋላ በሕሊናህ ውስጥ አስቀምጣቸውና እንዳትረሳቸው መላልሰህ ድገማቸው። ይህን በማድረግህም በጌታ ደስ ይልሃል ትደላደላለህም።

ከዚህ በማስከተል ፈጽሞ ልትረሳው የማይገባህን ጉዳይ እንመለከታለን።

በምድር ላይ ስላለ ቆይታህ አስታውስ።

ነቢዩ ዳዊት በጸሎቱ ውስጥ «እኔ በምድር እንግዳ ነኝ፤ትእዛዛትህን ከእኔ አትሰውር።» (መዝ 118:19)፤«እኔ በምድር ላይ እንግዳ ነኝና፤እንደ አባቶቼም እንግዳ ነኝና።» (መዝ 38:12) እያለ በዚህ ጉዳይ ላይ በተመስጦ ይቆይ ነበር።

የመለየት ስሜት ዳዊትን ስለ ሞት እንዲያስታውስ አድርጎታል። ነቢዩ ከማስታወስ ተጠቅሟል ማለት ነው። በመሆኑም እንዲህ እያለ ይጸልይ ነበር:- «አቤቱ ፍጻሜዬን አስታውቀኝ፣ የዘመኔ ቁጥሮች ምን ያህል እንደ ሆኑ፣ እኔ ምን ያህል ወደ ኋላ እንደምቀር አውቅ ዘንድ።» መዝ 38:4። እንዲህ ዓይነቱ ስሜት የነበረው በነቢዩ ዳዊት ውስጥ ብቻ አልነበረም። በሁሉም ቅዱሳን አባቶች ውስጥ እንጂ። ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ ይህን አስመልክቶ እንዲህ ብሏል:- «እነዚህ ሁሉ አምነው ሞቱ . . . እንግዶችና መጻተኞች እንዲሆኑ ታመኑ።»፤«. . . አሁን ግን የሚበልጠውን እርሱም ሰማያዊ አገር ይናፍቃሉ።» ዕብ 11:13 እና 16። ዘላለማዊነትን ማስታወስ ኃጢአት ከመሥራት ስለሚጠብቅ መናንያን አባቶች ሁሉ ሞታቸውን እያሰቡ ይኖራሉ። የመጨረሻው ነጥባችን ድካምን ስለ ማስታወስ ነው።

ድካምህን አስታውስ።

ድካምህን ስታስታውስ ከኃጢአትና ከሌሎች ጥቃቶች ቀለበት ትርቃለህ። ከዚህ በተጨማሪ ራስህን ስለምትጠብቅ በሕይወትህ ጥብቅ ከመሆንህም በላይ በመንፈሳዊ ተጋድሎዎችህ ስኬታማ ትሆናለህ። ጉራ የሚነዙ ሰዎች ይወድቃሉ። ስለ ኃጢአት ግን እንዲህ ተብሎ ተጽፎአል:- «ወግታ የጣለቻቸው ብዙ ናቸውና፤እርስዋም የገደለቻቸው እጅግ ብዙ ናቸው።» ምሳ 7:26።

ድካሙን የተገነዘበ ሰው ግን ትሑት ነው። ትሕትና ደግሞ በዲያብሎስ የሚፈራ ከባድ መሣሪያ ነው። ትሑት ሰው የእግዚአብሔርን እርዳታ ለማግኘት ይጸልያል። ሰው ውጊያውን ድል እንዲነሣ የሚያግዘው መሣሪያ ደግሞ ጸሎት ነው።

ይህን ሁሉ በማወቅ ጎጂ መርሳቶችን ተቃወም። መርሳትንም ለራስህ ጥቅም ተጠቀምበት። ለምሳሌ:- የሌሎችን ጤናማ ያልሆነ እንክብካቤ፣ የሠራኸውን መልካም ሥራ፣ የዓለምን ከንቱ ጉዳዮችና የጠላት ዲያብሎስን ማስፈራሪያዎች እርሳቸው አታስታውሳቸውም።

www.debelo.org

ጥያቄ፡፡

ማስታወስንና መርሳትን አስመልክቶ አንዳንድ ሰዎች ኃጢአቶቻቸውን ሁልጊዜ በፊታቸው አድርገው የሚያስታውሷቸው ከሆነ በሚያስታውሷቸው ኃጢአቶቻቸው ተመልሰው እንደሚወድቁ ይናገራሉ፡፡ ይህን አስመልክተውም ይጠይቃሉ፡፡ ኃጢአቶችን ማስታወስ ማለት ግን አንድ ሰው እንዲያዝንና እንዲወድቅ የሚያደርጉትን የኃጢአት ዝርዝሮችን በእርግጥ ያስታውስ ማለት አይደለም፡፡

ምዕራፍ አምስት፡፡

ጥርጥር፡፡

- ጥርጥርና ጉዳቶቹ፡፡
- የጥርጥር ዓይነቶች፡፡
  - እግዚአብሔርን መጠራጠር፡፡
  - ዶግማን መጠራጠር፡፡
  - ባልንጀሮችን መጠራጠር፡፡
  - ሰዎችን መጠራጠር፡፡
  - ቅድስናን መጠራጠር፡፡
  - ራስን መጠራጠር፡፡
  - አገልግሎትን መጠራጠር፡፡
- የጥርጥር ምክንያቶች፡፡
  - የራስ ተፈጥሮ፡፡
  - ቀናነትና ጥልቀት፡፡
  - ፍርሃት፡፡
  - የዲያብሎስ ውጊያዎች፡፡
  - አካባቢ፡፡
  - ራስን በአንድ ጉዳይ መወሰን፡፡
  - የተራዘመ ጊዜ፡፡
  - በመከራ የሚመጣ ጥርጥር፡፡
  - ስህተቶችን በአንድ መጠቅለል፡፡
- ከከንቱ ስሜት የሚመጣ ጥርጥር፡፡

ጥርጥርና ጉዳቶቹ፡፡

ጥርጥር የእምነትና የጽናት ጉድለት ነው፡፡ ይህ በመሆኑም መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ቅዱስ ጴጥሮስን፡- «. . . አንተ እምነት የጎደለህ፤ስለ ምን ተጠራጠርህ?» ብሎታል፡፡ ማቴ 14:31፡፡ ጥርጥር ያለ መጽናት፣ ግልጽ ያልሆነ ራእይና ያለማመን ደረጃ ነው፡፡

ጥርጥር ለሕሊና እና ለልብ ሲኦል ነው፡፡ ጥርጥር ወደ ሰው በቀላሉ ሊገባ ይችላል፡፡ ከዚያ ሰው ግን በቀላሉ አይወጣም፡፡ ከዚህ በተጨማሪ ጥርጥር በመጨረሻ ሲገለጥ ድብቅ ውጤት ትቶ ሊያልፍ ይችላል፡፡ ጥርጥር የሰውን ሰላምና መደላደል ያሳጣል፡፡ ተአምር በጥርጥር ምክንያት አይገለጥም፡፡ ይሁን እንጂ እምነት ላላቸው ነገር ግን ተራ ለሚባሉ ሰዎች ይከሰታል፡፡

ጥርጥር ዘላቂ ከሆነ ወደ በሽታነት ወይም ወደተወሳሰቡ መጥፎ ውጤቶች ሊ ወጥ ይችላል፡፡ ጥርጥር ነርቭን በማጥቃት ወደ ግራ መጋባትና ወደ በዛ አሳብ ከመምራቱም በላይ እንቅልፍ ይከለክላል፡፡ ከዚህ በተጨማሪ ውጤቱ ወደ ማመንታት፣ ወደ ይሉኝታና በነገሮች ላይ ወዳለመወሰን ያደርሳል፡፡

www.debelo.org

የጥርጥር ዓይነቶች፡፡

ምሳሌ የሚሆኑን ጥቂት የጥርጥር ዓይነቶች አሉ፡፡ እነርሱም፡- እምነትን፣ እግዚአብሔርን፣ ዶግማን፣ ሰዎችን፣ ጓደኞችን፣ ራስን፣ ቅድስናን፣ ንስሓን፣ አገልግሎትንና የሕይወትን ነገር መጠራጠር ናቸው፡፡

1- እግዚአብሔርን መጠራጠር፡፡

ጥርጥሩ በእግዚአብሔር ሕልውና ላይ ሊሆን ይችላል፡፡ ይህ በአንድ ወቅት በዲያብሎስ የተጠነሰሰ ረቂቅ ውጊያ ነው፡፡ ውጊያው በሰው ሕይወት ውስጥ ጣልቃ የሚገባ ውጊያ ነው፡፡ ይህ የሚመጣውም በዚህ ዙሪያ የተጻፉ መጻሕፍትን ከማንበብ፣ እግዚአብሔር የለም ብለው ከሚያምኑ ሰዎች ጋር ከመወዳጀትና ከሕሊና በላይ በሆኑ ጉዳዮች ላይ ከመወያየት ነው፡፡ እንዲህ ዓይነቱ ውጊያ ከተለያዩ የፍልስፍና እና የሳይንስ የምርምር መስኮች ወይም ስለ ህዋና አፈጣጠሩ ከተጻፈ ታሪክ ሊመጣ ይችላል፡፡ ወይም ደግሞ ታዋቂ ለመሆን ፈልገው ሰዎችን ከሚቃወሙ ሰዎች ይህ ውጊያ ሊመጣ ይችላል፡፡

ምናልባት ጥርጥር የእግዚአብሔርን ሕልውና ከመጠራጠር ላይነሣ ይችላል፡፡ ይሁን እንጂ እርዳታውንና ጥበቃውን፣ፍቅሩንና ቃል ኪዳኑን ወይም የጸሎትን ጥቅም ተንተርሶ ሊነሣ ይችላል፡፡ እግዚአብሔር ያዕቆብን ለመባረክ የገባውን ቃል ኪዳን ርብቃ ስለ ተጠራጠረች ይስሐቅን ለማታለል ሰው ሰውኛውን የማታለል ዘዴ ተጠቀማለች፡፡ ዘፍ 27፡፡

አባታችን አብርሃምም እግዚአብሔር ዘርህን እንደ ምድር አሸዋና እንደ ሰማይ ከዋክብት አበዛዋለሁ ብሎ የገባለትን ቃል ኪዳን ስለ ተጠራጠረ ሰው ሰውኛ ጠባዩን ገልጧል፡፡ ዘፍ 16፡፡

2- ዶግማን መጠራጠር፡፡

የዚህ ጥርጥር ውጤት የሚመጣው በሌሎች የእምነት ድርጅቶች አማካይነት ነው፡፡ የጸና እምነት የሌለው ሰው የእነርሱን ስብሰባ በመካፈል፣ የእነርሱን መጻሕፍትና በራሪ ጹሑፎች በማንበብ የውጤቱ ተካፋይ ይሆናል፡፡ ለምሳሌ አንድ ሰው በጆሆቫውያኖች መካከል ተገኝቶ ስብከት ሊያዳምጥ ይችላል ወይም ኦርቶዶክሳውያን ባልሆኑ ሰዎች ስብከት ተጽዕኖ ሊደርስበት ይችላል፡፡ እነዚህን በማድረጉ ጥርጣሬ ወደዚህ ሰው ልብና ሕሊና ዘልቆ ይገባል፡፡

ሰው በእምነቱ ጽኑ ሊሆን ይገባዋል፡፡ የሐዋርያው የቅዱስ ጴጥሮስ ቃላት ምንኛ ድንቅ እንደሆኑ ተመልከት፡- «በእናንተ ስላለ ተስፋ ምክንያት ለሚጠይቋችሁ ሁሉ መልስ ለመስጠት ዘወትር የተዘጋጃችሁ ሁኑ፡፡» 1ኛ ጴጥ 3፡15፡፡ በመሆኑም አንድ ሰው ስለ እምነቱ በዓለት ላይ እንደ ተመሠረተ ቤት ጽኑ ሊሆን ይገባዋል፡፡ አንዳንድ ሰዎች የዶግማ ጥናት ስለሚከብድ ከመንፈሳዊነት የተራቆተ ነው በማለት ያሳምኑሃል፡፡ ማጥናትህን ካቆምህ በኋላ ከአንድ አስቸጋሪ ጥያቄ ጋር ስትጋፈጥ ጥርጥር ውስጥ ትገባለህ፡፡ እኛ የምንመክርህ ግን መንፈሳዊ

www.debelo.org

መጻሕፍትን፣ የዶግማ መጻሕፍትንና የሥነ መለኮትን መጻሕፍትን እንድታነብ ነው፡፡

3- ባልንጀሮችን መጠራጠር፡፡

ይህ የሚመጣው በራስ ከመተማመን ወይም ከፍቅር እጦት ነው፡፡ አንድ ሰው ሌላውን ሰው በእውነት ከወደደው በእርሱ ስለሚተማመን አይጠራጠርም፡፡

የዚህ ችግር መፍትሔው ፊት ለፊት፣ በግልጽና በፍቅር መነጋገር ነው፡፡ አንድ ሰው ከሰው በሰማው ወሬ ወይም ሐሜት መጎዳት ስለሌለበት የሰማውን ሁሉ ማመን የለበትም፡፡ ምክንያቱም ብዙ ጊዜ ግልጽ ከሆኑ መረጃዎች ይልቅ ሐሜት ጉዳቱ ስለሚከፋ ነው፡፡ ስለዚህ አንተ ከሰውየው ሰምተህ እስካላረጋገጥህ ድረስ ማንንም መወንጀል ወይም ማውገዝ የለብህም፡፡

4- ሰዎችን መጠራጠር፡፡

አንተ የግለሰብን ስህተት በሌሎች ሰዎች ላይ ልታመካኝ ትችል ይሆናል፡፡ ለምሳሌ አንዱ የአንድን ሰው ስህተት በቡድን ባሉ ሰዎች ላይ ሊያሳብብ ይችላል፡፡ ምንም እንኳ በቤተሰቡ መካከል የሚኖሩ ጥቂት ጻድቃን ቢኖሩም የቤተሰቡ አባል የሆነ የአንድ ሰው ውድቀት በጠቅላላው ቤተሰብ መካከል ጥርጥር ያመጣል፡፡ ጥርጥር ከዚህ አልፎ ተርፎ በሰዎች ሁሉ ወይም በሀገር ደረጃ ሊመጣ ይችላል፡፡

5- ቅድስናን መጠራጠር፡፡

አንድ ሰው የጾም አስፈላጊነቱ ምኑ ላይ ነው? የሥጋ ቅድስና ምን ዋጋ አለው? የመቆጠብ ጥቅም ምን ይፈይዳል? የድንግልና ጥቅሙስ ምንድር ነው? እግዚአብሔር ከእኛ ጸሎትን ሳይጠባበቅ የሚያድነን ከሆነ ጸሎት ማድረጉ ጥቅሙ ምኑ ላይ ነው? በማለት በጥርጥር ሊሞላችሁ ይችላል፡፡
እንደዚህ ዓይነቱ ሰው «የቅድስና ጥቅሞች ምንድር ናቸው? ተራ ተግባራት ወይም ሕግጋት ናቸው እኮ!! ሰው ደግሞ በሕግ አይጸድቅም!!» ብሎ እስከመናገር ሊደርስ ይችላል፡፡ ከዚህ በተጨማሪ «እስካመንህ ድረስ የወደድኸውን ማድረግ ስለምትችል ምንም ዓይነት ቅጣት አይደርስብህም! ሌላው ቢቀር ሰባት ጊዜ ብትወድቅ እንኳ ሰባት ጊዜ ልትነሣ ትችላለህ፡፡» በማለት ይናገራል፡፡

ጥርጥር የቱ ተፈቅዷል የትኛውስ ተከልክሏል እስከሚለው መሠረተ አሳብና ሞራል ድረስ ዘልቆ በመግባት ሊንሰራፋ ይችላል፡፡ ጥርጥር ዘመናዊ የፈጠራ ግኝቶችን ማለትም እንደ ቴሌቪዥን፣ ሬዲዮ፣ ሲኒማና ሙዚቃን አስመልክቶ ተፈቅደዋል ወይስ ተከልክለዋል? በማለት ሊያጠራጥር ይችላል፡፡ በኅብረተሰቡ መካከል እንግዳና አዲስ የሆኑ ነገሮችን ማለትም እንደ አርግዝና መከላከያንና ከማኅፀን ውጪ ተረግዘው የሚወለዱ ልጆችን በማስመልከት ጥርጥር ሊያመጣ ይችላል፡፡
እንዲህ ያሉት ነገሮች እንደ መንፈስ፣ እንደ መረዳትና እንደ ጥናት ጥልቀት እንጂ እንደ ፊደል ባይሆኑ መልካም ነው፡፡ ለምሳሌ ሲኒማ ሊፈቀድም ሆነ ሊከለከል የሚገባው ከሚሰጠው ጥቅምና ጉዳት አንጻር ተመዝኖ ነው፡፡

ቴሌቪዥንን፣ ሬዲዮንን፣ ቪዲዮን፣ ሙዚቃንና ተውኔትን አስመልክቶ ተመሳሳይ ነገር ሊነገር ይችላል፡፡ እነርሱን የምንጠቀምባቸው ለበጎ ነው ወይስ ለክፉ? ብሎ መጠየቅ ብልህነት ነው፡፡

6- ራስን መጠራጠር፡፡

አንዳንድ ጊዜ ሰው ራሱን ስለሚጠራጠር በራሱ አይተማመንም፡፡ ከዚህ በተጨማሪ በአቅሙና በችሎታው አይተማመንም፡፡ ለዚህ ምሳሌ የሚሆነን ጥሩ ውጤት ለማምጣት የሚጠራጠር ወይም በቂ የፈተና ሰዓት የለኝም ብሎ የሚጠራጠር ተማሪ ነው፡፡ ትክክል ይሁን ስህተት የገዛ ጠባዩን የሚጠራጠር ሰው ራሱን ይጠረጥራል፡፡ በኅብረተሰቡ ዘንድ መወደዱን ወይም መጠላቱን የሚጠራጠርም ራሱን ይጠራጠራል፡፡

ራስን መጠራጠር የታየው በልጆች ላይ ከሆነ ልጁን በማወደስና በማበረታታት በራሱ እንዲተማመን ማድረግ ያስፈልጋል፡፡ ጭካኔና ቁጣ የተሞላበት አያያዝ ሰው ራሱን ይጠራጠር ዘንድ ይመሩታል፡፡ ሌላው ቢቀር ያደጉ ልጆችም ማበረታቻና በጎ ቃላትን ይፈልጋሉ፡፡ ሲታመሙ ወይም ሲጨነቁ ወይም ችግር ሲገጥማቸው ወይም በፈተና ተስፋ ቆርጠው እንዳይወድቁ ወይም «ምንም ዋጋ የለኝም. . . ጠፍቼያለሁ!!» በሚሉበት ጊዜ ሊያጽናኗቸውና ሊያስደስቷቸው የሚችሉ ቃላትን ይፈልጋሉ፡፡

ሰው የሚጠብቀውን ዕድል ፋንታ ይጠራጠራል፡፡ በመሆኑም ለእርሱ የሚበጀውን ወይም ትክክል የሆነውን በሚያሳውቀው በኑሮ ዘዴው ላይ ይጠራጠራል፡፡ የሚበጀው ትዳር ነው ወይስ ድንግልና? የምንኩስና ሕይወት ወይስ የአገልግሎት ሕይወት? በዚህኛው መንገድ ይቆማል ወይስ አይቆምም? በምርጫው ይጸናል ወይስ ይጸጸታል? አንድ የሆነ ጥናት ወይም ሥራ ለእርሱ ይመቸዋል ወይስ አይመቸውም?

እነዚህ ሁሉ ተራ ጥያቄዎች ወይም ሰውን የሚያስጨንቁና ግራ የሚያጋቡ ጥርጥሮች ሆነው ይለወጣሉ፡፡ በመሆኑም ሰውየውን ወደ ጥርጥር ስለሚመሩት በራሱ የማይወስን ሰው ይሆናል፡፡ እንዲህ ዓይነቱ ሰው ምናልባት ለችግሩ ለሰዎች ቢያማክርም ብዙዎችን ሊያጠራጥር ይችላል፡፡

ጥርጥር አንዳንድ ሰዎች ጠቃሚ የመፍትሔ ውሳኔ ሊያስተላልፉ ባሰቡበት ቀን በመንገዳቸው ላይ ደንቃራ ሆኖ ይቆማል፡፡ በዚህ ጊዜ መንገዳቸው ድንግዝግዝ ስለሚሆን በጥርጥር ፊት ግራ ተጋብተው ይቆማሉ፡፡ ግብን፣ ዘዴንና መንፈሳዊ ዓላማዎችን አስመልክቶ ጽናት ሊኖር ያስፈልጋል፡፡ ከዚህ በተጨማሪ የሰው እውቀት፣ ራስን በእውነት መመርመርና አመለካከቶችንና ችሎታዎችን ማመጣጠን ወሳኝ ነገሮች ናቸው፡፡ ኃይልን ከመጠርጠር በተቃራኒ ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ የሚያጽናኑ ቃላትን ተናግሯል፡፡ «ኃይልን በሚሰጠኝ በክርስቶስ ሁሉን እችላለሁ፡፡» ፊል 4:13፡፡

7- አገልግሎትን መጠራጠር፡፡

አንድ አገልጋይ አገልግሎቱ ስኬታማ ነው ወይስ የወደቀ? አገልግሎቱ መቀጠል ነው ያለበት ወይስ ማቋረጥ? በሚሉት ነጥቦች ዙሪያ አብዝቶ ይጠራጠራል፡፡ ይህ ሊመጣ የሚችለው ፈጥኖ የሚደርሰውን ፍሬ ለማየት ከመጓጓት ነው፡፡ ፍሬውን ማየት ካልቻለ ግን የአገልግሎቱን ስኬታማነት ይጠራጠራል፡፡

ይህን አስመልክተን ከተክል አስተዳደግ ትምህርት ልንወስድ እንችላለን፡፡ አንድ ዘር ለማደግ፣ ለመጠንከርና ዛፍ ለመሆን ጊዜ ያስፈልገዋል፡፡ የቅዱስ አውግስጢን እናት ምንም ዓይነት ፍሬ ባትመለከትም ረዥሙ ጸሎቶቿን ማቅረቧን በርትታ ቀጠለች እንጂ አልተጠራጠረችም፡፡

የጥርጥር ምክንያቶች፡፡

የጥርጥር ምክንያቶች ውስጣዊ ወይም ከራስ የሚመጡ ወይም ውጫያዊ ሊሆኑ ይችላሉ፡፡ ወደሚያጸና መፍትሔ ለመድረስ እንችል ዘንድ በእነዚህ ምክንያቶች ዙሪያ እንነጋገራለን፡፡

1- ከራስ ጠባይ፡፡

ለምሳሌ የአንድ ሰው ሰብእና ያልተረጋጋ ወይም ውስብስብ ሲሆን በቀላሉ በጥርጥር ውስጥ ሊወድቅ ይችላል፡፡ ወይም ሊተማመን የሚችል ባለመሆኑ የአስተሳሰብ መንገዱ ወደ ጥርጥር ይመራዋል፡፡ አስተሳሰቡ ጠባብ ስለሚሆንም ከጥርጥር ሌላ ምንም የሚታየው ነገር አይኖርም፡፡ ሰፋ ያለ አስተሳሰብ ቢኖረው ግን ጥርጥሮቹ ይጠፋሉ፡፡

2- ገራገርነትና ጥልቀት፡፡

አንድ ሰው ገራገርና ሁሉን የሚያምን ከሆነ የጥርጥር ማዕበል ውስጥ አይወድቅም፡፡ ከዚሁ ጋር ተመሳሳይ የሆነው ገራገር ሰው ግን የተነገረውን በሙሉ ቢቀበልም ጥርጥር ውስጥ ይወድቃል፡፡ ለምሳሌ ይህ ሰው አንዱ ወደ እርሱ ቀርቦ ጓደኛው በእርሱ ላይ ስህተት እንዳገኘ አድርጎ ቢያወራለት ይህን ስለሚያምን ጓደኛውን ይጠረጥረዋል፡፡

ገራገር ሰው በሰዎች ሊታለል ይችላል፡፡ በመሆኑም ገራገርነቱ እምነትና ዶግማን አስመልክቶ እንዲጠራጠር ይመራዋል፡፡ በሁለቱም ውጤቶች (በእምነትና በጥርጥር) ላይ በተመሳሳይ ጊዜ የሚደርስ አጥልቆ አሳቢ ሰው የሚገጥመው ዕጣ ተመሳሳይ ነው፡፡ ይህ ሰው ግን በጥልቅ አሳቡ ውስጥ የጥርጥርን ስህተቶች ስለሚያገኝ ሊያጠፋቸው ይችላል፡፡

አንዳንድ ጊዜ ግን ጥልቅ አሳብ ወደ ምክንያታዊነት ስለሚመራ የልብን ገራገርነት ያሳጣል፡፡ ከዚህ በኋላ ይህ ሰው መለኮታዊና መንፈሳዊ ምሥጢራትን

www.debelo.org

በውሱን ሕሊናው አቅም ሊረዳቸው ስለሚናፍቅ ጥርጥር ውስጥ ይወድቃል:: ብዙ ጊዜ ፈላስፎች ጥርጥር ውስጥ የሚወድቁት በዚህ ምክንያት ነው::

3- ፍርሃት::

ብዙ ጊዜ ፍርሃትና ጥርጥር አይነጣጠሉም:: አንዱ ለሌላው ምክንያትም ውጤትም ሊሆን ይችላል:: ፍርሃት ወደ ጥርጥር ይመራል:: ጥርጥር ደግሞ ፍርሃትን ያስከትላል::

ቅዱስ ጴጥሮስ በባሕር ላይ መራመድ ከጀመረ በኋላ ስለ ተጠራጠረ መጠራጠሩ ፍርሃትን አስከትሎበታል:: ፍርሃቱ እየጨመረ ሲመጣም መስጠም ስለ ጀመረ ድምፁን አውጥቶ ጮኋል::

4- የዲያብሎስ ውጊያዎች::

ጥርጥር ከዲያብሎስ የሚቃጣ ጥንታዊ ውጊያ ነው:: እርሱ የመጀመሪያ ወላጆቻችንን ወደተተከለከለችው ዛፍ በጥርጥር መርቷቸዋል የመብላታቸውን ውጤትም እንዲጠራጠሩ አድርጓቸዋል:: ይህ ደግሞ እግዚአብሔርን ያዘዛቸውን ትእዛዝ እንዲጠራጡ አድርጓቸዋል::

መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስን ዲያብሎስ በጥርጥር ሊዋጋው ቢሞክርም ስላልቻለ ወድቋል:: በመስቀል ላይ እያለም እንዲህ ብሎታል፡- «. . . የእግዚአብሔር ልጅስ ከሆንህ ከመስቀል ውረድ . . .» ማቴ 27:40:: ዲያብሎስ ቅዱስ እንጦስን በጥርጥር ከምንኩስና ለማራቅ ሞክሮ ነበር:: ሰው በሞቱ አፋፍ ላይ እያለ እንኳ ዲያብሎስ ወደ ቅጣት ሊያስገባው ስለሚፈልግ ጥርጥርን ያቀርብለታል::

ዲያብሎስ ዓለሙን ሊያጠቃው የሚችለውን ጥርጥር ባለፉት በሺዎች በሚቆጠሩ ዓመታት ውስጥ ከማወቁም በላይ እንዴት በእነርሱ መዋጋት እንምሚችልም በሚገባ ያውቃል:: ስለሆነም በሁሉም ነገር ላይ ጥርጣሬን ይተክላል:: እርሱ እምነትን እንኳ ያጠራጥራል:: ሌላውን ለማደናገር ከሌሎች ጋር ይወዳጃል:: ሌላውን ደግሞ ያሳፍራል:: ጥርጥር ከዲያብሎስ ብቻ ሳይሆን ከአካባቢም ይመጣል::

5- አካባቢ::

መግደላዊት ማርያም መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስን ከትንሣኤው በኋላ ብትመለከተውና እርሱም ቢያነጋግራት እንኳ አይሁድ በየሥፍራው በነዙት የተሳሳተ አሉባልታና ጥርጥር መካከል ራስዋን ስታገኝ ተጠራጥራ ነበር:: ዮሐ 20::

ጥርጥር የተጠራጣሪ ባልንጀራ ከመሆንም ይመጣል:: እምነትና መታመን ከአማኝና ከጽኑ ጓደኛ እንደሚወረስ ሁሉ ጥርጥርም ከተጠራጣሪ ባልንጀራ ይወረሳል:: ስለሆነም ከእነዚህ ሰዎች ጋር ባልንጀራ ከመሆን ራቅ! ይህን

www.debelo.org

ልታደርግ ባትችል እንኳ ንግግራቸውን በንቃት በማዳመጥ የሚሉትን በሙሉ አትመናቸው::

የጥርጥር ምንጮች ከሆኑትና ጥርጥርን ከሚያነሳሱት ነገሮች መካከል አንዱ ንባብ ነው:: ጥርጥር ያለባቸውን መጻሕፍት ሙሉ ለሙሉ ከአንተ ዘንድ አስወግድ:: ሊገነቡህ የሚችሉ መጻሕፍትን መርጠህ አንብብ እንጂ እምነትህንና ሞራልህን የሚያጠፉ መጻሕፍትን አታንብብ::

አንዳንድ ጸሐፊዎች የጸኑ ጻድቃንን በመቃወም በአንባብያን ውስጥ ጥርጥርን ያነሣሣሉ:: ይህን ሲያደርጉ ሌሎች የማያውቁትን እነርሱ እንደሚረዱት አድርገው ያቀርባሉ:: ሌላው የጥርጥር ምንጭ በአብዛኛው ሐሰት ሆኖ የሚገኘው ሐሜት ነው:: ስለዚህ በዚህ ዙሪያ የሚነገሩ ወሬዎችን አትመን:: አንተም እነዚህን ሐሜቶች እንደ ገደል ማሚቶ ደጋግመህ አታስተጋባ! ይህን የምታደርግ ከሆንህ በጥርጥር የተሞላህ ሰው ትሆናለህ::

6- ራስን በአንድ ጉዳይ ላይ መወሰን::

የጥርጥር ምክንያቶች ከሆኑት መካከል የሚከተሉት ይገኛሉ . . .

አንድ ጓደኛህ ቢጋበዝከው ግብዣ ላይ ላይገኝ ይችላል:: ምንም እንኳ ጓደኛህ በግብዣህ ላይ ያልተገኘበት በቂ ምክንያት ሊኖረው ቢችልም አንተ አለመምጣቱን የአንተን ስሜት ሆን ብሎ ለማዋረድ አድርገህ ከቆጠርከው በጥርጥር ትሞላለህ::

ወደ ቤቱ አምሽቶ የሚመለስ ባል ያላት ሚስት ያልሆነውን ነገር ምክንያት አድርጋ የምታስብ ከሆነ ጥርጥር ወደ ሕሊናዋ ይገባል:: እነዚህ ሴቶች ራሳቸውን በአንድ ጉዳይ ላይ መወሰናቸው የሚያስደንቅ ነው:: በጣም የሚገርመው ደግሞ የሚመርጡት ምክንያት የሚያስጨንቃቸውንና አሳባቸውን ግራ የሚያጋባውን መሆኑ ነው::

ሌላዋ ምሳሌ ደግሞ አምሽታ ወደ ቤቷ የምትገባዋ ሴት ልጅ ናት:: እናቷ ምናልባት አደጋ ደርሶባት ይሆናል ወይም ተጠልፋ ሊሆን ይችላል ወይም ሌላ ክፉ ነገር አጋጥሟት ሊሆን ይችላል በማለት ታስባለች:: ልጇ ተመልሳ እስከምትመጣ ድረስ በጭንቀት ውስጥ ትቆያለች:: ወይም ልጇ እስከነ ጭራሹ እንደማትመለስ አድርጋ ልትጠራጠር ትችላለች::

7- የተራዘመ ጊዜ::

ከዚህ አንጻር የአባታችን የአብርሃምን ጉዳይ ስንመለከት እርሱ ለረዥም ዓመታት ምንም ልጅ ሳያገኝ ቆይቷል:: አንድ መከራ ወይም ችግር ገጥሞአቸው ለረዥም ጊዜ ያለ ምንም መፍትሔ የሚቆዩ ሰዎችም በዚህ ውስጥ የሚካተቱ ናቸው::

፰- በመከራ የሚመጣ ጥርጥር።

ጌዴዎን በጥርጥር ውስጥ በነበረ ጊዜ የእግዚአብሔርን መልአክ የጠየቀው ጥያቄ ለዚህ ምሳሌ ይሆነናል፦ «. . . እግዚአብሔር ከእኛ ጋር ከሆነ ይህ ነገር ሁሉ ለምን ደረሰብን? አባቶቻችንስ እግዚአብሔር ከግብጽ አውጥቶናል ብለው ይነግሩን የነበረ ተአምራቱ ወዴት አለ?» መሳ 6:13። ሌላው የጥርጥር ምሳሌያችን ደግሞ እስራኤላውያን በምድረ በዳ በነበሩ ጊዜና በቀይ ባሕር ፊት ለፊት በቆሙ ጊዜ የተጠራጠሩት ጥርጥር ነው። ዘጸ 14።

ከፊት የተጋረጠ ታላቅ አደጋ ወይም መከራ ሰውን ጥርጥር ውስጥ እንዲወድቅ ያደርገዋል። የእስራኤል ሠራዊት በግዙፉ ጎልያድ ፊት የነበራቸው የጥርጥር ስሜት ከዚህ ጋር ተመሳሳይ ነው። ነቢዩ ዳዊት ግን ከሠራዊቱ በተለየ አቋም ምንም ዓይነት ጥርጥር ሳያድርበት በሙሉ ልብ ሆኖ ጎልያድን «እግዚአብሔር ዛሬ አንተን በእጄ አሳልፎ ይሰጣል . . .» (1ኛ ሳሙ 17:46) በማለት ተናግሮ ገድሎታል።

መከራ ለረዥም ጊዜ ሲራዘምና አንድ ሰው በጥርጥር ማዕበል ውስጥ ሲወድቅ የእግዚአብሔርን ምሕረት ይጠራጠራል። ወይም ደግሞ ሰውየው በእርሱ ላይ ጥንቆላ እንደተደረገበት አድርጎ ስለሚቆጥር የሚመጣበትን ችግር ለማስቆም ወደ ጠንቋዮች ቤት ይሄዳል። መከራና ረዥም ጊዜ በአሳብና በጥርጥር ያልተሞላ ብርቱ ልብ ይፈልጋል።

፱- ስሀተቶችን በአንድ መጠቅለል።

ለምሳሌ በእናቷና በአባቷ ንትርክና ጭቅጭቅ በተሞላ ቤት ውስጥ የምትኖር አንዲት ልጃገረድ እርሷም ትዳር ስትይዝ እንደ ወላጆቿ እንደምትሆን አድርጋ ስለምትቆጥር ትዳርን ትፈራለች። ስለሆነም እያንዳንዱን ባል የምትመለከተው አባቷ በእናቷ ላይ እንደሚያደርሰው ያለ ተመሳሳይ ችግር በእርሷም ላይ እንደሚያደርስባት አድርጋ ነው።

ለጓደኛው የነገረው ምሥጢር አደባባይ ውጥቶ ሲወራ የሚሰማው ሰው ጓደኞቹን በሙሉ ስለሚጠረጥር ታማኝነታቸውንም ይጠራጠራል። ይህ ሰው የቅርቡ የሆነውን ጨምሮ ለጓደኞቹ ሁሉ ምሥጢሩን ስለማያካፍል ራሱን ወዳድ ሰው ይሆናል። የቅርብ ጓደኛውን ሲመለከትም በልቡ «ይኼም እንደ ሌሎቹ ያደርጋል» በማለት ይናገራል።

ሁሉም ሰው እንደዚህ ያደርጋል ብሎ መጠርጠር ትክክል አይደለም። ይህን የሚያደርገው ሰው ግን «የዚህ አገር ሰዎች ሁሉ ንፉጎች ናቸው!» ወይም ደግሞ «ከዚያ አገር ሚስት አታግቡ!» በማለት ይናገራል። እንዲህ ያለው አሳብ በዚህ ሰው ሕሊና ውስጥ የተተከለው በአንድ ሰው ላይ የተመለከተውን ስሀተት ለሁሉም ማጠቃለያ አድርጎ ስለሰጠ ነው።

www.debelo.org

ከከንቱ ስሜት የሚመጣ ጥርጥር።

አንድ ሰው ከአሥራ ሦስት ቁጥር በስተ ጀርባ የተሰወረ ክፋት አለ ብሎ ያምናል። ስለሆነም አሥራ ሦስት ቁጥርን ይዞ የሚመጣውን ቀንና ማንኛውንም ነገር ይጠራጠራል።

የቤቱ ቁጥር አሥራ ሦስት ቁጥርን ያካተተ ከሆነ ወይም በስልክ ቁጥሩ ውስጥ አሥራ ሦስት ቁጥር ካለ ወይም ደግሞ ሥራ ለመቀጠር የሚያስገባው ማመልከቻ ውስጥ ይህ ቁጥር ካለ አይቀናኝም ብሎ ስለሚያስብ ይጠራጠራል። ይህ የጥርጥር አሳብ በሕሊናው ውስጥ እየጎላ ሲመጣ በራሱ የማይተማመን ሰው ይሆናል። ከዚህ በኋላ እንዲህ ያለውን እምነት ከሕሊናው ውስጥ ለማውጣት አስቸጋሪ ይሆንበታል።

ምዕራፍ ስድስት::

ፍርሃት::

- ሁለት አጠቃላይ አሳቦች::
- ቅዱስ ፍርሃት::
- የተፈጥሮ ፍርሃት::
- ሞትን መፍራት::
- ሰዎችን መፍራት::
- ዲያብሎስን መፍራት::
- ያለ ምክንያት መፍራት::
- መፍትሔው::

ሁለት አጠቃላይ አሳቦች::

ፍርሃትን በተመለከተ ሁለት ጠቃሚ አሳቦች በሕሊናችን ውስጥ ይመጣሉ:: እነርሱም:-

1- ቅዱስ ፍርሃት ስላለ ፍርሃት ሁሉ ኃጢአት ወይም ውጊያ አይደለም::

2- የመጀመሪያ ወላጆቻችን ኃጢአት ከመሥራታቸው በፊት ፍርሃት በሰው ልጆች ተፈጥሮ ውስጥ አልነበረም::

እግዚአብሔር ከፈጠረው በኋላ አዳም ያለ ምንም ፍርሃት ከዱር አውሬዎች ጋር ይኖር ነበር:: ከእግዚአብሔር ጋር የነበረው ግንኙነትም ከፍርሃት የተለየ ነበር:: ኃጢአት ከሠራ በኋላ ግን በጣም ስለ ፈራ ራሱን በዛፎች መካከል ደብቆ እግዚአብሔርን እንዲህ ነበር ያለው:- «. . . በገነት ድምፅህን ሰማሁ፣ዕራቁቴንም ስለ ሆንሁ ፈራሁ . . .» ዘፍ 3:10::

ቃየን ወንድሙ አቤልን ከገደለው በኋላ የፍርሃት በሽታ እየጨመረ ስለ መጣ ወደ ሽብር ተለውጧል:: ቃየን ለእግዚአብሔር የተናገረው እንዲህ በማለት ነበር:- «እነሆ ዛሬ ከምድር ፊት አሳደድኸኝ፤ከፊትህም እሰወራለሁ፤በምድር ላይ ኮብላይና ተቅበዝባዥ እሆናለሁ፤የሚያገኘኝም ሁሉ ይገድለኛል::» ዘፍ 4:14::

ከዚህ በኋላ ፍርሃት የሥነ ልቦና በሽታ ስለሆነ ወደ ሰው ተፈጥሮ ገባ:: ከዚያም ለፍርሃት የተለያዩ ምክንያቶችና ውጤቶች ብቅ ብቅ ማለት ጀመሩ:: ቀጥሎም ፍርሃት ዲያብሎስ የሰው ልጆችን የሚዋጋበት መንፈሳዊ ውጊያ ሆነ:: ከዚህ በኋላም ፍርሃት፣ ስጋት፣ ድንጋጤ፣ ጭንቀትና ሽብር የሚባሉ የፍርሃት ደረጃዎች ወጡ:: ሰው ከፍተኛ ፍርሃት ካደረበት ሕሊናውን መሳትና አልፎ ተርፎም ይሞት ጀመር:: በፍርሃት ምክንያት ነርቮቹ መሽመድመድ ሰውነቱም ይንቀጠቀጥ ጀመር::

ቅዱስ ፍርሃት::

ይህ ፍርሃት በሚከተሉት የመጽሐፍ ቅዱስ ቃላት ተገልጦአል:- «የጥበብ መጀመሪያ እግዚአብሔርን መፍራት ነው . . .» (መዝ 110:10፤ምሳ 9:10::)፤«. . . በእንግድነታችሁ ዘመን በፍርሃት ኑሩ::» (1ኛ ጴጥ 1:17::) መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስም እንዲህ ብሏል:- «ሥጋንም የሚገድሉትን ነፍስን ግን መግደል የማይቻላቸውን አትፍሩ፤ይልቅስ ነፍስንም ሥጋንም በገሃነም ሊያጠፋ የሚቻለውን ፍሩ::»፤«እምን እላችኋለሁ እርሱን ፍሩ::» (ማቴ 10:28፤ሉቃ 12:5::)

እዚህ ላይ መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ሁለት የፍርሃት ዓይነቶችን በፊታችን ገልጦልናል:: እነርሱም የሚያስፈልግ ፍርሃትና የተሳሳተ ፍርሃት ናቸው::

እግዚአብሔርን መፍራት እርሱን ወደ ማክበርና ለእርሱ ወደ መታዘዝ ያደርሰናል:: ከዚህ በተጨማሪ ትእዛዛቱን ለመጠበቅ፣ እርሱን ለማፍቀርና በንስሓ ሕይወት ለመመራት ይጠቅመናል:: ይሁን እንጂ ዛሬ የምናተኩረው መንፈሳዊ ውጊያዎች በሚለው ዐቢይ ርዕስ ላይ ስለሆነ ቅዱስ ፍርሃትን በዚህ እናጠቃልለዋለን::

የተፈጥሮ ፍርሃት::

አንድ የሥነ ልቦና አዋቂ ፍርሃት በሦስት ምክንያቶች ሊገለጥ ይችላል በማለት ተናግሯል:: እነርሱም:- በጨለማ፣ ባልታወቀ ነገርና በድንገተኛ እንቅስቃሴ ናቸው::

እነዚህ ሦስት ምክንያቶች በአንደኛው ምክንያት ይኸውም ባልታወቀ ነገር ጥላ ሥር ሊጠቃለሉ ይችላሉ:: ከጨለማ በስተጀርባ አንድ ያልታወቀ ነገር ተሸሽጎ እንዳለ ሁሉ ከድንገተኛ እንቅስቃሴ በስተጀርባም አንድ ያልታወቀ ምክንያት አለ:: ይሁን እንጂ አንዳንድ ሰዎች ጨለማንም ሆነ ድንገተኛ እንቅስቃሴን አይፈሩም:: መንፈሳዊነት በእነዚህ ሰዎች ዘንድ የለም::

ሞትን መፍራት::

ብዙ ሰዎች መጎዳትን ስለሚፈሩ ሞትንና የሞትን ምክንያቶች ይፈራሉ:: ሞትን የማይፈሩ ሰዎች ጥቂት ናቸው:: የሞት ፍርሃት ግን በራሱ የማይታወቅ ፍርሃት ነው:: ሰው ሞትን ቀደም ሲል አይቶት የማያውቀው ነገር ነው:: ከሞት በኋላ ያለው ነገርም አይታወቅም:: ሰው ሞትን የሚፈራው እንዴት እንደሚሞትና ነፍሱ እንዴት ከእርሱ ተለይታ እንደምትሄድ ስለማያውቅ ነው:: እነዚህ ሁሉ ነገሮች ሰውን ያስፈሩታል::

ከዚህ በተቃራኒ ከሞት በኋላ ባለ መዳረሻው እርግጠኛ የሆነ ሰው ግን ሞትን ይናፍቀዋል እንጂ አይፈራውም:: በመሆኑም ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ እንዲህ በማለት ተናግሯል:- «. . . ልሄድ ከክርስቶስም ጋር ልኖር [illegible]ለሁ፤ከሁሉ ይልቅ እጅግ የሚሻል ነውና . . .» ፊል 1:23:: ከኢየሱስ

www.debelo.org

ክርስቶስ በስተ ቀኝ የተሰቀለው ወንበዴ « . . . እውነት እልሃለሁ፡- ዛሬ ከእኔ ጋር በገነት ትሆናለህ» (ሉቃ 23:43) የሚለውን ቃል ኪዳን ከሰማ በኋላ ሞት እንዳላስፈራው ምንም ጥርጥር የለውም። ስምዖን አረጋዊም ሞትን ሳላልፈራ ጌታ እንዲያሰናብተው እንዲህ በማለት ጥያቄ አቅርቧል፡- «ጌታ ሆይ፡- አሁን እንደ ቃልህ ባሪያህን በሰላም ታሰናብተዋለህ፤ዓይኖቼ በሰዎች ሁሉ ፊት ያዘጋጀኸውን ማዳንህን ተመልክተዋልና . . .» ሉቃ 2:29-30።

ሞትን የሚፈራ ሰው ንስሓ ያልገባና ያልተዘጋጀ ከመሆኑም በላይ ይህን ዓለም የሚወድ ሰው ነው። ይህ ሁሉ የሚገልጠው ኃጢአትን ነው። ሞትን መፍራት ያለ ነገር ቢሆንም ወደ ፍርሃት የሚመሩት ምክንያቶች ግን ኃጢአት ናቸው። በትሕትናቸው የሚታወቁ ቅዱሳን ራሳቸውን ኃጢአተኞች አድርገው ስለሚቆጥሩ ሞትን ይፈራሉ። ሞትን መፍራት ሰውን ለዚህ ያዘጋጀዋል ወይም ከዚህ ያርቀዋል። መንፈሳዊ ሰው በንስሓና በእግዚአብሔር ፍቅር ለሞት የተዘጋጀ ይሆናል። ስለሆነም ፍርሃት ከርሱ ስለሚርቅ ሰላሙን ከእግዚአብሔር ያገኛል።

ዲያብሎስ ግን ሞትን መፍራትን የሚያጠምደውን ሰው በተቃራኒው አቅጣጫ ለመጣል ይጠቀምበታል። እርሱ ሰለባውን ከሞት እንዲሸሽ ካደረገው በኋላ ስለ ሞት ምንም ዓይነት ወሬ እንዳያወራና ሞትን አስመልክተው የሚወሩ አስጨናቂ ወሬዎችን እንዳይሰማ ያደርገውና የሕይወትን አስደሳች ጎን ወደ እርሱ ያስገባል።

ሁኔታቸው በአስጊ ሁኔታ ላይ ያለና ለሞት የቀረቡ የአንዳንድ የታመሙ ሰዎች ዘመዶችና ሐኪሞች በእነርሱ ፊት ሞት የተባለውን አስፈሪ ነገር ማንሳት አለመፈለጋቸው ያሳዝናል። ሕመማቸውን ሙሉ ለሙሉ ይረሱ ዘንድ ይዋሹዋቸዋል፣ በሚያስደስቱ ወሬዎች ያረጋጓቸዋል፣ ያዝናኗቸዋል፣ ያስቋቸዋልም። ይህን በማድረጋቸው የሞትን ፍርሃት ሊያቀሉላቸው ቢችሉም ሞት ግን ባልጠበቁት ሰዓት በመምጣት አንዳች ሳይዘጋጁ ይወስዳቸዋል።

ዲያብሎስም «መሞትህ ካልቀረ በቀረህ ጊዜ በሚቻልህ ሁሉ ሕይወትህን አስደስታት!» በማለት ሰለባውን ይፈታተነዋል። ይህ «ነገ እንሞታለንና እንብላና እንጠጣ።» (1ኛ ቆሮ 15:32) የሚሉት የእነ ሆድ አምላኩ አስተሳሰብ ነው። እዚህ ላይ ሞትን መፍራት አንድ መውጊያ ሞትን ማስወገድ ደግሞ ሌላ መውጊያ መሆኑን እንመለከታለን። ዲያብሎስ የሚዋጋው በሁለቱም መንገድ ነው። ሰውየው በመሞቱ እርግጠኛ መሆኑን ዲያብሎስ ሲያውቅ ንስሓ እንዳይገባና ራሱን እንዳያዘጋጅ ለመከላከል በሌላ ዓይነት ውጊያ ይዋጋዋል።

ዲያብሎስ ሞትን መፍራት የሰውን ሕሊና የሚያሽመደምደው አድርጎ በማሳየት ሰውየው ለዘላለማዊነቱ ይዘጋጅ ዘንድ እንዳይችል እንዲህ ባለው ፍርሃት ውስጥ እንዲኖር ያደርገዋል። ይህ ሰው መሪር ሞትን እስከነ ሕማሙ ሊያየው የሚችለው ብቸኛ ሥዕል አድርጎ ያቀርብለታል። በዚህ ውስጥ ከሕይወቱ፣ ከሚወዳቸውና ከደስታዎቹ ጋር እንደሚያጣቸው ያሳየዋል። ተስፋ መቁረጥንና ሕመምን በማሳየት ዘላለማዊነትንና ለዘላለማዊ ሕይወት መዘጋጀትን እንዳያስብ ያደርገዋል።

በሌላ መልኩ ዲያብሎስ ሞትን መፍራት ሰውን ወደ ከፋ ኃጢአቶች ለመወርወር የሚጠቀምባቸው አድርጎ ያቀርባቸዋል። ከእነዚህ የከፋ ኃጢአቶች መካከል እምነትን መካድ አንዱ ነው። እዚህ ላይ ሰማዕታት የተሻለ ሕይወት ለመውረስና ከእግዚአብሔር፣ ከመላእክቱና ከቅዱሳኑ ጋር ለመኖር ይናፍቁ ስለ ነበር ሞትን ይቀበሉ ዘንድ በጣም ይናፍቁ ነበር።

የዘላለማዊነት ፍቅር ልብ ሞትን እንዳይፈራ ከመርዳቱም በላይ የዝግጁነት መንፈስን ያድላል። ስለ ዘላለማዊነት፣ ስለ ሰማያዊቷ ኢየሩሳሌም፣ ድንቅ ስለሆነው ትንሣኤና በመንፈስ ስለ መኖር ተነጋገሩ። ከዚህ በተጨማሪ የእግዚአብሔር ልጆች ሊመሰጡባቸው በሚገቧቸው የተለያዩ ድንቅ ርዕሶች ላይ ተወያዩ። የእነዚህ ርዕሶች ተጽእኖ ወደ ልባችሁ፣ አሳቦቻችሁና ስሜቶቻችሁ በጥልቀት ይግባ።

ሞትን የሚፈሩ ሰዎች ሁሉ ሞትን የሚያመጣውን በሽታ ይፈራሉ። በሽታን የሚፈራ ሰው ማመርቀዝን፣ ጥቃቅን ነፍሳትንና የሰውነትን ድካም ይፈራል። አንድ ሰው ራሱን ከእነዚህ ምክንያቶች ለመጠበቅ የሚሞክረው ሁሉን እንዲጠራጠር በሚያደርገው በበዛ ፍርሃት ተከቦ ስለሚሆን ይህ በራሱ በሽታ ይሆንበታል።

ዲያብሎስ የበሽታዎችን ፍርሃት በመጠቀም ሰውን ወደ ዓለማዊ ምቾት ይወረውረዋል። ስለሆነም ሰውነቱ እንዲያገግም በሚል ሰበብ ፕሮቲንነት ያላቸውን ምግቦች እንዲበላ፣ እንዲጠጣ፣ የስፖርት እንቅስቃሴ እንዲያደርግ፣ እንዲዝናና፣ ችግር እንዳያስብ፣ ጥቂት እንዲሠራ፣ ጉልበቱን እንዲቆጥብ፣ ጥረቱንም እንዳያጎላ ይመክረዋል። ይህ ደግሞ ሰውየው ሊፈጽማቸው የሚገቡትን ጠቃሚ መንፈሳዊ ጉዳዮችን እንዲዘነጋ ያደርገዋል። ከዚህ በተጨማሪ ለአገልግሎቱ ታማኝ ስለማይሆንም የታመሙትን መጠየቅ ይዘነጋል። ጤንነቱ ከማንኛውም መንፈሳዊ እንቅስቃሴ ይልቅ ለእርሱ ግቡ ይሆናል።

ይህ ይሁን እንጂ ለሞት ብቸኛ ምክንያት የሚሆነው በሽታ ብቻ አይደለም። ለምሳሌ ወታደሮች በድፍረትና በወኔ ይሞታሉ። የሞት ፍርሀት ወደ ሰው ልብ ዘልቆ ከገባ ግን ድፍረቱንና ወኔውን ስለሚሰልበው ፈሪ ያደርገዋል፣ መንፈሱን ያዳክመዋል፣ በጎ የሆኑ ሰብእናዎቹንም ያራቁትበታል። ይህን አስመልክቶ ቅዱስ አውግሲጢን የተናገረው አባባል አለ፡- «በውስጤ ምንም እንደማልፈራና ምንም እንደማልመኝ ሲታወቀኝ በዓለም ጫፍ ላይ እቀመጣለሁ።»

ሰዎችን መፍራት።

ይህ ደካማ ነፍሳትን የሚያጠቃ ሌላ መንፈሳዊ ውጊያ ነው። ሰዎችን የሚፈሩትን ያህል እግዚአብሔርን የማይፈሩ ሰዎች ስላሉ እነርሱ ጥፋታቸውን ይጎትታሉ። እነርሱ ሰዎችን በጣም ብርቱዎች አድርገው ስለሚቆጥሩ ጥቃት ያደርሱብናል፣ ሥራችንን ያሳጡናል፣ ለችግር ወይም ለመከራ ያጋልጡናል፣ ያዋርዱናል፣ ተስፋችንን ይቃወማሉ በማለት ያስባሉ። ስለሆነም ለእነርሱ የሚሰጡት ግምቤ ከፍተኛ ነው።

www.debelo.org

ዲያብሎስ ከዚህ ፍርሃት ተጠቃሚ ስለሚሆን እነዚህን ሰዎች ወደ ሽንገላ፣ ወደ ጥርጥርና መሰሎ ወደ መታየት ያስገባቸዋል። እነዚህ ሰዎች ፍቅርና የሰዎችን ማረጋገጫ አግኝተናል ብለው ስለሚያስቡ ቢያንስ ቢያንስ ጉዳታቸውን አስቀርተናል ይላሉ። በመሆኑም ምንም ዋጋ እንደሌላቸውና እንደተናቁ ሆነው ይታያሉ። እነዚህ ሰዎች ሰዎችን ለማስደሰት ሲሉ ክፉውን በጎ፣በጎውንም ክፉ ይላሉ። ከዚህ በተጨማሪ የእነርሱ ጠላቶች የእርሱ ጠላቶች፣የእነርሱ ወዳጆችም የእርሱ ወዳጆች ይሆናሉ።

በዚህ መሠረት በፍርሃት ምክንያት መመሪያና ቁም ነገር ይጠፋሉ። ሌላው ቢቀር በዚህ ምክንያት እምነት እንኳ ይጠፋል። ሰው የሚወዳትን ልጅ ስለ ፍርሃት ሲል ይክዳል።

እንዲህ ባለው ጉዳይ ውስጥ ሰው «. . . ከሰው ይልቅ ለእግዚአብሔር ልንታዘዝ ይገባል።» (ሐዋ 5:29) የሚለውን ቅዱስ ቃል ይዘነጋል። ከዚህ በተጨማሪ «ኀጥኡን የሚያጸድቅና በጻድቁ ላይ የሚፈርድ ሁለቱ በእግዚአብሔር ዘንድ አስጸያፊዎች ናቸው።» (ምሳ 17:15) የሚለውን የእግዚአብሔር ቃል ይረሳዋል። ይህ ሰው ምንም ዓይነት የተሳሳተ ሥራ ቢሠራ ወይም አሳቡን ሕሊናው ሊቀበለው ቢቸገርም የእርሱ ብቸኛ ጉዳይ መዳኑ ላይ ብቻ ይሆናል።

ሰዎች በፍርሃትና በደካማ መንፈስ ውስጥ ሲሆኑ ስለሚያደርጉት ነገር በአረብኛ የተጻፈ ግጥም አለ።

«በምድራቸው ላይ ስላለህ አስደስታቸው!
በቤታቸው ውስጥ ስላለህ ጥፋታቸውን ሸፍንላቸው!
በሰፈራቸው ውስጥ ስላለህም እጅ ንሳቸው!»

እንዲህ ዓይነቱ ሰው ሌሎች የሚሠሩትን ይሠራል እነርሱ የሚናገሩትንም ይናገራል። በማንኛውም ጊዜ ሁኔታዎችን ተመልክቶ ሊቀየርም ይችላል። ይህን ሰው የፍርሃት ማዕበል እያላተመ ሲወስደው የሚመራው በፍርሃት እንጂ በሕሊናው አይደለም። እንዲህ ዓይነቱን ሰው ስለ መንፈሳዊ መመሪያዎች አንስተህ ብትወቅሰው [ምን ላደርግ እችላለሁ? ሕይወቴ ያለችው በእነዚህ ሰዎች እጅ ላይ ነው!] በማለት ይመልስልሃል። አንተም ሕይወቱ ያለችው በእግዚአብሔር እጆች ላይ ብቻ እንደ ሆነ ስትነግረው በእውነትና በተግባር ሳይሆን እንዲሁ በአንደበትህ ብቻ የምታናግረው ይመስለዋል።

በእውነትም በውጪ ካሉ ፍርሃቶቻቸው በውስጥ ያለ እምነታቸው እጅግ የቀነሰ አድርጎ በማሳየት ዲያብሎስ በፍርሃት የሚያጠፋቸው ሰዎች ብዙዎች ናቸው። ብዙዎች ሰዎች ሊጎዱን ይችላሉ በሚል ፍርሃት ብቻ ሳይሆን በዓለም ያሉ ፍላጎቶቻቸው በእነዚህ ሰዎች እጆች ውስጥ ስላሉና የሚሰጧቸውም ሆነ የሚነሷቸው እነርሱ እንደሆኑ አድርገው ስለሚያምኑ ከእግዚአብሔር ይልቅ ሰዎችን ያመልካሉ። ከምኞቶቹ ቁጥጥር በታች የወደቀ ሰው ምኞቶቹን ላለማጣት ስለሚፈራ ማዕበሉን ተከትሎ ይጠፋል።

እንደነዚህ ዓይነቶቹ ሰዎች የሚፈሩት የሥራ መመሪያዎቻቸውን ወይም የማግኘታቸውን ምንጮች ብቻ አይደለም የደስታዎቻቸውን ምንጮች ጭምር እንጂ! እዚህ ላይ የሚወድቁ ሰዎችን ብዙ ስህተቶች እንመለከታለን። ፈንጠዝያን መውደድ የመጀመሪያው ስህተት ሲሆን ይህን ፈንጠዝያ ማጣት ደግሞ ሁለተኛው

www.debelo.org

ስህተት ነው። ይህን ደስታ ወይም ፈንጠዝያ ሊከለክሏቸው የሚችሉትን ሰዎች መሸንገል ሦስተኛው ስህተት ሲሆን ያለማቋረጥ በደስታ ውስጥ ለመኖር መመኘት ደግሞ አራተኛው ስህተት ነው። እንዲህ . . . እንዲህ እያለ ይቀጥላል።

አንዳንዶቹ ስህተቶቻቸውን የሚገልጡትን ሰዎች ይፈራሉ። ስለሆነም እነዚህን ሰዎች ስለሚፈሯቸው የእነርሱን አፍ ለማዘጋት ሲሉ በማስደሰት ሊደልሏቸው ይሞክራሉ። ወይም ደግሞ ዲያብሎስ በእነርሱ ላይ አንድ የሆነ ወንጀል እንዲሠሩ በማነሣሣት ወደ ጥፋት ይመራቸዋል። ለምሳሌ፦ ሌባ ሲሰርቅ የተመለከተውን ሰው ሊገድል ይችላል። አመንዝራ የሆነ ሰውም ኃጢአቱን የሚያጋልጥበትን ሰው ሊገድል ይችላል። ይህን በመሰሉ ጉዳዮች ውስጥ ጉልበተኛው ገዳዩ አይደለም። ይልቁኑ እንዲህ ያለው ገዳይ ሰነፍና ፈሪ ገዳይ ነው።

በአጠቃላይ ሰዎች የሚፈሩት ከእነርሱ ይልቅ በእውቀት፣ ፈጥኖ በማጥቃት ችሎታ፣ በብቀላና ወጥመዶችን በማድመጥ ከእነርሱ የላቀ ጉልበት ያላቸውን ሰዎች ነው። ይሁን እንጂ ሰዎችን መፍራት የበለጠ ተጎጂዎች ያደርጋቸዋል። ሌሎች ሊቃወሟቸው እንደማይችሉ አድርገው ስለሚያስቡ ያጠቋቸዋል ያለማቋረጥም ያስፈራሯቸዋል። የሚጠቁት ሰዎችም ከፍርሃት የተነሣ ፈቃዳቸውን ይበልጥ ሊፈጽሙላቸው ይጀምራሉ። ይህን በማድረጋቸውም ለበለጡ አደጋዎች ይጋለጣሉ። ይህ ድርጊትም ተመላልሶ የሚመጣ ይሆናል።

ዲያብሎስን መፍራት።

ዲያብሎስን ስትፈራ፣ እርሱን ለመዋጋት ተስፋ ስትቆርጥ ወይም እርሱን መቋቋም ሲያቅትህ እጅህን ለእርሱ ትሰጣለህ። በዚህ ጊዜ ስለፈራኸው ብቻ ይደሰታል። ራስህን በሁሉም የውጊያ ዓውድ ላይ ተሸናፊ አድርገህ ስለምትቆጥርም በርትተህ አትታገለውም። ሐዋርያው ግን ዲያብሎስ የሚውጠውን ፈልጎ እንደሚያገሳ አንበሳ በሰዎች ዙሪያ እየዞረ ስለሆነ ልናደርገው የሚገባንን ነገር የገለጸልን እንዲህ በማለት ነው፦ «. . . በእምነት ጸንታችሁ ተቃወሙት።» 1ኛ ጴጥ 5:9።

ዲያብሎስ የሚያስፈሩ ገጽታዎችን ጨምሮ ብዛት ባላቸው የተለያዩ ማስፈራሪያዎች እየተገለጠ ቅዱስ እንጦንስን ሊያስፈራራው ቢሞክርም አልተሳካለትም። አባ እንጦንስ በቅሪተ አፅም የተሞላ መቃብር ውስጥ ለማደር አልፈራም። ታላቁ አባ መቃርስም በተንተራሰው የራስ ቅል ውስጥ ያደሩ ርኩሳን መናፍስት ሲያናግሩት ምንም አልፈራቸውም። ቅዱሳን አባቶቻችን ዲያብሎስን ስላልፈሩት ድል አድርገውታል። በርኩሳን መናፍስት ላይ ለእነርሱ ኃይል የሰጠ እግዚአብሔር ለእኛም ኃይሉን ሰጥቶናል።

መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ የተናገራቸው ቃላት በእውነት ምንኛ ድንቅ ናቸው! «. . . ሰይጣንን እንደ መብረቅ ከሰማይ ሲወድቅ አየሁ።» ሉቃ 10:18። ስለዚህ ከሚዋጋህ ኃይል የሚበልጥ መለኮታዊ ኃይል ስላለህ ርኩሳን መናፍስትን አትፍራቸው። ከዚህ በተጨማሪ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ «. . . ነገር ግን ከሚቻላችሁ መጠን ይልቅ ትፈተኑ ዘንድ የማይፈቅድ እግዚአብሔር የታመነ ነው . . .» (1ኛ ቆሮ 10:13) የሚል ቃል ስለ ተጻፈ ዲያብሎስን አትፍሩት።

በጻድቁ ኢዮብ ታሪክ ውስጥ እንደምንመለከተው ያለ እግዚአብሔር ፈቃድ ሰይጣን ጫፍህን ሊነካ አይችልም። ዲያብሎስ እንዲፈትንህ እግዚአብሔር የሚፈቅድለት በአንተ ኃይል ድል በምታደርጋቸው ነገሮች ብቻ ነው። ስለዚህ ለዲያብሎስ ካለው የበለጠ ግምት አትስጠው። ልትፈራው በማይገባህ መጠንም አትፍራው። አንተ ራስህን ዘብ ሆነህ ጠብቅ እንጂ እርሱን አትፍራ።

ያለ በቂ ምክንያት መፍራት።

ብዙዎች የሚፈሩት ያለ ምንም በቂ ምክንያት ነው። የእነርሱ ፍርሃት ወይ የልጅ አሊያም የበሽታ ነው። ትንሽ ልጅ በቤቱ ውስጥ ምንም የሚያስፈራ ነገር ሳይኖር ሌቦች ወይም ጭራቆች እንዳሉ አድርጎ ስለሚያስብ ይፈራል። ትላልቅ ሰዎችም በምድር ላይ የሌለ ነገር እያለሙ ይፈራሉ ወይም በቅዠት በተሞላ የታመመ ሕሊናቸው የፈጠሩትን በምድር ላይ የሌለ ነገር እያሰቡ ይፈራሉ።

ይህን የመሰሉ የተወሳሰቡ የሥነ ልቦና በሽታ ዓይነቶች የታመመውን ሰው ሊያጠቁት የሚመጡ ሰዎች እንዳሉ አድርገው ያስፈራሩታል። በእርግጥ እርሱን የሚጎዱት ነገሮች ግን የሥነ ልቦና በሽታዎቹ ናቸው።
ፍርሃት ርኩሳን መናፍስት በሚያመጧቸው ምክንያቶች ይነሣል። ይህም ማለት ሰውየውን በፍርሃት በመሙላት ወይም የሌሉ ጥርጥሮችን በሕሊናው በመትከል አንድ ሰው እንዳጠመደበት፣ እንደሚከታተለውና ሊያጠቃው እንደሚሞክር አድርጎ ያሳስበዋል።

መፍትሔው።

እግዚአብሔር ለሰው «እኔ ከአንተ ጋር ነኝ፤ ማንም ክፉ ሊያደርግብህ የሚነሣብህ የለምና አትፍራ . . .» (ሐዋ 18:10) በማለት የገባውን ቃል ኪዳን ማስታወስ አስፈላጊ ነው። ከዚህ በተጨማሪ የእግዚአብሔርን ጥበቃና እርዳታም ማስታወስም ያስፈልጋል።

እምነት ፍርሃትን ያስወግዳል። የፈራን ሰው መለኮታዊው ኃይል እንደሚጠብቀውም እምነቱ ያስታውሰዋል። ይህን አስመልክቶ ነቢዩ ዳዊት የተናገራቸው ቃላት ምንኛ ድንቅ ናቸው! «በሞት ጥላ መካከል እንኳ ብሄድ አንተ ከእኔ ጋር ነህና ክፉን አልፈራም።» መዝ 22:4።

ምዕራፍ ሰባት።

የአሳቦች ውጊያ።

- የተሳሳቱ አሳቦች።
- ክፉ ትዝታን ማስወገድ።
- የአሳብ ጅማሬ።
- የኃጢአት አሳብ መገኛዎች።
- ውጊያና ውድቀት።
- ወደ ውድቀት የሚመሩ ነገሮች።
- የአሳብ የውጊያ ዓይነቶች።
- አሳብን የመያዝ ጉዳት።
- የአሳብ ባርነት።
- አሳብን እንዴት ማሸነፍ ይቻላል?
- ጥያቄና መልስ።

የተሳሳቱ አሳቦች።

ሰው በመንፈሱ፣ በሥጋው፣ በነፍሱ፣ በሕሊናው፣ በስሜቱና በሁለንተናው ንጹሕ ሆኖ ሊኖር ይገባዋል። አንተን የማያስደስት ማንኛውም ዓይነት አሳብ ከእኛ ይራቅ እንዲህ ብለን ወደ እግዚአብሔር እንጸልያለን። በጸሎታችን ውስጥም፦ «አንተ ነፍሳችንን፣ ሥጋችንን፣ መንፈሳችንንና አሳባችንን አንጻ።» እንላለን። በዚህ መሠረት አሳብ ሊነጻ ያስፈልገዋል ማለት ነው።

በሕሊና ውስጥ የሚመላለሱት የተሳሳቱ አሳቦች ቁጣ፣ ብቀላ፣ ትዕቢት፣ ኩራት፣ ከንቱ ውዳሴ፣ የቁም ቅዠት፣ የምቀኝነት አሳቦች፣ ቅናት፣ ዓለማዊ ምኞቶች፣ ዝሙት፣ ርኩሰትና እነዚህን የመሰሉት ናቸው። ስለሆነም ለመንጻቱ ሞትን የሚያወርሰን ክፉ ትዝታ ከእኛ ይራቅ በማለት እንጸልያለን። ስለሆነም ክፉ አሳብ መንፈሳዊ ሞትን ስለሚያመጣብን ትዝታው በሕሊናችን ውስጥ ሊቀር አይገባውም።

ክፉ ትዝታን ማስወገድ።

የሌሎች ሰዎችን ኃጢአቶች ማስታወስ እነርሱን በመርገም ወይም በማንቋሸሽ ወይም በማዋረድ እንድንወድቅ ያደርገናል። በአንተ ላይ የመጣውን የሰዎችን ጥቃት ማስታወስህ እነርሱን እንድትጠላቸው፣ ቁጣ ውስጥ እንድትገባና በእነርሱ ላይ የብቀላ እርምጃ እንድትወስድ በማድረግ ይጥልሃል። እንዲህ ያለውን የሥጋ ኃጢአት ማስታወስህ ሕሊናህን ስለሚያጎድፈው ወደ ሥጋ ምኞት መልሶ ይከትሃል።

ክፉ ነገርን ያለማቋረጥ ማስታወስ የሰውን ማንነትና የማያገናዝብ ሕሊናውን ይጨነቃል። እነዚህ የተሳሳቱ አሳቦች በሰው ሕሊና ውስጥ ሲያድሩ ክፉ ሐሳቦች፣ ክፉ ጥርጣሬዎች፣ ክፉ ማመንታቶችና ክፉ ምኞቶች ሆነው ይንሰራፋሉ። ከዚህ ሌላ ኃጢአቶች በሕልም መልክ ይገለጣሉ።

www.debelo.org

ስለዚህ ከክፉ አሳብ ራቅ! ራስህን ለመገሠጽ ስትፈልግ እንኳ ልታስታውሳቸው አትሞክር! ምን ሊመጣ እንደሚችል እንዴት ልታውቅ ትችላለህ? አሳብ በተግሣጽ ሰበብ ወደ ሕሊናህ ከገባ በኋላ ወደ ውስጣዊ ውጊያንት ይለወጣል። በዚህ ጊዜ በሕሊናህ ውስጥ የክፋት ትዕይንቶች የሚገለጡት ንስሓ እንድትገባባቸው ሳይሆን ወደ ስሜትና ምኞት ተለውጠው ነው።

አንድ ሰው «እኔ ኃጢአቶቼን በፊቴ በማድረግ ንስሓ ለመግባትና ትሑት ለመሆን እችል ዘንድ ራሴን መገሠጽ የለብኝም?» ብሎ ሊጠይቅ ይችላል? ለዚህ መልሱ «ኃጢአትህን ጠቅለል ባለ መልኩ ልታስታውስ ትችላለህ። ይሁን እንጂ አጉሊ በሆኑ ዝርዝር ጉዳዮች ለመጠቃት እንዳይሆን መጠንቀቅ ያስፈልጋል። እንዲህ ያለው ጉዳይ በተለይም ሰውየው የስሜትንና የምኞትን ኃጢአቶች ሙሉ ለሙሉ ያላስወገደና ሙሉ ንጽሕናን ያላገኘ ከሆነ በድጋሚ እነዚህ ኃጢአቶች ሊዋጉት ይችላሉ። የእነዚህን ኃጢአቶች ዝርዝር ማስታወስ ከጀመርህ ራስህን ወደ እነርሱ ጉያ መልሰህ ትከታለህ።

በኃጢአት ምክንያት ራስን መገሠጽ በሕሊናህ ውስጥ አንድ አሳብ ለማስቀረት የሚደረግ ተራ የዲያብሎስ ማጭበርበር ነው። ዲያብሎስ ይህን የተቀደሰ ዕድል (ራስን መገሠጽ) በመጠቀም ሰውን በተቃራኒው አቅጣጫ እንዲጓዝ የሚያደርግ ዘዴው ነው።

የአሳብ ጅማሬ።

የኃጢአት አሳብ በኃጢአት ላይጀምር ይችላል . . . ቢጀምርና ራሱን የሚያጋልጥ ከሆነ ንጹሕ ልብ ከእርሱ ይሸሻል ወይም ያጠፋዋል ወይም ደግሞ በዚያ እንዳያድር ባገኘው ዘዴ ሁሉ ይቃወመዋል። ስለዚህ በማታለል ሊጀምር ይችላል። ስለሆነም በተቀደሰ ቅንዓት የተቃጠለ በማስመሰል የእግዚአብሔርን መንግሥት ለመገንባት ይነሣል። በመቀጠልም ሊታደሱ የሚገባቸውን ስህተቶች ወደ ማጥናት ይሸጋገራል። ከዚያም ይህን ስህተት ወደፈጸሙት ሰዎች ያልፋል። ይህን ካደረገ በኋላ እነርሱን ለማደስ ወይም ለማረም ከሚል ፍላጎት በመነሣት በእነርሱ ላይ ጭካኔ ሊያሳይ ይጀምራል። እዚህ ደረጃ ላይ ሲደርስ ሕሊናው እነርሱን በመርገም፣ በመቆጣት፣ በመጥላትና ከእነርሱ በመራቅ የተሞላ ይሆናል። አሳብ ራሱን የሚገልጠው እዚህ ደረጃ ላይ ሲደርስ ነው።

አሳብ በተለየ መን፣ድ ሊጀምር ይችላል። ለምሳሌ ለወደቁት ርኅራኄ በማሳየትና እነርሱን ለማዳን በሚደረግ ጥረት ውስጥ አሳብ ሊገለጥ ይችላል። እዚህ ላይ አንድ ሰው ውድቀትን፣ ቆይታውን፣ ምክንያቶቹንና ታሪኮቹን ወደኋላ መለስ ብሎ ሊያጤን ይጀምራል። በዚህ ጊዜ ሰውየው በዚህ ሁሉ በመመስጥ ሌላው ሰውየው በወደቀበት ተመሳሳይ አሳብ ውስጥ እርሱም ይወድቃል። ከዚህ በመነሣት ማንኛውም ሰው ሌሎችን ለማዳን ወይም በተሃድሶ ለመለወጥ ብቃት ይኖረዋል ብለን አንናገርም።

አንድ የኃጢአት አሳብ በኃጢአትነቱ ላይጀምር ይችላል። ሲጀምር በድካም ሊጀምር ይችላል። እንዲህ ያለውን አሳብ በቀላሉ እንደምታሸንፈው ትገምታለህ። አብዝተህ በውስጥህ የምትጠብቀውና የምትሚገተው ከሆነ ግን

www.debelo.org

ይበልጥ እየጠበቀ ስለሚሄድ ተጽዕኖውን ያሳድርብሃል። ይህን የሚያደርገውም በውስጥህ ባለው የተቀደሰ ቦታ ላይ እጁን እንዲጭን አንተ ኃይሉን ስለ ሰጠኸው ነው።

አሳብን በውስጥህ ጠበቅኸው ማለት ትፈልገዋለህ ማለት ነው። ትፈልገዋለህ ማለት ደግሞ ከውስጥህ ልታጠፋው አልቻልህም ማለት ነው። አሳብን ማቆየት በስሜቶችህ ላይ ተጽዕኖውን በኃይል ያሳድራል። በዚህ ጊዜ ስለምትደክም በመጀመሪያ በአሳብ ፊት ለመቆም ያስቻለህን ኃይልህን አሁን ታጣዋለህ። አሳብም በዚህ ሰዓት የሚኖረው አቅም በመጀመሪያ ከነበረው ድካም የሚልቅ ይሆናል። አሁን ውጊያው የተመጣጠነ ስለማይሆን በዚህ ውጊያ ለማሸነፍ ታላቅ ብርታትና ጥረት ያስፈልጋል።

አሳብ በእናታችን በሔዋን ውስጥ ሲጀምር ተራ ጥያቄ ስለ ነበር ከእርስዋ ይልቅ ደካማ ነበር። በዚህ ጊዜ እርሷ ይህን አሳብ ልታፈርሰው ትችል ነበር። እግዚአብሔር ከፍሬዋ «አትብሉ» ማለቱን ብቻ ሳይሆን «አትንኩት» ማለቱን ሔዋን ለሰይጣን ነግራዋለች። ዘፍ 3። ይሁን እንጂ ሔዋን በኃጢአት ከተሞላ አሳብ ጋር ስትደራደር ላልተቋረጡ ውትወታዎቹና ለማባበሉ ስለ ተጋለጠች ልትደክም ጀመረች። በውስጧ የነበረው አሳብ ወደ ጥርጥር በመጨረሻም ወደ ምኞት ስለ ተለወጠ እጇን ዘርግታ ፍሬውን በመቁረጥ በላች። ስለሆነም እርሷ ወድቃ ሌሎች ብዙዎችን ጣለች።

ቃየን የገጠመውም ከዚህ ጋር ተመሳሳይ ነው። እግዚአብሔር አምላክ ለቃየን ኃጢአት በደጁ ስለምታደባ መልካም በመሥራት ሊያሸንፋት እንደሚችል ነግሮት ነበር። ዘፍ 4፡7። ይሁን እንጂ አሳብ ተጽዕኖ አሳድሮ ወደ ልቡ ዘልቆ ስለገባና ስለ ሞገተው በመጨረሻ እጁን ይዞ በመምራት ከወሰደው በኋላ ወንድሙን እንዲገድል አበቃው። ኃጢአት ከደካማነት ተነሥቶ በአንተ ላይ የበላይ የሚሆንበት ሌላው ምክንያት የሚከተለው ነው።

የኃጢአትን አሳብ ከአንተ ለማስወገድ ቸልተኛ ከሆንህ እግዚአብሔርን የሚቃወም አሳብ በውስጥህ ጠብቀህ በማቆየትህ እርሱን ትክደዋለህ። የኃይልህ መገኛ የሆነው ጸጋ እግዚአብሔር ከአንተ የመራቁ ነገር የዚህ ውጤት ይሆናል። ከዚህ በኋላ የመውደቅህ ነገር ቀላል ነው። በውስጥህ የጠበቅኸው አሳብ ኩራት ወይም በራስ መታመን ከሆነ አሁንም የእግዚአብሔር ጸጋ ከአንተ ይርቃል። እንዲህ ያለው አካሄድ አንተ ከአሳብህ እንደምትበልጥና በፈለግኸው ጊዜ ሁሉ ከአንተ ልታጠፋው እንደምትችል አድርጎ ያሳምንሃል።

ስለሆነም ጸጋ እግዚአብሔር ከአንተ መራቁ ድካምህን ስለሚያሳውቅህ ወደፊት ከማንኛውም ዓይነት የኃጢአት አሳብ እንድትርቅ ያደርግሃል። በመሆኑም አሳብን ድል የምትነሣው በአስመሳይ ኃይል ወይም ለማጥፋት በሚደረግ የውሸት ችሎታ ሳይሆን በትሕትና ነው።

በመጨረሻም ወደ ሕሊናህ የገባው ደካማ አሳብ የሚያሸንፍህ ብቻህን ሆነህ ስለምትዋጋው ነው። እግዚአብሔር ከዚህ ውጊያ እንዲያድንህ በጸሎት

አትጠይቀውም። ከላይ ኃይል ለማገኘት ስትፈልግ ራስህን በትእምርተ መስቀል ማማተብን ስለምትዘነጋ ነው።

የኃጢአት አሳብ መገኛዎች።

1- አንድ አሳብ ከቀደመ አሳብ ሊመጣ ይችላል።

አሳቦች ራሳቸውን የሚመስሉ ሌሎች አሳቦችን ያስገኛሉ እንጂ መካን አይደሉም። ምናልባት ከጥቂት ቀናት በፊት የተጀመረ አሳብ ዛሬ ሊጠናቀቅ ይፈልግ ይሆናል። ወይም ደግሞ ተጀምሮ ያልተጠናቀቀ ትረካ ይጠናቀቅ ዘንድ ዝርዝር መግለጫዎች እንዲሰጡበት ከመጓጓት የሚመጣ ፍላጎት ይሆናል። አንተ ግን እነዚህን ከመሰሉ ጉዳዮች ራቅ!

2- የኃጢአት አሳብ ከሆነ አንድ ልምድ ሊመጣ ይችላል።

3- ንቁ ባልሆነው ሕሊናህ ውስጥ የሠፈሩት ጥቂት ታሪኮች፣ ስሜቶችና ፍላጎቶች ንቁ ባልሆነው ሕሊናህ ውስጥ እየተከሰቱም ሊሞግቱህ ይችላሉ።

ስለዚህ ንቁ ያልሆነው ሕሊናህን ንጹሕ አድርገህ ለመጠበቅ ተጠንቀቅ! ከዚህ በተጨማሪ የሕሊናህን ንጽሕና የሚያውኩ ነገሮችን በውስጡ አታከማች! የቆዩ ኃጢአቶችና ጥቃቶች በውስጡ ካሉም አትጠቀምባቸው። ይህን የምታደርግ ከሆነ በጊዜ ርዝመት ይወገዳሉ። አንተ ከረሳሃቸውም አዲስና ንጹሕ አሳቦች በእነርሱ ቦታ ላይ ይተካሉ።

4- ንቁ ያልሆነው ሕሊና ከተለያዩ ምንጮች ማለትም ከማንበብ፣ ከመስማት፣ ከመመልከትና ከፍላጎቶች አሳብ ሊያከማች ይችላል። ስለዚህ ስታነብ፣ ስታዳምጥ፣ ስትመለከትና ስታስብ ልብህን በንጽህና ለመጠበቅ ተጠንቀቅ! ልክ ቅዱስ ይስሐቅ እንደተናገረው ፍላጎቶችህና ስሜቶችህም ንጹህ ይሁኑ!

5- ስሜቶች የአሳብ መግቢያዎች ናቸው። «ምድርን ሁሉ ዞርሁአት በእርስዋም ተመላለስሁ . . .» (ኢዮ 1:7) የሚሉትን ስሜቶች ልትጠነቀቃቸው ይገባሃል። እነዚህ አሳቦች በየስፍራው እየተዘዋወሩ የተለያዩ አሳቦችን ከሚታዩ ክፉ እይታዎች፣ ከሚሰሙ ክፉ ነገሮችና ከማናቸውም ከሚሸተቱ ወይም ከሚዳሰሱ ነገሮች ወደ ሕሊና ይዘው ይመጣሉ።

ንጹሕ የሆኑ ስሜቶች የሚያፈልቁት ንጹሕ አሳቦችን ሲሆን የጎደፉ ስሜቶች የሚያፈልቁትም የጎደፉ አሳቦችን ነው። የተጣደፉ ስሜቶች መጨረሻም ከዚሁ ጋር ተመሳሳይ ነው። ስሜትን መቆጣጠር አሳብን ለመቆጣጠር እንደሚረዳ ምንም ጥርጥር የለውም። የሕሊና ንጽሕናን የሚያገኝ ሰው ስሜቶቹን ሊጠብቅና መንፈሳዊ ጥንቃቄ ለማድረግ ራሱ ሊያስለምድ ይገባዋል።

6- የኃጢአት አሳብ ከዲያብሎስ ወይም ከሰዎች ሊመጣ ይችላል። በምድር ላይ ታላቅ ጠቢብ የነበረው የዳዊት ልጅ ሰሎሞን ከጊዜ በኋላ በቁባቶቹ አሳብ ተጽዕኖ ደርሶበት ነበር።

ብዙ ባሎች በእናቶቻቸውና በእህቶቻቸው አማካይነት ሚስቶቻቸውን አስመልክተው በጆሮዎቻቸው ውስጥ በሚንቆረቆሩላቸው አሳቦች ትዳራቸው ፈርሷል። እንዲህ ዓይነቱ ሰው ከትዳር ጓደኛው ጋር በእጮኝነት ሕይወት ውስጥ ወይም በመጀመሪያዎቹ የጋብቻ ወራቶች ውስጥ ሲኖሩ ፈጽሞ ያልነበሩ አዳዲስ አሳቦች ወደ ሕሊናው ሲገቡ ተጽዕኖ ያሳድሩበታል። ብዙ ሚስቶችም ቤተሰቦቻቸው ከሚሰጧቸው ምክሮች የተነሣ ይወድቃሉ።

እንግዳ አሳቦች ወደ ሰው የሚመጡት ከውጪ ቢሆንም ተፈጥሮውንና ጠባዩን ሊቀይሩ ይችላሉ። ስለዚህ በየጊዜው ጠባይህን መርምር። እንግዳ የሆኑ አሳቦችን አመለካከት ሳትመረምር በመከተል ከማንኛውም ሰው ግፊት ወይም ተጽዕኖ በታች አትሁን። እንዲህ ዓይነቱ ጉዳይ በአንዳንድ መንፈሳዊ መሪዎች ወይም አስተማሪዎች ላይ ሊገለጥ ይችላል። የእነዚህ ሰዎች አፍቃሪዎች ወይም ደቀ መዛሙርት ምንም እንኳ አመለካከቶቻቸው የተሳሳቱ ወይም በኃጢአት የተሞሉ ቢሆኑም የእነርሱን ቃላት እንደ ካርቦን ኮፒ በመድገም በእነርሱ አስተሳሰብ ውስጥ የሚኖሩ ሰዎች ናቸው።

7- አስተሳሰቦች ከዲያብሎስ ወደ አንድ ሰው ሕሊና በአሳብ መልክ ተወርውረው ሊመጡ ይችላሉ። ስለዚህ ሰው አንድ አሳብ ከእግዚአብሔር ወይም ከዲያብሎስ መምጣቱን መለየት አለበት። ሰውየው የመለየት ስጦታው ከሌለው ይህ ስጦታ ካላቸው ሰዎች ምክር መጠየቅ አለበት። ዲያብሎስ ሰዎች አሳቦቹን ይቀበሉት ዘንድ አያስገድዳቸውም። እርሱ አሳቦቹን የሚያቀርበው በማባበል ነው። ይህን ደግሞ በቀደሙ አባቶቻችን ላይ ፈጽሞታል።

ይህን አስመልክቶ ሐዋርያው «. . . በእምነት ጸንታችሁ ተቃወሙት።» (1ኛ ጴጥ 5:9) ብሎ እንደተናገረ መንፈሳዊ ሰው የእግዚአብሔርን ትእዛዛት የሚቃወመውን ማንኛውንም ዓይነት አሳብ መቃወም አለበት።

ውጊያና ውድቀት።

ወደ ሰው ሕሊና የሚመጣ ማንኛውም ዓይነት የኃጢአት አሳብ ኃጢአት አይደለም። ይህ አሳብ ውጊያ ሊሆንም ይችላል። በውጊያና በውድቀት መካከል ደግሞ ልዩነት አለ።

በመንፈሳዊ ውጊያ ውስጥ ለረዥም ጊዜ በሕሊና ላይ ከባድ ተጽዕኖ የሚያሳድሩ የኃጢአት አሳቦች ሊኖሩ ይችላሉ። አንድ ሰው እነዚህን አሳቦች አልቀበላቸውም ብሎ ባለ ኃይሉ ቢቃወማቸውም በድጋሚ እንዲቀበላቸው ይጫኑታል። በአሳብ መውደቅ ማለት ሰው አሳብን ከተቀበለ በኋላ አይቃወመውም፤ ቢቃወመውም መሸነፍንና ደስታን በሚገልጥ ድካም ውስጥ በመሆን ነው ማለት ነው።

የኃጢአትን አሳብ መቀበል እግዚአብሔርን እንደ መካድ ይቆጠራል። ምክንያቱም የልብን መዝጊያዎች ለእግዚአብሔር ጠላቶች መክፈትና በእርሱ ቦታ ላይ እነርሱን እንደመተካት ስለሚቆጠር ነው። እንዲህ ባለው ሁኔታ ሰው ቤተ

www.debelo.org

መቅደስ የተባለ ሰውነቱን በማርከስ ይህንኑ የመንፈስ ቅዱስ ቤተ መቅደስ ያረክሳል:: 1ኛ ቆሮ 3:16:: «ብርሃንም ከጨለማ ጋር ምን ኅብረት አለው?» (1ኛ ቆሮ 6:14) የሚል ቃል ስለ ተጻፈም የእግዚአብሔር መንፈስ ከልቡ ይወጣል::

በአሳብ መውደቅ ውስጥ ሰው አሳብን ይደግፈዋል፣ ያሳድገዋል፣ ያበረታዋል፣ ይጠብቀዋል ሌላም አሳብ ይጨምርለታል:: ሰው ከአሳብ ጋር ሲያብር ከእርሱ ጋር አንድ መንፈስ ይሆናል:: በዚህ ጊዜ እንደ ውጊያ በሚጀምረው አሳብና ከሚወድቀው ከዚህ ሰው በሚወጣው አሳብ መካከል ያለውን ልዩነት መለየት ያቅተዋል:: ከገዛ ልቡና ሕሊናው የሚወጣውን አሳብ መለየት ያዳግተዋል::

ውድቀትን የሚያስከትለው አሳብ የምኞት ወይም የፍላጎት ውጤት ነው:: ምኞትና አሳብ ደግሞ እንደ ምክንያትና እንደ ውጤት እርስ በእርሳቸው ይደጋገፋሉ:: የኃጢአት አሳብ በምኞት ይገለጣል:: ምኞት ደግሞ ወደ ኃጢአት አሳብ ይመራል:: አንዱ ለሌላው ምክንያት ወይም ውጤት ነው:: ሁለቱም በአንድ መስመር ላይ እርስ በእርሳቸው ይረዳዳሉ:: በዚህ አካሄድ በውጪ ያለ አሳብ በውስጥ ካለ አሳብ ጋር ይተባበራል::

ወደ ውድቀት የሚመሩ ነገሮች::

በአሳብ ምክንያት ሌሎች ወደ ውድቀት የሚመሩ ነገሮች አሉ:: እነርሱም:- መዝናናት፣ ዕረፍት፣ ድካም፣ መሸነፍ፣ ፍላጎትና ወግ ማውራት ናቸው::

1- አንድ ሰው በኃጢአት አሳብ እየተወጋ በዕረፍትና በመዝናናት ውስጥ ከቆየ የአሳቡ ኃይል እየበረታ ስለሚሄድ በቀላሉ ሊጥለው ይችላል:: ዕረፍትን አስመልክቶ አሳብ ይህን ሰው የሚያገኘው ያለ ምንም መቋቋም ወይም መከላከያ ብቻውን ነው:: እዚህ ላይ የሚጠቀስ «የሰነፍ ሰው አእምሮ የሰይጣን ቤተ ሙከራ ነው!» የሚል አባባል አለ:: መጽሐፍ ቅዱስም ዲያብሎስ ወደዚህ ቤት እንደሚመጣ ይናገራል:: «. . . ሲመጣም ተጠርጎም አጊጦም ያገኘዋል:: ከዚያ ወዲያ ይሄድና ከእርሱ የከፉትን ሌሎችን ሰባት አጋንንት ከእርሱ ጋር ይይዛል፤ገብተውም በዚያ ይኖራሉ . . .» ሉቃ 11:24-25::

ስለዚህ በዕረፍት ላይ ስትሆን ወደ አንተ ከሚመጡ አሳቦች ራስህን ጠብቅ:: ሕሊናህን ባዶ አለማስቀረት ግን የሚሻል ነገር ነው:: የሕሊና የተፈጥሮ ጠባይ ያለ ማቋረጥ መሥራት ነው:: በማንኛውም ጊዜ በሚጠቅሙ ወይም ምንም ፋይዳ በሌላቸው ነገሮች ይወጠራል:: ያም ሆነ ይህ መሥራቱን አያቆምም::

2- በመዝናናት ጊዜ ሕሊና ስለ ማንኛውም ነገር ማለትም ስለ ተለያዩ ወሬዎችና አሳቦች ሊያስብ ይችላል:: በዚህ ጊዜ ዲያብሎስ አጋጣሚውን በመጠቀም ወደ ሰውየው ሕሊና የኃጢአትን አሳብ ወይም ወደ ኃጢአት የሚያመራ አሳብን ያስገባል:: ይህን የሚያደርገውም ምንም ሳይታወቅ ነው:: እዚህ ላይ ሰውየው ይህ አሳብ በሕሊናው ውስጥ ከመደላደሉ በፊት ፈጥኖ በመንቃት ሊያስወግደው ይገባዋል:: ስትዝናና ራስህን ወደ ኃጢአት በማይመሩና

www.debelo.org

በሰከኑ ጉዳዮች ውስጥ ማሳለፍ ለአንተ ይበጅሃል:: በእርግጥም መዝናናት ማለት ነርቭን ማፍታታት ማለት ነው እንጂ ራስን በአሳብ ባሕር ውስጥ መወርወር ማለት አይደለም::

3- መንፈሳዊ ድካም በአሳብ ወደሚመጣ ውድቀት ይመራል:: በዚህ ጉዳይ ዙሪያ አንድ ሰው ሊቃወም ስለማይችል ለአሳብ ይሸነፋል::

ስለዚህ መንፈሳዊ የሆነ አንድ ሰው በደከመ ጊዜ ይበልጥ ሊጠነቀቅና ይበልጥ ሊነቃ ይገባዋል:: ራሱን በሚገባ በትጋት ሊጠብቅ በዚያው ተመሳሳይ ጊዜ ደግሞ ራሱን ሊያበረቱና ከድካሙ ሊያላቅቁት የሚችሉ ማናቸውም ዓይነት መንፈሳዊ ምግቦች ሊወስድ ያስፈልገዋል:: የድካምን ሁኔታዎች ሙሉ ለሙሉ ተቃወማቸው:: በዚህ ጊዜም ከጥቃት ምክንያቶችና አሳቦች ሽሽ!

መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ «ነገር ግን ሽሽታችሁ በክረምት ወይም በሰንበት እንዳይሆን ጸልዩ . . .» (ማቴ 24:20) በማለት የተናገረው ይህን ለመሰለው ሽሽት ነው:: «በክረምት» ተብሎ የተጠቀሰው ቃል ምሳሌ የሚያመለክተን መነሣሣት የሌለበትን መንፈሳዊ ቅዝቃዜ ሲሆን «በሰንበት» የሚለው ቃል ደግሞ ዕረፍትንና ራስን ማዝናናትን ለማመልከት የተጠቀሰው ነው:: ሁለቱም ሁኔታዎች አደገኞች ናቸው::

4- ምንም ቢደክምህ እንኳ እጅ አትስጥ:: ነጻ የሚያወጣህንና ስለ አንተ ዲያብሎስን የሚገሥጽልህን ኃይል ከላይ እስክትቀበል ድረስ ባለጋራህን በጽናት ተዋጋው:: ታላቁን ካህን ኢያሱን ሰይጣን በእግዚአብሔር ፊት በከሰሰው ጊዜ እግዚአብሔር ስለ እርሱ የተናገረው እንዲህ በማለት ነበር:- «. . . ሰይጣን ሆይ፣ እግዚአብሔር ይገሥጽህ . . . እግዚአብሔር ይገሥጽህ፤በውኑ ይህ ከእሳት የተነጠቀ ትንታግ አይደለምን?» ዘካ 3:2::

ድካም ሰው ዲያብሎስን ለመቃወም እርዳታ የሚጠይቅበት ምክንያት ሆኖ ይቀርባል እንጂ ድካም የውድቀት ምክንያት ሆኖ አይቀርብም:: በሚቀጥለው ርዕስ ሥር አሳብን ስለ መቃወም እንነጋገራለን::

5- የኃጢአት ወሬዎችን የማውራት ፍቅር አይኑርህ:: እንዲህ ያለውን ነገር የምትወድ ከሆንክ መንፈሳዊነትህን የሚጎዳና በኃጢአት የተሞሉ ፍላጎቶችህን የሚያረኩ ወሬዎችን በመፍጠር የምትደሰት ሰው ትሆናለህ::

በዚህ ጊዜ ኃጢአቱ ውስጣዊ ወይም ከውስጥ የሚወጣ ወይም ከተሰጥኦ የሚመጣ ነው:: ወሬዎችን መፍጠር የሚወዱ ሰዎች የወሬውን መግቢያ ራሳቸው ይሰጣሉ ወይም ዲያብሎስ መነሻ አሳቡን ይሰጣቸውና እነርሱ መጨረሻ የሌለው ወግ አድርገው እንዲተርኩት ያደርጋቸዋል:: እዚህ ላይ አሳቦች የኃጢአት ፍላጎቶችን የሚያረኩ ተግባራት ይሆናሉ:: ለዚህ ምሳሌ የሚሆኑን አሳቦች የብቀላ፣ የዝሙት ወይም የቂም ቅዠት አሳቦች ናቸው::

የአሳብ የውጊያ ዓይነቶች፡፡

- ሦስት ዓይነት ሰዎች፡፡

በአሳብ የሚጨነቁ ሰዎች ሦስት ዓይነት ናቸው፡፡ እነርሱም:-

1- አሳብን የሚፈልጉት ሰዎች፡፡

2- ከአሳብ ጋር ተደራድረው አሳብን በውስጣቸው የሚያቆዩ ሰዎች፡፡

3- የበለጸገ እይታ ኖሯቸው አሳቦችንና ወጎችን የሚፈጥሩ ሰዎች ናቸው፡፡

ሦስቱም ዓይነት ሰዎች ሕሊናዎቻቸው በአንድ በሆነ ኃጢአት ዙሪያ ስለሚያጠነጥን በአሳብ በጣም ይጨነቃሉ፡፡ ይህ የሚሆንበት ምክንያትም እነርሱ አሳብን ያለ ምንም ተቃውሞ እንኳን ደህና መጣህ ብለው በውስጣቸው ስለሚቀበሉት ነው፡፡

አሳብን የሚፈልጉት ሰዎች፡፡

እነዚህ ሰዎች አሳብ ወደ እነርሱ እንዲመጣ አይጠብቁም በአሳብም አይጨነቁም . . . እነርሱ አሳብን ያስጨንቁታል እንጂ፡፡ እነርሱ የአሳብን ምንጮች ይፈልጋሉ፡፡ የአሳብን ምክንያቶችም ይፈልጋሉ፡፡ እነርሱ ሕሊናዎቻቸውን የሚመግቡ ምክንያቶችን ለማግኘት በሚል ሰበብ ስሜቶቻቸውን በሁሉም አቅጣጫ ይልካሉ፡፡ በዚህ ይደሰታሉ ይህን ማድረጋቸውንም ይናፍቁታል፡፡

እንደነዚህ ዓይነቶቹ ሰዎች የሰዎችን ወሬና ምሥጢር ለማግኘት ይጓጓሉ፡፡ ስለ እነዚህ ጉዳዮች በማውራት ውስጥ ደስታን ከማግኘታቸውም በላይ በሚሰሟቸው ጉዳዮች ላይ የራሳቸውን አስተያየትና ድምዳሜ ጨምረው ይሰጣሉ፡፡ ይህን በማድረጋቸውም መንፈሳዊነታቸውን የሚጎዱ አሳቦችን በሕሊናቸው መጋዘን ውስጥ ያከማቻሉ፡፡

እነዚህ ሰዎች የሚወድቁት በሁለት ዓይነት ኃጢአቶች ላይ ሲሆን እነርሱም የአንደበትና የሕሊና ኃጢአቶች ናቸው፡፡ አንዱ ሌላውን ሲደግፈው ሌላው ደግሞ ለአንዱን ምክንያት ይሆናል፡፡ ከእነዚህ ሰዎች አንዱ ወዳጁን ወይም ባልንጀራውን ሲያገኘው «ምን አዲስ ዜና አለህ? በእገሌና በእገሌ ላይ ምን ደረሰ? እገሌስ ምን አደረገ? አንተ የሰማኸውና የተመለከትኸው ምንድር ነው? ለዚህ ሁሉ አንተ ምን ትላለህ? ከዚህ ሌላ ምን የምታውቀው ነገር አለህ?» በማለት ይጠይቀዋል፡፡

እንዲህ ያለው ሰው በላሚቱ ውስጥ ያለውን ወተት ምንም ሳያስቀር እንደሚያልብ አንድ ገበሬ እርሱም ባልንጀራው የሚያውቀውን ነገር ምንም ሳያስቀር አንድ በአንድ እንዲነግረው የሚፈልግ ነው፡፡ እንዲህ በማድረጉም ራሱን

www.debelo.org

ከመጉዳቱም በላይ የሌሎችን ምሥጢራት በማውጣት እነርሱንም ይጎዳል፡፡ እንዲህ ዓይነቱ ሰው የሰዎችን ወሬ ማዳመጥ ይወዳል፡፡ እግረ መንገዱንም ከሚያገኛቸው ሰዎች ሁሉ የሆነ መረጃ ለማግኘት ይሞክራል፡፡ ከሌሎች ጋር ለመመገብ በአንድ ማዕድ ላይ ከተቀመጠ ሌላው ሰው ምን እንደሚበላና እንዴት እንደሚበላ ለማወቅ ዐይኖቹን ያቅበዘብዛል፡፡ የሚወደውንና የማይወደውንም ይሰያል፡፡ የግል ጉዳዮችን ሳይቀር እያንዳንዱን ሌላ ጉዳይ በራሱ መንገድ ይወስዳል፡፡

ይህ ሰው የሆነ አንድ መጥፎ ነገር ሲፈጸም ፈጥኖ ለመስማት የሚያሳየው መጣደፍና ከዚህ በተቃራኒው አንድ የሆነ በጎ ነገር ሲፈጸም ለመስማት ቸልተኛ መሆኑ እጅግ አስገራሚ ጠባዩ ነው፡፡ ወሬዎችን፣ ምሥጢራትንና አሳቦችን ለመሰብሰብ ሕሊናው ዕረፍት የለውም፡፡ ስለማይደክመውም «. . . በምድር ላይ ዞርሁ በእርስዋም ተመላለስሁ . . .» (ኢዮ 2:2) በማለት ይመልሳል፡፡

ይህን ሰው «ይህ ለአንተ ምን ይጠቅምሃል? ለአንተ ይህን ሁሉ ማወቅ ምን የሚያተርፍልህ ነገር አለ?» ብላችሁ ብትጠይቁት ምንም ዓይነት መልስ አታገኙም፡፡ እንዲህ ዓይነቱ ነገር ወደ ልማድ የተለወጠና ለአንዳንዶች የተፈጥሮአቸው አንድ ክፍል የሆነ በሽታ ነው፡፡ እንዲህ ያለውን ሰው አሳቦቹን ምን እንደሚያመጣቸው ልትጠይቁት ትችላላችሁ? ይህ ግን ለእርሱ ጠባዩ ነው፡፡

ብዙዎች ራሳቸውንም ሆነ ሌሎችን የሚጎዱት በዚህ ጉጉታቸውና የሌሎችን ምሥጢር ለመግለጥ በሚያደርጉት ሙከራ ነው፡፡ ይህና ሌሎች ሙከራዎች ግን ትክክለኛ ሙከራዎች አይደሉም፡፡ ምናልባት ግን አንተ «አሳቦች ከእኔ ውስጥ ሳይሆን ከሌሎች ዘንድ የሚመጡብኝ ከሆነና እኔ ሰለባ ከሆንሁ ማድረግ የምችለው ምንድር ነው?» ብለህ ልትጠይቅ ትችል ይሆናል፡፡ የዚህ መልሱ የኃጢአትን አሳብ ልትሰማውም ሆነ ልታስበው፤ ልታነበውም ሆነ እርሱን አስመልክተህ ከሌላ ሰው ጋር ልታወራው፤ በአጠቃላይ ከእርሱ ጋር ምንም ዓይነት ድርድር ልታደርግ አይገባህም የሚል ነው፡፡

ከአሳብ ጋር አትደራደር፡፡

ብንም ዓይነት አሳብ ከአንተ ጋር እና በአንተ ውስጥ አይኑር! ይልቁንም ፈጥነህ ከአንተ ዘንድ አጥፋው፡፡ አሳቦችን እንኳንስ በልብህ በጆሮዎችህ ውስጥ ልታሳድራቸው አይገባህም፡፡ በሚቻልህ አቅም ሁሉ አሳብን ከሚያመጡብህ ጉዳዮች ራቅ! ከቁጥጥር በላይ በሆኑ ምክንያቶች እንድትሰማቸው ከተገደድህ አታዳምጣቸው፡፡ እንደነዚህ ያሉ ንግግሮች ሲደረጉ ራስህን በሌላ ነገር ጥመድ! ጥቃት የሚያደርሱ ቃላቶች ሲሰነዝሩ ብትሰማም እንኳ ከእነርሱ ጋር አትሟገት፡፡

እንድትሰማው የተገደድኸው የኃጢአት ንግግር ንቁ በሆነው አዕምሮህ ውስጥ ተተክሉ ሊቀር ስለሚችል ስለ እርሱ ድጋሚ አትስማ፡፡ በመጀመሪያው የዳዊት መዝሙር ውስጥ የክፉዎችን ምክርና የዋዘኞችን ወንበር ከአንተ እንድታስወግድ የሚያዙህን ቃላት ዘወትር አስታውሳቸው፡፡ ስለዚህ ከአሳብ ወይም ከምክንያቶቹ ጋር አትደራደር፡፡ አሳብን ሊያስከትሉ የሚችሉ ወሬዎችን

በጆሮዎችህ ውስጥ የሚያንቆረቁርልህን ሰው ወይም መልኩና ጠባዩ አሳቦችን የሚያነሣሣ ሰውን ከአጠገብህ አርቅ።

ነቢዩ ዳዊት ከአሳብ ምክንያቶች ጋር በተደራደረ ጊዜ የወደቀው በአሳብ ብቻ አልነበረም፤ከዚህ በከበዱና በከፉ ጉዳዮች እንጂ። በሶምሶንና በሌሎችም ብርቱ ሰዎች ላይ ይኸው ተመሳሳይ ችግር ደርሷል። ንጉሥ አክአብ የኢይዝራኤላዊውን የናቡቴን የወይን ቦታ ለመውሰድ ታውኳል። አሳቡ እያደገ ሲሄድ የሌሎችን ድርሻ የመካፈል ምኞቱ ከፍ እያለ መጣ። በዚህ በሚነድ እሳት ላይ ሚስቱ ኤልዛቤል ነዳጅ ስትከልስበት ንጉሥ አክአብ ከተራ አሳብ ወደ ግፍ፣ ዝርፊያና ግድያ ተሸጋገረ።

ስለዚህ አሳቦችን ለማጥፋት ቸልተኛ ከሆንህ ማንኛውም አሳብ መካን ስላልሆነ ሌሎች አሳቦችን ይወልድልሃል። አሳብ ራሱን የሚመስል አሳብ ወይም ሌላ ዓይነት አሳብ ማፍለቅ ይችላል። ከዚህ በተጨማሪ አሳብ ጽኑ ፍላጎትን ወይም ምኞትን ወይም የተለያዩ መጥፎ ስሜቶችን ወይም በቀላሉ ሊጠፉ የማይችሉ ስፍር ቁጥር የሌላቸው ኃጢአቶችን ሊያፈልቅም ይችላል። በዚህ መንገድ አሳብ የአንድ ቤተሰብ ታላቅ አባት ይሆናል።

ስለሆነም አሳብ በውስጥህ አድጎ መንሰራፋት ከመጀመሩና ፈቃድህን ከመቆጣጠሩ በፊት አስወግደው። አሳብ አድጎ ከመጠንከሩ በፊት በጅምሩ ማጥፋት ቀላል ነው። የኃጢአት አሳብ አስቀድሞ የሚፈትንህ ልብህ ምን ያህል ንጹሕ እንደሆነና ውስጥህ ከእርሱ ጋር ለመደራደር ምን ያህል እንደተዘጋጀ በማወቅ ነው። ከእርሱ ጋር ለመደራደር የማትፈልግ መሆንህን ሲያውቅ አንተ አሳቦችን የምትወድ ቀላል ሰው አለመሆንህን ስለሚረዳ ትቶህ ይሄዳል። ከአንተ ጋር ለመቆየት ቢፈልግም እንኳ በውስጥህ ንጽሕና ደካማ ይሆናል።

መዝጊያዎችህን ዝጋ።

ለአሳብ በርህን እንዳትከፍት ተጠንቀቅ። ለአንድ አሳብ በርህን ከፈትህለት ማለት እጅህን ዘርግተህ ልትቀበለው፣ ልትታዘዘውና ጌታህን ለመካድ ዝግጁ ሆነሃል ማለት ነው። በሰሎሞን መዝሙር ውስጥ ስለተጠቀሰችው ድንግል የተጻፈውን ቃል ልታስታወስ ይገባሃል። «እኅቴ ሙሽራ የተቆለፈ ገነት፣ የተዘጋ ምንጭ፣ የታተመ ፈሳሽ ናት።» መኃ 4:12። እርስዋ የሕሊና ደጇን ለሚያንኳኳ ማንኛውም ዓይነት ክፉ አሳብ የተዘጋች ናት። እርስዋ የልቧን ደጆች ለሚያንኳኳ ለማንኛውም ዓይነት የምኞት አሳብ የተቆለፈች ናት። እርሷ ለማንም አትከፈትም . . . እርሷ ደጆቿን የምትከፍተው ለነጹና ለተቀደሱ አሳቦች ብቻ ነው።

የኃጢአትን አሳብ በተመለከተ ቅዱሳን መላእክት ለእርሷ የሚዘምሩላትን ዝማሬ ታዳምጣለች፦ «ኢየሩሳሌም ሆይ እግዚአብሔርን አመስግኚ፤ጽዮንም ሆይ ለአምላክሽ እልል በይ፤የደጆችሽን መወርወሪያ አጽንቷልና፤ልጆችሽን በአንቺ ውስጥ ባርኮአልና።» መዝ 146:12-13። የተዘጉት ደጃፎች ቅድስና ያላት ነፍስ ደጃፎች ሲሆኑ እነርሱን ለሚያንኳኩ የጠላት አሳቦች ሁሉ አይከፈቱም። እርሷ ለእግዚአብሔር የታመነች ነፍስ ስለ ሆነች እርሱ በውስጧ ያሉ ልጆቿን

www.debelo.org

ባርኮላታል። ለእርሷ የተወለዱት እነዚህ ልጆች የተገኙት ከመንፈስ ቅዱስ ይኸውም ከቅዱስ አሳብ ነው።

ደጃፎችህን በኃጢአት አሳብ ላይ ዝጋ! ምክንያቱም እስኪጠናቀቅ ድረስ ስለማይረጋጋ ነው። አሳብ መንገዱን ያስተካክል ዘንድ በምኞት የሚላክ የምኞት ታዛዥና ተራ ባሪያ ነው። አሳብ እንዲህ ሆኖ መቆየት አስቸጋሪ ስለሚሆንበት ይበልጥ አደገኛ ወደ ሆነ ደረጃ ያድጋል። በጠላት ውጊያዎች ውስጥ አሳብ አንድ ደረጃ ነው። በመሆኑም ይህ ደረጃ ምን ያህል አደገኛ እንደ ሆነ ወደማታውቀው ሌላ ደረጃ ስለሚያሸጋግርህ በጣም ጠንቃቃ ሰው መሆን አለብህ።

የአሳብ እድገት ከስሜቶች ወደ ሕሊና ከዚያም ወደ ልብ ከዚያም ወደ ፈቃድ ነው። አሳብን ለጥቂት ጊዜ በጆሮዎችህ ውስጥ ካቆየኸው ቀስ ብሎ እየዳኸ ወደ ሕሊናህ ይገባል። በዚያም ከፈጠራ ጋር ስለሚገናኝ ብዙ ልጆችን ያፈራል። ከዚህ በመቀጠልም አሳብ በውስጥህ በማደግ ወደ ልብህ፣ ወደ ስሜቶችህ፣ ወደ ፍላጎቶችህና ወደ ምኞቶችህ ይጎለምሳል። በዚህ ጊዜ ውጊያው ወደ ከፍተኛ ደረጃ ይደርሳል ማለት ነው።

በመሆኑም ከአሳብ ጋር ስትደራደር እርሱ በአንተ ላይ ኃይል ይኖረዋል። ምክንያቱም በውስጥህ ያሉትን የአንተን ምሽጎች ሰብሮ ካለፈ በኋላ ወደ ልብህ ከተማ ከሰዎቹ ጋር ስለሚገባ ነው። እንዲህ ያለው ደረጃ ለአንተ ምንኛ አደገኛ ነው! በእርግጥም እዚህ ደረጃ ላይ ስትደርስ በገዛ ልብህ ትወጋለህ ወይም ለሁለት ዓይነት ውጊያዎች ትጋለጣለህ፤ከውስጥና ከውጪ። ውስጣዊው ውጊያ ከውጪያዊው ይጠነክራል። አሳብ አብዝቶ ተስፋ የሚያደርገው ወደ ልብህ ለመድረስ ነው። በዚያ ልጆቹን በዙሪያው ሰብስቦ በአንተ ላይ ያምፃል። የእርሱ ልጆች ደግሞ የልብ ምኞቶች ናቸው።

ልብ በአሳብ እጆች ላይ ከወደቀ ፈቃድ ፈጥኖ ይማረካል። ምክንያቱም ልብ ፈቃድን አብዝቶ ስለሚጫነው ነው። ፈቃድ ብርቱ ሆኖ ሊቆይ የሚችለው ልብ ብርቱ ሲሆንና አሳብ ውጪያዊ ሲሆን ነው። ልብ ደካማ ሆነ ማለት ግን ፈቃድም እንዲሁ ደካማ ይሆናል ማለት ነው። ጸጋ የፈቃድን ኃይል ከላይ ካልጠየቀ ያለ ምንም ችግር እጅ ስለሚሰጥ በቀላሉ በሥራ በሚገለጽ ኃጢአት ላይ ይወድቃል። ስለዚህ አደገኛ ደረጃ ላይ ከመድረስህ በፊት መዝጊያዎችህን አስቀድመህ ዝጋ! ቅዱስ ዶርቴዎስ እንዲህ ብሏል፦ «አንዲት አነስተኛ ችግኝ መንቀል ቀላል ነው። ትልቅ ዛፍ እስክትሆን ድረስ ችላ ካልኻት ግን ለመነቀል አስቸጋሪ ትሆንብሃለች።» ስለሆነም አሳቦች ወደ አንተ ለመራመድ ገና የመጀመሪያው ደረጃ ላይ ሳሉ ነቅለህ በመጣል ከመዝሙረኛው ጋር «ሕፃናቶችሽን ይዞ በዓለት ላይ የሚፈጠፍጣቸው የተመሰገነ ነው።» (መዝ 136:9) በማለት ዘምር! ይህም ማለት አሳቦች ገና ትናንሽ እያሉ ወይም ከማደጋቸው በፊት በዓለት ላይ ፈጥፍጣቸው ማለት ሲሆን ዓለቱም ክርስቶስ ነው። «. . . ያም ዓለት ክርስቶስ ነበረ።» 1ኛ ቆሮ 10:4።

አሳብን የመያዝ ጉዳት፡፡

እስቀድመን እንደተናገርን አንድ ሰው ክፉ አሳብን ፈጥኖ ካላስወገደው በእርሱ ላይ ኃይል ስለሚኖረው በውስጡ ተደላድሎ ይቀመጣል፡፡ ከዚህ በተጨማሪ ወደ ልቡና ወደ ፈቃዱ ስለሚደርስ ነፍሱን በማወክ ሌሎች እሳቦችንና ኃጢአቶችን ያፈራል፡፡

ምንም እንኳ አንድ ሰው የሞትና ሽረት ውጊያ በማድረግ አሳብን ቢያሸንፈውም ውጊያው ለረዥም ጊዜ መራዘሙ እርግጥ ነው፡፡ የተራዘመ መንፈሳዊ ውጊያ ደግሞ ሰውን ስለሚያሰላቸውና በእርሱ ፊት ደካማ የመሆን ስሜት እንዲሰማው ስለሚያደርገው ተስፋ ወደ መቁረጥና እጁን ወደ መስጠት አፋፍ ያደርሰዋል፡፡

ከዚህ በተጨማሪ ከአሳብ ጋር ለረዥም ጊዜ መዋጋት አሳብ ንቁ ባልሆነው ሕሊናችን ውስጥ እንዲተከል ምክንያት ይሆናል፡፡ አልፎ ተርፎም ሕሊና በውስጡ ሊይዛቸው የማይፈልጋቸውን አሳቦች በማስገባት በመጨረሻ ወደ ሌላ አሳቦች፣ ምኞቶች፣ ሕልሞችና ጥርጥሮች እንዲመራ ያደርጉታል፡፡ ምንም እንኳ አንድ ሰው በመጨረሻ ድል ሊነሣ ቢችልም ውጊያው ሕሊናውን ያቆሽሽበታል፡፡

አሳብ በሰው ሕሊና ውስጥ ተጽዕኖዎችን፣ ቅራኔዎችንና ስሜቶችን ለማስገባት የሚችለው እንዲህ ባለው መንገድ ነው፡፡ ከዚህ በተጨማሪ ስሜቶችን ተስፋ በማስቆረጥ በልብና በሰውነት ላይ ጠባሳ ጥሎ ያልፋል፡፡

አሳብ ሰውነትን ያጠቃል፡፡ ለምሳሌ ጠላት ዲያብሎስ በአንድ ሰውና በሌላ አንድ ሰው መካከል ተፈጥሮ የነበረ ጠብን ያስታውሳል፡፡ ዲያብሎስ ጠቡን እንዲያስታውስ ያደረገው ሰው ይህን አሳብ ወዲያውኑ ከሕሊናው ማስወገድ ሲገባው የጠቡን ዝርዝር ሁኔታዎች ማሰላሰል ይጀምራል፡፡ በዚህ ጊዜ ሰውነቱ ይግላል፣ ደሙ በሥሮቹ ውስጥ በከፍተኛ ግፊት ይመላለሳሉ፣ ዓይኖቹ ይቀላሉ፣ ገጽታውም ይቀፋል፡፡ እዚህ ደረጃ ላይ ሲደርስ ራሱን እንዴት እንደሚበቀል ማሰብ ይጀምራል፡፡

ነቢዩ ዳዊት የአሳቦችን ተጽዕኖዎች የገለጸው እንዲህ በማለት ነው፡- «አቤቱ እስከ መቼ ፈጽመህ ትረሳኛለህ? እስከ መቼስ ፊትህን ከእኔ ትሰውራለህ? እስከ መቼ በነፍሴ እመካከራለሁ? ትካዜስ እስከ መቼ ሁልጊዜ ይሆናል? እስከ መቼ ጠላቴ በላዬ ላይ ይጓደዳል? . . . ጠላቴ አሸነፍሁት እንዳይል የሚያስጨንቁኝም እኔ ብናወጥ ደስ እንዳይላቸው፤ ለሞትም እንዳልተኛ ዓይኖቼን አብራ፡፡» መዝ 12፡1-4፡፡

በዚህ መሠረት አሳብ ወዴት እንደሚመራህና ማብቂያው የቱ ዘንድ እንደሚሆን ስለማታውቅ ከአሳብ ሸሽ በውስጥህም አትያዘው፡፡ ከአሳብ የሚደረግ ሽሽት የልብን ትሕትና ይገልጻል፡፡ ትሕትና ደግሞ ሰው ዲያብሎስን የሚያሸንፍበት ታላቅ መሣሪያ ነው፡፡ ይሁን እንጂ ሰው ከአሳብ ጋር ለመዋጋት በራሱ ኃይልና እውቀት የሚታመን ከሆነ ጸጋ እግዚአብሔር ለተወሰኑ ጊዜያት

በተፋፋመው ውጊያ ውስጥ ይተወውና ብጥብጡን እንዲያውቅ ዝም ብሎ ይመለከተዋል፡፡ ምናልባት በዚህ ጊዜ በድጋሚ ኃይል እንዲሰጠው ላይጠይቅ ይችላል፡፡ ከዚህ በኋላ በገዛ ራሱ ፈቃድ ከመታመን ይልቅ በእግዚአብሔር ፈቃድ፣ ኃይልና ጽናት ይታመናል፡፡

ብዙ ጊዜ እግዚአብሔር ሰዎች በውጊያዎች እንዲጠቁ የሚፈቅደው ትሕትናን ገንዘብ እንዲያደርጉ ነው፡፡ ዲያብሎስን አንተ ከእርሱ ጋር መከራከርህን እንደ መጥላት ያለ ምንም የሚያበሳጨው ነገር የለም፡፡ ለውድቀት የመጀመሪያ ደረጃ የነበረው የሔዋንና የእባብ ክርክር ነው፡፡ በንግግራቸው መካከል ዲያብሎስ የሔዋንን ስሜትና ሕሊና ለመምራት ስለ ቻለ እርስዋ በእጁ ቁጥጥርና ተጽዕኖ ውስጥ ያለች አሻንጉሊት ሆናለች፡፡

ከክፉ አሳብ ጋር በምታደርገው ድርድር ድንገት በእርሱ ክልል ውስጥ ትገባለህ፡፡ በዚህ ጊዜ ቢያንስ ቢያንስ ድርድሩን ላትቃወም ትችላለህ፡፡ ብዙ የኃጢአት ግንኙነቶች በክርክርና በመቃወም ይጀመሩና እጅ በመስጠት ይጠቃለላሉ፡፡ ስለሆነም ከአሳብ ጋር መከራከርን መቃወምና በአንተ ላይ ተጽዕኖ እንዳያሳድር ማገድ በአንተ ዘንድ በመጀመሪያ ሊደረግ የሚገባው ፈጣን እርምጃ መሆን አለበት፡፡

አሳብን ልተቀበለው ብትችልም ልታስወጣው ግን አትችልም፡፡ ስለሆነም እርሱን አለመቀበልና ከእርሱ ጋር አለመደራደር ውይይት የማያስፈልገው መፍትሔ ነው፡፡ አሳብን መያዝ አሳብን የበላይ ሊያደርገው ይችላል፡፡ ለረጅም ጊዜ የሚቆይ ከሆነ ደግሞ ሰው የእርሱ ባሪያ ይሆናል፡፡

የአሳብ ባርነት፡፡

አሳብ ሰውን ሲቆጣጠረው የሚመራው ወደ ውድቀት ብቻ ሳይሆን ከዚያ በበለጠ ወደማያቋረጥ መማረክና ባርነት ነው፡፡ አሳብ ወደ ልብ መድረሱን ሲያውቅና ሰውየው ሲፈልገው ያለማቋረጥ ያንኳኳል፡፡ ባሪያ ባደረገው በሰውየ ሕሊና ውስጥ አሳብ ለቀናትና ለሳምንታት ሊቆይ ይችላል፡፡ በየጊዜው አዲስ የሆኑና ከእርሱ ጋር የሚቆዩ ነገሮችን በማስገባት መልካም የሆኑ አሳቦችን ይደመስሳል፡፡ በዚህ ጊዜ ሰውየው በሕሊናው ውስጥ አሳብ እንደ ያዘ ይተኛል ጠዋት ሲነቃም አሳብ እንደ ያዘ ይነቃል፡፡ ወደ ሥራው ሲያዘግምም ሆነ ሥራውን ሲሠራ አሳቡ ከእርሱ ጋር አብሮት ይቆያል፡፡

ታዲያ ሰው አሳብን እንዴት ሊያሸንፈው ይችላል?

አሳብን እንዴት ማሸነፍ ይቻላል?

የመጀመሪያው ዘዴ «ከህክምና ጥንቃቄ ይሻላል» የሚለውን አባባል ያጎላል፡፡ ሁልጊዜ የመከላከልን ቦታ አትያዝ፡፡ ምክንያቱም በመከላከል ውስጥ አንድ ጊዜ ታሸንፋለህ በሌላ ጊዜ ደግሞ ትሸነፋለህና፡፡ ስለዚህ ልብህን ከአሳብ በሚጠብቁ ቀና መንፈሳዊ ሥራዎች ውስጥህን ጤናማ አድርግ፡፡

www.debelo.org

ለራስህ ብርቱና የማያቋርጥ መንፈሳዊ መርሐ ግብር ነድፈህ አውጣ:: ይህ መርሐ ግብር ጸሎትን፣ መዝሙራትን፣ መንፈሳዊ ንባባትን፣ ተመስጦዎችን፣ መንፈሳዊ ስብሰባዎችን፣ መንፈሳዊ ወዳጅነትን እንዲሁም ልብህን በንጹሕ ስሜት ሊሞሉ የሚችሉና ዘላቂነት ያላቸው መንፈሳዊ ምግቦችን ያካተተ ይሁን:: በዚህ ጊዜ የጌታችንና የመድኃኒታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ቃል በአንተ ላይ ተግባራዊ ይሆናል:- «መልካም ሰው ከልብ መልካም መዝገብ መልካሙን ያወጣል፤ክፉ ሰውም ከልብ ክፉ መዝገብ ክፉውን ያወጣል::» ሉቃ 6:45::

ከዚህ በኋላ ልብህ የአሳቦች መገኛ ምንጭ ይሆናል:: አሳብህ መንፈሳዊ ከሆነ መንፈሳዊ አሳቦችን ከልብህ ታመነጫለህ:: ከውጪ ክፉ አሳቦች ወደ ልብህ የሚመጡ ከሆነ ግን ልብህ አይቀበላቸውም:: ለልባችን ተገቢውን እንክብካቤ ብናደርግለት መልካም ነው:: ሕይወታችንን ከክፉ አሳቦች ጋር በመታገል ከማሳለፍ ይልቅ ልባችንን የመንፈሳዊ ጉዳዮች መጋዘን ብናደርገው የተሻለ ይሆናል::

ዘወትር ሕሊናህን በንጹሕና በመንፈሳዊ አሳብ ባተሌ የምታደርገው ከሆነ ክፉ አሳቦች በአንተ ውስጥ ቦታ ስለማይኖራቸው ከእነርሱ ጋር ውጊያ ማድረግ እንደማያስፈልግህ እርግጠኛ ሁን::

ክፉ አሳቦች ሰውን በአብዛኛው የሚያውኩት በሚዝልበት ጊዜ መሆኑን እዚህ ላይ እንገነዘባለን:: ሕሊና ከማንኛውም መንፈሳዊ ተግባር የተራቆተ ከሆነ ዲያብሎስ ወደ እርሱ በመምጣት በውስጡ ተደላድሎ ይቀመጣል:: ነገር ግን ሕሊና በጸሎት፣ በመንፈሳዊ ንባብ ወይም በመንፈሳዊ ተመስጦ ባተሌ ከሆነ አሳቦች ሊያሸንፉት አይችሉም:: እዚህ ነጥብ ላይ 'በመንፈሳዊነቱ ንቁ የሆነ ሰውን አሳቦች ሊዋጉት አይችሉም?' ብላችሁ ልትጠይቁ ትችላላችሁ:: ለዚህ መልሱ 'ሊዋጉት ይችላሉ፤ነገር ግን ሊያሸንፉትም ሆነ ሊያውኩት አይችሉም' የሚል ነው::

ቅዱሳን በአሳቦች ተወግተዋል:: ይሁን እንጂ በእነርሱ አልታወኩም አልተሸነፉምም:: ይልቁኑም ከቅዱስ ጳውሎስ ጋር ሆነው «. . . ለክርስቶስም ለመታዘዝ አእምሮን ሁሉ እንማርካለን . . .» (2ኛ ቆሮ 10:5) ይሉ ነበር::

ራስን በመንፈሳዊ ጉዳዮች ባተሌ ማድረግ በተለይም በጥልቅ ጉዳዮች ላይ በሥራ መወጠር ማንኛውንም ዓይነት አሳብ ሊያስወግድ ይችላል:: እንዲሁ በግርድፉ የሆነ ንባብና ጸሎት ግን አሳብን ሊያስወግድ አይችልም:: ጥልቅ በሆነ መንፈሳዊነት ውስጥ የምትኖር ከሆነ አሳቦች በጸጋ እግዚአብሔር ከአንተ ይወገዳሉ::

ጥያቄና መልስ::

ጥያቄ:- ኃጢአቶቼን ባሰብሁ ቁጥር በእነርሱ ድጋሚ እወድቃለሁ:: ታዲያ አሁንም የሚጠበቅብኝ እንደ ነቢዩ ዳዊት «ኃጢአቴም ሁልጊዜ በፊቴ ነውና::» (መዝ 50:3) ማለት ነውን?

www.debelo.org

መልስ:- በእነዚህ ቃላት የሚያውኩህን የጥቃት ዝርዝሮች ታስታውስ ዘንድ ሆን ተብሎ የተደረገ ነገር የለም:: ስለሆነም በእነዚህ ቃላት ልታስታውስ የሚያስፈልግህ የኃጢአቶችህን ዝርዝር ሁኔታዎች ሳይሆን አጠቃላይ አሳቡን ነው:: ከዚህ በተጨማሪ የምኞት ኃጢአቶች ብቻቸውን ሰውን በቀደሙ ኃጢአቶቹ እንደሚዋጉት ቅዱሳን አባቶች ተናግረዋል::

ለምሳሌ አንተ አንድ የሆነ ሥልጣን ለማግኘት ትናፍቅ ይሆናል ወይም የወደድኸውን ነገር ለማግኘት ትመኝ ይሆናል ወይም ደግሞ በሥጋ ምኞት ትወድቅ ይሆናል:: በዚህ ጊዜ የእነዚህን ኃጢአቶች ዝርዝር ማስታወስህ ሊያውክህ ይችላል:: ልክ እንደዚሁ በስሜት ኃጢአት ማለትም በቁጣ ወይም በቅናት ወይም ለመበቀል በመመኘት ኃጢአት ልትወድቅ ትችላለህ:: የእነዚህ ኃጢአቶች ዝርዝር ማስታወስህም ሊያውክህ ይችላል::

እነዚህን ኃጢአቶች አስመልክተን ስንጸልይ ሞትን የሚያስከትልብን የኃጢአት ትዝታ ከእኛ ይራቅ! እንላለን:: ስለሆነም ኃጢአቶችህን በትሕትና ልታስታውሳቸው የምትችለው ንስሓ ልትገባባቸውና ትሑት ልትሆንባቸው ነው::

ይሁን እንጂ የኃጢአት ትዝታ ሕሊናህን የሚያረክሰው ከሆነ፣ በድጋሚ ወደ ልብህ መጥፎ ምኞት የሚያስገባ ከሆነ፣ ቁጣን - ቅናትንና ለመበቀል መመኘትህን የሚያነሣሣብህ ከሆነ ወይም ደግሞ የዓለምን ፍቅር የሚያቀርብልህ ከሆነ ኃጢአትን ከማስታወስ ሽሽ! የኃጢአት ትዝታ የግብህ መንገድ ነውና:: ማንኛውንም መንፈሳዊ ልምምድ በብልሃት አከናውን እንጂ ቅድስናን የሚመለከት ፊደልን አትከተል::

ምዕራፍ ስምንት

ውጪያዊ ገጽታዎች

- በብሉይ ኪዳንና በአዲስ ኪዳን ተወግዟል።
- ውስጣዊ እንጂ ውጪያዊ ንጽሕና አያስፈልግም።
- ውጪውንም መርሳት የለብንም።
- ቅድስናን አስመልክተው የሚደረጉ ልምምዶች።
- ስለ እግዚአብሔር እንጂ ስለ ሰው አይደለም።

በብሉይ ኪዳንና በአዲስ ኪዳን ተወግዟል።

መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ የውጪያዊ ገጽታን ፍቅር በማውገዝ ለግብዞቹ ለጻፎችና ለፈሪሳውያን በተግሣጽ ቃል እንዲህ ብሎአቸዋል፦ «እናንተ ግብዞች ጻፎችና ፈሪሳውያን፤በውስጡ ቅሚያና ስስት ሞልቶ ሳ[illegible] የጽዋውንና የወጭቱን ውጭ ስለምታጠሩ ወዮላችሁ። . . . [illegible] ች ጻፎችና ፈሪሳውያን በውጭ አምረው የሚታዩ በውስጥ ግን የሙታን አጥንት ርኩሰትም ሁሉ የተሞሉ በኖራ የተለሰኑ መቃብሮችን ስለምትመስሉ ወዮላችሁ።» ማቴ 23:25፤27።

በብሉይ ኪዳንም የእግዚአብሔር አመለካከት ተመሳሳይ ነበር። እግዚአብሔር አምላክ የአይሁድን የሃይማኖት መግለጫዎች አይቀበላቸውም። በመሆኑም በጉባኤ መሰብሰባቸውን፣ በዓላቶቻቸውን፣ ጾማቸውን፣ ጸሎታቸውን፣ ዕጣናቸውንና መሥዋዕታቸውን በንጹሕ ልባቸው ስለማያቀርቡት ሙሉ ለሙሉ አይቀበላቸውም ነበር።

በትንቢተ ኢሳይያስ ውስጥ እግዚአብሔር አይሁድን እንዲህ ብሏቸዋል፦ «የመሥዋዕታችሁ ብዛት ለእኔ ምን ይጠቅመኛል? . . . የሚቃጠለውን የአውራ በግ መሥዋዕትንና የፍሪዳን ስብ ጠግቤያለሁ. . . በጉባኤም መሰብሰባችሁን አልወድድም . . . ዕጣን በእኔ ዘንድ አጸያፊ ነው፤ መባዎቻችሁንና በዓላቶቻችሁን ነፍሴ ጠልታለች፤ሸክም ሆነውብኛል፤ ልታገሣቸውም ደክሜያለሁ። እጃችሁንም ወደ እኔ ብትዘረጉ ዓይኔን ከእናንተ እሰውራለሁ፤ ልመናንም ብታበዙ አልሰማችሁም፤እጆቻችሁ ደም ተሞልተዋል።» ኢሳ 1:11-15።

እግዚአብሔር አምላክ ከምንም ነገር አስቀድሞ የሚመለከተው የውጪ ገጽታን ሳይሆን ልብን ነው። ይህን አስመልክቶ እንዲህ ብሎናል፦ «አጥብቀህ ልብህን ጠብቅ፣ የሕይወት መውጫ ከእርሱ ነውና።»፤«ልጄ ሆይ ልብህን ስጠኝ፤ዓይኖችህም መንገዴን ይውደዱ።» ምሳ 4:23፤23:26።

መልካም ሥራ ከልብና በፍቅር ካልሆነ በእግዚአብሔር ዘንድ ተቀባይነት የለውም። እግዚአብሔር የሚወደው ውጪያዊ ገጽታዎችን ሳይሆን ውስጣዊ ስብእናን ነው። እርሱ የሚወደው የሰውን በጎና ጥልቅ ስሜት እንዲሁም ፍቅርን እንጂ ምንም ፋይዳ የሌላቸውን ውጪያዊ ድርጊቶችን አይደለም።

ከንጹሕ ወይም ከትሑት ልብ የሚቀርብ ጸሎት ተቀባይነት አለው። የክፉ ሰው ጸሎት ግን በእግዚአብሔር ዘንድ ተቀባይነት የለውም። በዚህ መሠረት

እግዚአብሔር የተቀበለው የቀራጩን ጸሎት ነው። የፈሪሳዊው ጸሎት በኩራት፣ በጉራና ሌሎችን በመርገም የተሞላ ስለ ነበር እግዚአብሔር አልተቀበለውም። ከዚህ በተጨማሪ እግዚአብሔር «እጆቻችሁ ደም ተሞልተዋልና።» (ኢሳ 1:15) ያላቸውን ሰዎች ጸሎት አልተቀበለም።

ይህን በተመለከተ መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይለናል፦ «የኃጥኣን መሥዋዕት በእግዚአብሔር ዘንድ አስጸያፊ ነው።» (ምሳ 15:8)፣ «የኀጥኣን መሥዋዕት አስጸያፊ ነው፤ ይልቁንም በክፉ አሳብ ሲያቀርቡት አስጸያፊ ነው።» (ምሳ 21:27)፣ ሕግን ከመስማት ጆሮውን የሚመልስ ጸሎቱ አስጸያፊ ናት።» ምሳ 28:9። በዚህ መሠረት ትኩረታችን ሊሆን የሚገባው የማንኛውም ውጪያዊ ንጽሕና መገኛ በሆነው በውስጣዊው ንጽህና ላይ ነው።

ውስጣዊ እንጂ ውጪያዊ ንጽሕና አያስፈልግም።

አንዳንድ ጊዜ አንዳንድ ሰባኬያን፣ አለቆችና መምህራን ሁሉንም ነገር ለውጪያዊው ንጽሕና በመስጠት በዚያ ላይ ሲያተኩሩ ይስተዋላሉ። ይህን በአንዲት ልጃገረድ ላይ ምሳሌ አድርገን ብንወስድ ሰዎች ውጪያዊ ገጽታዋን በመመልከት ቀሚሷ ያምራል ወይስ አያምርም፣ ያደረገቻቸው ጌጣጌጦች ውድ ናቸው ወይስ ርካሽ በማለት ያነጻጽራሉ። በስብከታቸው ውስጥ እነዚህን በመሰሉ ተራና ኃላፊ ጉዳዮች ላይ ሲያተኩሩ ይታያሉ።

እነዚህ ሰዎች በልብ ውስጥ ያለውን ውስጣዊ መነሣሣት በመርሳት ትሕትና ወደጎደለው ሕይወት ይገባሉ። ትኩረት የሚያስፈልገው ለውስጣዊው ጉዳይ ነው። ይህም እግዚአብሔርን በመውደድ፣ ቅድስናን በመውደድና የልብ ንጽሕናን በመውደድ ላይ ሊሆን ይገባል። ልብ ንጹሕ ሲሆን ልጃገረዲቷ ውድ በሆኑ ጌጣጌጦቿ እንድታጌጥ የሚመሯትን መነሣሣቶች ያጠፋላታል። በዚህ ጊዜ እርሷ ራሷ እነዚህን ገጽታዎቿን ሙሉ ለሙሉ ትረሳቸዋለች።

ተግሣጽ፣ ብጥብጥና ጫና ጸባይን ለመለወጥ የሚረዱ ምክንያቶች አይደሉም። የሚለውጡት ውጪያዊ ገጽታዎችን ብቻ ነው። ልብ ግን ተመሳሳይ ፍላጎቶቹንና ምኞቶቹን እንደ ያዘ ያለ ምንም ለውጥ ይቆያል። እንዲያውም በፊት ከነበሩት ጸባዮቹ ሌላ ማጉረምረም፣ የሰውን ስሜት መጫንና ጥርጥር ተጨማሪ ሆነው ይመጣሉ። ከዚህ በተቃራኒ ልብ ንጹሕ ከሆነ ማንኛውንም ዓይነት ጠቃሚ ምክር ይቀበላል፣ ያመሰግናል ከዚህም በሚበልጡ መንፈሳዊ መንገዶችም ያከናውናቸዋል።

ሌላው ምሳሌያችን ፀጉሩን የሚያሳድግና አሮጌ ልብሶችን የሚለብስ ወጣት ነው። እንዲህ ያለው ነገር ከአንድ ሃይማኖተኛ ወጣት የሚጠበቅ ምግባር አይደለም። እንዲህ ዓይነቱ ሰው ወንድነት ማለት ምን ማለት እንደሆነና የብርቱ ስብእና መገለጫዎች ምን እንደሆኑ የማያውቅ ሰው ስለሆነ ከሰዎች ዘንድ ክብር ሊያገኝ አይችልም። ከዚህ ሁሉ በላይ የልብ ንጽሕናን እንዴት ሊያገኝ ይችላል? አይችልም። አንተ ግን እነዚህ ሁሉ ትክክል አለመሆናቸውን ሙሉ ለሙሉ ስትረዳ እነዚህን ስህተቶች ያለ ምንም ተግሣጽና ኃይል ከአንተ ዘንድ ልታስወግዳቸው ትችላለህ።

www.debelo.org

የወጨቱ ውስጥ በቆሻሻ ተሞልቶ ውጪውን ማጥራት ምንም ጥቅም የለውም:: ውስጥን ማጥራት ይበልጥ ጽኑና ጥብቅ ሊሆን ያስፈልጋል:: ይህ በሚሆንበት ጊዜም በውስጡና በውጪው መካከል ምንም ዓይነት ቅራኔ ሳይፈጠር ስለሚሆን ለውጡ እርግጠኛ ለውጥ ነው:: በዚህ ጊዜ አንድ ሰው ከውጪያዊ ግፊት ለማምለጥ ሲል ምንም ዓይነት ጫና አይደርስበትም::

በውጪ ለሚገለጡ ስህተቶች የሚመሩትን ውስጣዊ ምክንያቶች ለማከም የሚያስችለንን መንገድ እንፈልግ:: ውሸትን እንደ ምሳሌ አድርገን እንውሰድ:: የሚዋሽን ሰው ስለ ውሸት በመስበክ ወይም ስለ ውሸቱ በመገሠጽ መለወጥ ይቻላል? ለእርሱም ሆነ ለሚያመጣው ለውጥ ውጤታማነት የዋሸባቸውን ምክንያቶች ፈልጎ ማወቅ ይበልጥ ጠቃሚ አይደለምን? ይህ ሰው የዋሸው ከፍርሃት ወይም ከኩራ ወይም ከስንፍና ወይም አንድ የሆነ ጥቅም ለማግኘት ከሚደረጉ ምክንያቶች ሊሆን ይችላል:: እንዲህ ዓይነቱ ነገር ከቸልተኝነት ወይም ከልማድ የሚመጣ ከሆነም ያለ ምንም ምክንያት ይዋሻል:: በሰዎች ላይ መቀለድ የሚያስደስተው ከሆነም ለፌዝና ለቧልት ሲል ይዋሻል::

ስለሆነም የመዋሸትን ምክንያቶች ፈልገን በማግኘት ልናከማቸው ያስፈልጋል:: መዋሸት መልካም አለመሆኑንም ለሚዋሸው ሰው ማሳመን አለብን:: ከውሸት እንዲላቀቅም ተግባራዊ የሆኑ ምክንያቶችን ልንሰጠው ወይም ውሸትን የሚተኩ ትክክለኛ አማራጮችን ልናቀርብለት ይገባናል:: ለምሳሌ ለተጠየቀው ጥያቄ መልስ ከመስጠት ወይም ሌላ ጥያቄ ከማቅረብ ራሱን በመቆጠብ ዝም ማለት ይችላል:: ስህተትን በውሸት ከመሸፋፈን ይልቅ ለተሠራው ስህተት ይቅርታ መጠየቅ ይበልጣል:: ኩራና በሌሎች ሰዎች ላይ ማፌዝ ትክክል አለመሆኑን እመን:: ከዚህ በተጨማሪ እውነተኛ ሰው በመሆን ውስጥ ከሰዎች እምነትና ክብር ለማግኘትህ እርግጠኛ ሁን::

በዚህ ዓይነት መንገድ የውስጡንና የውጪውን ስህተት ማስወገድ እንችላለን:: በዚህ መሠረት የውጪውን ሙሉ ለሙሉ መዘንጋት የለብንም:: ግን እንዴትና ለምን?

ውጪውንም መርሳት የለብንም::

ስለ ውስጠኛው መጨነቅ አለብን ማለት ውጪያዊ ድርጊቶቻችንን መዘንጋት አለብን ማለት አይደለም:: እኛ ለሌሎች ምሳሌዎች መሆን እንጂ በተሳሳቱ ሥራዎቻችን ልናጠፋቸው አይገባንም:: ይህን አስመልክቶ መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ እንዲህ ብሎናል:- «መልካሙን ሥራችሁን አይተው በሰማያት ያለውን አባታችሁን እንዲያከብሩ ብርሃናችሁ እንዲሁ በሰው ፊት ይብራ::» ማቴ 5:16:: የዚህ ቃል ዋና ዓላማ ልናከብር የሚገባን እግዚአብሔርን እንጂ እኛን እንዳልሆነ ለማስተማር ነው::

ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስም እንዲህ ብሎናል:- «. . . በሰው ሁሉ ፊት መልካም የሆነውን አስቡ::» ሮሜ 12:17:: የእግዚአብሔር ልጆች ሊሆኑ የሚገባቸው እንደዚህ ነው:: ይህን አስመልክቶም ወንጌላዊው ቅዱስ ዮሐንስ

www.debelo.org

«ከእግዚአብሔር የተወለደ ሁሉ ኃጢአትን አያደርግም . . . የእግዚአብሔር ልጆች . . . በዚህ የተገለጡ ናቸው . . . » (1ኛ ዮሐ 3:9፤10) ብሎ ነግሮናል::

መሰናክልን አስመልክቶ መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ «. . . ማሰናከያ ሳይመጣ አይቀርምና፤ነገር ግን በእርሱ ጠንቅ ማሰናከያ ለሚመጣበት ሰው ወዮለት::» (ማቴ 18:7) ብሏል::

ከሚከተሉት ሁለት ነጥቦች አንጻር አንድ ሰው በውጪው መልካም ጠባይ ሊኖረው ያስፈልጋል:-

1- ይህ ሊሆን የሚችለውም እግዚአብሔርን ከማክበር የተነሣ እንጂ ራስን ከማክበር አንጻር አይደለም::

2- ከውስጣዊ የልብ ንጽሕና የተነሣ ውጪያዊ ጠባይ ተፈጥሮአዊ ሊሆን ይችላል::

ውስጣዊ የልብ ንጽሕና ከውስጥ ካላገኘህ ይህን ለማግኘት ራስህን አበርታ:: ሰው በልቡ ሞልቶ ካለው አፉ ይናገራል የሚለው ቃል ምንኛ እውነት ነው! አንዳንድ ሰዎችን ከማክበር አንጻር ውስጣዊ ስሜቶችህ ገና ያልነጹ ከሆኑ በአንደበትህ በእነርሱ ላይ ኃጢአት ለመሥራትህ ምክንያት አይሆንም:: ይህን የምታደርግ ከሆነ ልብህና አንደበትህ በአንድ ይፈረጃሉ:: በዚህ ጊዜ አንደበትህን ከጥፋት ታድን ዘንድ ልትጠነቀቅ ይገባሃል:: ቀስ በቀስም ልብህን እንደ አንደበትህ ልትገራው ትችላለህ::

አንድ ሰው መልካም እንዲሠራ መጫንና የሰዎችን ክብርና ፍቅር እንዲያገኝ ማድረግ የውጪያዊ መልካም ጠባይ አስፈላጊ ክፍሎች ናቸው:: ይህን ማድረግ ደግሞ ራስን አጥብቆ መቆጣጠር እንጂ ግብዝነት አይደለም:: ራስን በውጪ መቆጣጠር ጠቃሚም አስፈላጊም ነው:: ሰው የንጽሕና ሕይወትን እንዲያገኝ ከወደደ ይህ ሊረዳው የሚችል አንዱ የልምምድ መንገድ ነው:: የውጪያዊው ተገቢ ገጽታ ከውስጣዊው ጋር የተስማማ ይሆን ዘንድ ውስጣዊውን አጽዳ:: ይህ ነገር ከውስጠኛው ጋር ተነጻጽሮ መልካም ካልሆነ ግን እንዳትወድቅ ይሁን:: አንተ ከውስጥም ሆነ ከውጪ ንጹሕ ልትሆን ያስፈልግሃል:: ስለዚህ ሁለቱንም ለማግኘት ሞክር:: ከአንዱ ጫፍ ከጀመርህ ከሁለተኛውም ጫፍ ጀምር::

በውጪ የራስህ ዘብ መሆንህ የሚደገፍ ነገር ቢሆንም በዚህ ብቻ የምትደሰት አትሁን! ውስጣዊውን ንጽሕናም ጨምረህ ያዝ:: ከሁሉም የፅድቅ ሥራዎች መካከል ይህ ቀዳሚ ልምምድህ ይሁን::

ቅድስናን አስመልክተው የሚደረጉ ልምምዶች::

ለምሳሌ ጾምን ውጪያዊ ጠባይና ውስጣዊ ድርጊት አድርገን በምሳሌ ልንወስደው እንችላለን:: ጾም ሥጋ ከሚፈልገው ምኞት የሚከለከልበትና ለተወሰኑ ሰዓታት ከምግብ የሚታቀብበት ተራ ውጪያዊ ጽድቅ አይደለም:: ሰው ስህተት ከመሥራት የሚከለከልበትም እንጂ:: በመሆኑም ሥጋን መቆጣጠር ራስን ከመቆጣጠር ጋር እቻ ለእቻ ሊጓዝ ይችላል:: ሰው በውስጥ ካለው መንፈሳዊ

ደረጃ ላይ ካልደረሰ ግን ጾሙን ቢያፈርስ ወይም ያገኘውን ቢበላ ይሻለዋል ማለት አይደለም። ይህን የሚያደርግ ከሆነ ሰውየው የሚወድቀው በሥጋም በነፍስም ነው። ስለሆነም ሰው በውስጡ ያለ ልቡን በውጪ ከሚጾመው ሥጋው ጋር አንድ ለማድረግ ሊያለማምደው ያስፈልገዋል። ይህ ደግሞ ትግል፣ ጊዜና ልምምድ የሚጠይቅ ቢሆንም ሰውየው ይህን በእግዚአብሔር ጸጋ ሊያገኘው ይችላል።

እዚህ ላይ ውጪያዊውንና ውስጣዊውን ደረጃ የምናነጻጽርበት ሚዛን ማስቀመጥ ያስፈልገናል። የዚህ ሚዛን መመሪያም የሚዛኑ አንድ ወገን ከሌላኛው አንድ ወገን ከፍ የሚል ከሆነ ዝቅ ያለውን ወገን ከፍ ወዳለው ወገን ከፍ ማድረግ ነው በሚለው የሚወሰን ነው።

እግዚአብሔር ልብን ስለሚመለከት ተገቢ በሆነ ውጪያዊ ጠባይ ብቻ አትደሰት። ምንጊዜም ልብህን ለማንጻት ታገል! በውጪ ያለ መልካም ጠባይህን ውስጣዊውን መልካም ድርጊትህን ለማግኘት የምታለማምድበት ወይም የምታዘጋጅበት ቀላል መንገድ አድርገህ ውሰደው።

ብዙ ጊዜ ውጪያዊው ንጽሕና ለውስጣዊው ንጽሕና ምክንያት ነው። ለምሳሌ፡- አንድ ወጣት ከውስጣዊ ሥጋ ምኞትና ለንጽሕና ከማይስማሙ ተራ ስሜቶች ጋር ትግል ሲገጥም ውጊያው የሚያስጨንቁና የረከሱ ሕልሞች ሊያሳየው ይችላል። ታዲያ እንዲህ ያለው ሰው በውጪ ሊያሳይ የሚገባው ጠባይ ውስጡ ከውጪው ጋር ያለውን መስማማት የሚያረጋግጥ መሆን አለበት ማለት ነው? ይህ ሊሆን አይችልም። ይህ ካልሆነልኝ የሚል ከሆነ ግን ራሱን ሊያጠፋ ይችላል። ከዚህ በተጨማሪ የሕሊናንና የልብን ኃጢአቶች ከመጨመር ሌላ የድርጊት፣ የስሜትና የሥጋ ኃጢአቶችን ይጨምራል።

እንዲህ ዓይነቱ ሰው በውጪ ለራሱ ዘብ ሆኖ በንቃት መጠበቁ ውስጣዊውን ንጽሕና እንዲያገኝ ይረዳዋል። በመሆኑም ከውጪ ብቻ ራሱን በመጠበቁ አይደሰትም። ስለሆነም ተስፋ በመቁረጥ ውስጥ ሆነህ «ውስጤ ንጹሕ እስካልሆነ ድረስ ውጪዬ ቢነጻ ምን ጥቅም አለው? አሳቤ ዘማዊ እስከሆነ ድረስ የሰውነቴ ድንግልና ጥቅም ምኑ ላይ ነው?» አትበል። እንዲህ እንድትል የሚያደርግህ ተስፋ በመቁረጥና በኃጢአት ውስጥ እንድትወድቅ የሚጋብዝህ የዲያብሎስ ውጊያ ነው። ውጪያዊ መቋቋምህ ኃጢአትን መካድህን ያመለክታል። በዚሁ ላይ ታዲያ አሳብን መቋቋምህን ጨምረህ ያዝ። በመጨረሻም እግዚአብሔር አንተን ለመርዳት ጸጋውን እንደሚልክልህ እርግጠኛ ሁን!

በውጪ ስላለ መታመንህ በእርሱ እስከተጠለልህና የእርሱን እርዳታ እስከጠየቅህ ድረስ እግዚአብሔር ይረዳሃል። ጥቂት በተባለው ውጪያዊው ንጽሕና ታማኝ ከሆንህ እግዚአብሔር ብዙ የተባለውን ውስጣዊ ንጽሕና ለአንተ ያድልሃል። ታዲያ በዚሁ ተመሳሳይ ጊዜ እግዚአብሔር ልብን እንደሚፈልግ አትዘንጋ። በውስጥህም መታገልን አታቋርጥ። የውስጥ አሳቦችን በመቃወም ወደ ውጊያው ዓውድ ግባ! ይህን ካደረግህ የሥጋንና የስሜትን ውጊያ ድል እንደነሣህ የውስጥ አሳቦችንም ድል ትነሣለህ።

www.debelo.org

እነዚህ ሁለት ነገሮች እርስ በእርስ ይደጋገፋሉ። በውጪ ያለ ግንዛቤህ በውስጥህ ካሉ ብዛት ያላቸው ውጊያዎች ይጠብቅሃል። ሌላው ቢቀር በተመሳሳይ ጊዜ በሁለት የውጊያ ዓውዶች ላይ አትሳተፍም። ውጪያዊው ግንዛቤህ በሕይወትህ ዘመን ሁሉ ለራስህ ዘብ እንድትቆም ከማድረጉም በላይ ውስጣዊው ግንዛቤ እንድትለማመድ ይረዳሃል። በዚህ ሁሉ ላይ እግዚአብሔር ስለ ታማኝነት ዋጋ አድርጎ ከላይ የሚልክልህ ጸጋ ይደመርልሃል።

ጀማሪ ሰዎች ውጪያዊ ውጊያን በማሸነፋቸው ሊደሰቱ ይችላሉ። ጥቂት ቆይተውም ወደ ልብና ወደ ሕሊና ንጽሕና ወደሚመሩትና ይበልጥ ከባድና ጥልቅ ወደ ሆኑት ውስጣዊ ውጊያዎች ይሸጋገራሉ። በዚህም ልብ የእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ይሆናል። የልብ ንጽሕና ማለት ኃጢአትን መቃወምና መጥላት ማለት ነው። የልብ ንጽሕናን ያገኘ ሰው ውጪያዊ ውጊያዎችን ድል ለመንሣት ይህ ይረዳዋል። ስለሆነም እንደነዚህ ዓይነቶቹ ውጊያዎች በእርሱ ላይ ምንም ዓይነት ኃይል አይኖራቸውም ማለት ነው።

ኃጢአት ወደ ሰው የሚመጣው እርሱ በማይገነዘበው በሕልም ከሆነ [illegible] ያልሆነው ሕሊናው ሙሉ ለሙሉ ስለሚነቃ ይቃወመዋል። ስለሆነም ል[illegible] ሕሊናው ኃጢአትን ስለሚቃወሙት በሕልሙ እንኳ ቢሆን ኃጢአት አይሠራም። ምናልባት ኃጢአት ይፈጸም ዘንድ ሰውየውን የግድ የሚጫነው ከሆነ ልቡ ኃጢአትን ለመሥራት ስለ ተቃወመው ሙሉ ለሙሉ ይነቃል። በዚህ ጊዜ «. . . ኃጢአትን ሊያደርግ አይችልም።» (1ኛ ዮሐ 3:9) የሚለውና ሐዋርያው ቅዱስ ዮሐንስ የተናገረው የእግዚአብሔር ቃል በእርሱ ተግባራዊ ይሆናል።

የዚህን ቃል ማብራሪያ ሐዋርያው ሲናገር «. . . ዘሩ በእርሱ ይኖራልና . . .» ብሏል። ከዚህም በተጨማሪ «. . . ነገር ግን ከእግዚአብሔር የተወለደው ራሱን እንዲጠብቅ ክፉም እንዳይነካው እናውቃለን።» (1ኛ ዮሐ 5:18) በማለት ተናግሯል።

ልብ ንጹሕ ሲሆን ሁሉም የጽድቅ ሥራዎቹ መንፈሳዊ መነሣሣት ይኖራቸዋል። ከዚህ ሁሉ በላይ ሁሉም የሚከናወኑት ስለ እግዚአብሔር ብቻ ተብለው ይሆናል።

ስለ እግዚአብሔር እንጂ ስለ ሰው አይደለም።

አንድ ሰው መልካም የሚሠራው በሌላው ወይም በሌሎች ዓይን ፊት ከፍ ብሎ እንዲታይ መሆን የለበትም። በሰውም ሆነ በሰዎች ፊት ቢያደርገውም ሁለቱም ድርጊት የሚጠቃለሉት ወደ ግብዝነት በሚመሩት በከንቱ ውዳሴ ኃጢአት ውስጥ ነው። መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ስለ ጻፎችና ስለ ፈሪሳውያን የተናገረው ቃል እውነት ነው . . . «ለሰውም እንዲታዩ ሥራቸውን ሁሉ ያደርጋሉ . . .» ማቴ 23:5።

በመሆኑም እነርሱ የውጪ ገጽታዎችን በመውደድ ኃጢአት ይወድቃሉ። ማንኛውንም ዓይነት መልካም ሥራ ቢያደርጉም እንኳ ሥራው እውነተኛ መልካም ሥራ አይደለም። ምክንያቱም መልካም ሥራ የተባለው ሥራ ራስን

ከመውደድና ከንቱ ውዳሴን ከመውደድ ጋር የተዋሀደ ስለሆነ ዓላማው ንጹሕ አይደለም:: ዓላማው የእግዚአብሔር ፍቅር አይደለም:: መልካም የሆነውን መውደድ ለራሱ ብቻ እንጂ ለሌላው ስላልሆነ ይህ ጤናማነት አይደለም:: እዚህ ላይ አንድ ሰው:- «ሰዎች እንዳያዩን ወይም ላደረግነው ነገር እንዳያመሰግኑን ሲባል በሰዎች ፊት መልካም ማድረግ የለብንም ማለት ነውን?» ብሎ ሊጠይቅ ይችላል:: መጽሐፍ ቅዱስ «በሰው ሁሉ ፊት መልካም የሆነውን አስቡ. . .» (ሮሜ 12:17) ብሎ ስለሚናገር በእርግጥ መልካም የሆነውን ነገር ሁሉ ማድረግ አለብን::

ስለ ምስጋና ስንነጋገር ሐዋርያትና ቅዱሳን አባቶች በሰዎች መመስገናቸውን እናነሳለን:: እነርሱ ከሞቱ በኋላ እንኳ በሰዎች እየተመሰገኑ ነው:: ይህ ግን ኃጢአት አይደለም:: ጻድቅ ሰው ስለ ሰዎች ውዳሴ ሲል መልካም ማድረጉን መተዉ ምክንያታዊ አያደርገውም:: ታዲያ እነዚህን ሁሉና በትእዛዛት ውስጥ መልካም ማድረግን በምሥጢር ሆኖ መፈጸም የተጠቀሱትን ቃላት ጎን ለጎን ማስኬድ የምንችለው እንዴት ነው?

ይህን አስመልክቶ መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ እንዲህ ይለናል:- «አንተ ግን ስትጸልይ ወደ እልፍኝህ ግባ፤መዝጊያህንም ዘግተህ በስውር ላለው አባትህ ጸልይ፤በስውር የሚያይ አባትህም በግልጥ ያስረክብሃል::» (ማቴ 6:6::)፤«አንተ ግን ምጽዋት ስታደርግ ምጽዋትህ በስውር እንዲሆን ቀኝህ የምትሠራውን ግራህ አትወቅ . . .» (ማቴ 6:3)፤«አንተ ግን ስትጦም በስውር ላለው አባትህ እንጂ እንደ ጦመኛ ለሰዎች እንዳትታይ ራስህን ተቀባ ፊትህንም ታጠብ . . .» ማቴ 6:18::

እነዚህን ቃላት ከሕይወታችን ጋር የምናስማማቸው እንዴት ነው?

1- የምትችለውን ያህል መልካም ሥራህን በስውር አድርግ:: ብዙ ጊዜ ይህን ለማድረግ ሊያዳግትህ ይችላል:: ምክንያቱም ወደ ቤተ ክርስቲያን የምትሄደው፣ የምትጸልየው፣ ጉባኤ የምትካፈለው፣ የምትቆርበው፣ አጽዋማትን የምትጾመው፣ በሰዎች ሁሉ ፊት ስለሆነ ነው:: ምናልባትም በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ያለህ አገልግሎት በሰዎች ፊት የሚታወቅ ሊሆን ይችላል:: አንዳንድ ጊዜ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ያለው ነዳያንን የመመገብ ምጽዋት በሰዎች ፊት የሚታወቅ ይሆናል:: እነዚህን ጉዳዮች መፈጸም የምትችለው እንዴት ነው?

2- አንተ የሠራኸውን መልካም ሥራ ሰዎች ቢያውቁ ኃጢአት አይደለም:: ኃጢአት የሚሆነው የመልካም ሥራን ዓላማ ሰዎች እንዲመለከቱትና አንተን በዚህ ምክንያት እንዲያወድሱህ ማድረግህ ነው:: መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ «እንግዲህ ምጽዋት ስታደርግ ግብዞች በሰው ዘንድ ሊከብሩ በምኩራብ በመንገድም እንደሚያደርጉ በፊትህ መለከት አታስነፋ . . .» (ማቴ 6:2) ብሎ የተናገረው ይህን ለማስረዳት ስለወደደ ነው:: ከዚህ በተጨማሪ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ እንዲህ ብሏል:- «. . . ለሰው ይታዩ ዘንድ በምኩራብና በመንገድ ማዕዘን ቆመው መጸለይን ይወዳሉ . . .» ማቴ 6:5:: ከዚሁ ጋር በተዛመደም «. . . ለሰዎች እንደ ጦመኛ ሊታዩ ፊታቸውን ያጠፋሉና . . .» (ማቴ 6:16)::

www.debelo.org

ከዚህ በግልጽ የምንረዳው ዓላማው በሰዎች እንዲታይና ምስጋናም ከእነርሱ እንዲቀርብበት በማሰብ የተደረገ መሆኑን ነው:: እንዲህ ያለው ነገር ልታይ ልታይ ባይነት ወይም ውጪያዊ ገጽታን መውደድ ይባላል:: ስለሆነም መልካም ሥራን ልታይ ልታይ ባይነትን በማስወገድ ከልብህ ልትሠራ ይገባሃል:: ዓላማህን ሰውር እንጂ ከሰዎች ምስጋና ለማግኘት ለታይታ አታቅርበው:: እንዲህ ካለው ነገር ራቅ:: ከዚህ በኋላ ሰዎች የሠራኸውን መልካም ሥራ ቢያውቁትም እንኳ ብዙ አትጨነቅ::

3- ከሰዎች እይታ ተከለል:: ካወቁ ግን ይህ ልብህን አያውከው:: ድርጊቱን ለመርሳት ሞክር እንጂ ትኩረት አትስጠው:: ከዚህ አንጻር ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ ስለ ራሱና ስለ ወንድሞቹ አገልግሎት እንዲህ በማለት ተናግሯል:- «. . . በክፉ ወሬና በመልካም ወሬ ራሳችንን እናማጥናለን . . .» 2ኛ ቆሮ 6:8:: የሐዋርያው ልብ በመልካምም ሆነ በክፉ ወሬ አልታወከም:: ታላቁ አባት ቅዱስ መቃርስ እንዲህ ብሏል:- «ለክብርም ሆነ ለውርደት ምንም ዓይነት ጥንቃቄ እንደማያደርግ እንደ ሞተ ሰው ሁን!»

4- ምስጋና ወደ ጆሮህ ደርሶ በአንተ ከተደመጠ ወደ ልብህ እን[illegible]ባ አትፍቀድለት:: ይልቁኑም ይህን ስለምታሸንፍበት ስለ ድካምህና ስለ ኃጢአትህ አስታውስ::

5- ግልጽ በሆኑ ድርጊቶችህ ውስጥ እንኳ አንዳንድ ነገሮችን ልትሰውር ትችላለህ:: ለምሳሌ ሰዎች መጾምህን ሊያውቁ ይችላሉ:: ይሁን እንጂ በቀን ውስጥ ለምን ያህል ሰዓት እንደምትጾምና ምን ዓይነት ምግብ እንደምትመገብ መሰወር ትችላለህ:: ጥቂቶች ይህንን ቢያውቁም ብዙዎች ግን ይህን እንዲያውቁ አትፍቀድላቸው:: ምጽዋትን አስመልክቶም ይህ ሊደረግ ይችላል:: ይህም ማለት ሰዎች መስጠትህን እንጂ ምን እንደሰጠህ አይወቁ ማለት ነው:: ሰዎች መጸለይህን ያውቃሉ እንጂ በምትጸልይበት ጊዜ ልብህ ያለበትን ሁኔታ ሊያውቁ አይችሉም::

አንዳንዶች በጉባኤ በሚደረጉ ጸሎቶች ላይ ለምሳሌ በቅዳሴ ውስጥ ካህናት የሚጸልዩትን ጸሎት ሊያውቁ ይችላሉ:: ይህን በማስመልከት እኔ ካህኑን የምመክረው በዙሪያው የሚያደምጡት ሰዎች መኖራቸውን ሙሉ ለሙሉ እንዲረሳና በእግዚአብሔር ፊት በመቆሙ ላይ ብቻ ትኩረት እንዲያደርግ ነው:: ይህን በሚያደርግበት ጊዜም ሰዎች ቢሰሙትም ባይሰሙትም እርሱ ከጌታው ጋር መነጋገሩን ብቻ ያስባል::

ካህኑ የሚያዳምጡትን ሰዎች ለማስደሰት በማሰብ የሚጸልይ ከሆነ ግን በታይታ ኃጢአት ይወድቃል:: በዚህ ጊዜ ጸሎቱን የሚያደርሰው ለእግዚአብሔር ሳይሆን, ለሰዎችና ለራሱ ነው:: ብዙ አገልግሎቶችን የሚሰጥ ከሆነና በልቡ በእነዚህ አገልግሎቶች ሰዎችን ለማስደሰት የሚጥር ከሆነ ለውድቀት የተጋለጠ ሰው ነው:: መንግሥተ ሰማያትን ለማገልገል የማይጥር ካህንም መጨረሻው ውድቀት ነው:: ይህ ካህን ውድቀቱ በታይታ ይሆናል:: እነዚህ ሁሉ ድርጊቶች ተራ እንቅስቃሴዎች ከሆኑ መንፈሳዊነት የጎደላቸው ፕሮጀክቶች ይሆናሉ::

ይህን ርዕስ አስመልክቶ ብዙ መናገር ቢቻልም በዚሁ እንደመድመዋለን:: ጸጋ እግዚአብሔር ጥቂት እንድንኖር የሚፈቅድልን ከሆነ በሌላ ጊዜ እንደምንመለስበት ተስፋ እናደርጋለን::

www.debelo.org

ምዕራፍ ዘጠኝ::

የአንደበት ኃጢአቶች::

- የአንደበት አደጋዎች::
- የአንደበት ጥፋቶች::
- ጠቃሚ አስተያየት::
- ከልብ የሚወጡ ኃጢአቶች::
- ሁለተኛው ወይም ሦስተኛው ኃጢአት::
- ከሰው ቁጥጥር የሚገኙ ውጤቶች::
- በንግግር ውስጥ ያሉ ጥንቃቄዎች::

የአንደበት አደጋዎች::

አንደበት መልካሙንም ሆነ ክፉውን የሚያደርግ በሁለት ወገን የተሳለ ሰይፍ ነው:: አንደበትን አስመልክቶ መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል:- «. . . ከቃልህ የተነሣ ትጸድቃለህና ከቃልህም የተነሣ ትኮነናለህና::» ማቴ 12:37::

ጌታችንና መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ለክፉው ባሪያ እንዲህ ነው ያለው:- «. . . አፍህ በተናገረው እፈርድብሃለሁ::» ሉቃ 19:22:: ነቢዩ ዳዊትም የንጉሥ ሳኦልን ሞት ለነገረው ብላቴና እንዲህ ብሎት ነበር:- «እግዚአብሔር የቀባውን እኔ ገድያለሁ ብሎ አፍህ በላይህ መስክሮአልና ደምህ በራስህ ላይ ይሁን . . .» 2ኛ ሳሙ 1:16:: ቅዱስ ጴጥሮስ ጌታውን አላውቀውም ብሎ ሲናገር በዚያ ቆመው የነበሩ «. . . አነጋገርህ ይገልጥሃል. . .» (ማቴ 26:73) ብለውት ነበር::

ጌታ ስለ ከንቱ ንግግር እንዲህ ብሎ ተናግሯል:- «. . . ሰዎች ስለሚናገሩት ስለ ከንቱ ነገር ሁሉ በፍርድ ቀን መልስ ይሰጡበታል::» ማቴ 12:36:: ከንቱ ቃል ክፉ ብቻ አይደለም፤ምንም ጥቅም የሌለው ቃል እንጂ:: እግዚአብሔር አምላክ አንደበትን የፈጠረው ለሥራ እንጂ ለከንቱ አይደለም:: የአንደበት ተግባር ስህተት መሥራት ብቻ አይደለም:: ቀና የሆነውን የመሥራት ዐቢይ ተግባርም በእርሱ ዘንድ አለ:: ይህ ባይሆን አንድ ማሽን ጉዳት ከማድረስ በስተቀር ሌላ ምንም የለውም ብሎ እንደመናገር ይቆጠራል:: ወይም ደግሞ ቀና የሆነውን ብቻ ይሠራል እንደ ማለት ይሆናል:: አንደበትም እንዲሁ ነው::

ከአንደበት ኃጢአቶች መካከል ከንቱ ንግግር አንዱ ነው:: ከንቱ ንግግር ማለት አንደበትን ለተሳሳተ ጥቅም ማዋል ማለት ነው:: ይህም ንዴት ባለበት ሁኔታ ውስጥ ይገለጣል:: ከዚህ በተጨማሪ ከንቱ ንግግር የአድማጩንም ሆነ የተናጋሪውን ጊዜ ያለ ምንም ጥቅም ያባክናል:: ሐዋርያው ቅዱስ ያዕቆብም ስለ አንደበት በተናገረበት ምዕራፍ ውስጥ አንደበት ሊጠቅምም ሊጎዳም እንደሚችል ለመግለጽ እንዲህ ብሏል:- «ምንጭስ ከአንድ አፍ የሚጣፍጥንና የሚመርን ውኃ ያመነጫልን?» ያዕ 3:11:: ይኸው ሐዋርያ ስለ አንደበት አደጋ በዝርዝር ሲገልጽ «. . . በቃል የማይሰናከል ማንም ቢኖር እርሱ ሥጋውን ሁሉ ደግሞ ሊገታ የሚችል ፍጹም ሰው ነው::» ያዕ 3:2:: ከዚሁ አስከትሎም እንዲህ ይላል:- «አንደበትም እሳት ነው:: አንደበት በብልቶቻችን መካከል ዓመፀኛ ሆኖአል፤ሥጋን